ஸ்ரீ

ஸ்ரீராமஜெயம்.

2915

வித்வசிரோமணியாகிய

புகழேந்திப்புலவரவர்களியற்றிய

சித்திராபுத்திர நயினார் கதை.

ஐதிகப்படங்களுடன்.

இஃது

திருவாலங்காடு

ஆறுமுகசுவாமிகளால்

பார்வையிடப்பட்டு

OF THE REGISTRAR
30 JUL 1929

இட்டா - சக்கரபாணி நாயுடு

அவர்களால்,

சுந்தரம் அச்சுக்கூடத்தில்

பதிப்பிக்கப்பட்டது.

[இதன் விலை] 1929. [அணா 8

பதினெட்டு சித்தர்களில் மஹாமகுத்துவம் பொருந்திய

போகமஹா முனிவர் அவர்கள்

திருவாய்மலர்ந்தருளிய

போகர் சப்தகாண்டம்

7000 பாடல்.

மஹா மகிமை பொருந்த சித்தர்களுள் நாற்பத்தெண்முனிவர்களும் அனேகோடி ரிஷிகளும் ஜீவர்களின் பேரில் உள்ள காருண்யத்தால் இருபத்தொருலட்சம் கிரந்தங்கள் செய்தருளினர் அதில் ஒவ்வொரு கிரந்தத்தினுள்ளும் அநேக மகத்துவங்கள் நிறைந்துள்ளன. போகர் சப்தகாண்டமாகிய இந்நூலில் அநுபவவைத்திய முறைகளும், வாதமுறைகளும், சாக்குகளின் கட்டுகள், கற்பங்களின்முறை, உப்பு வகைகளின் கட்டு வகைகளும், பாஷாண வகைகளும் போகர் தம் சமாதியில் விளங்கியதும் ஆகிய இவைகளை யெல்லாம் விரிவாகயெழுதி அச்சிட்டிருக்கின்றது.

இதன் விலை ரூபாய் 4 0 0 .

இட்டா - பார்த்தசாரதி நாயுடு அண்டு சன்ஸ்,
சௌகார் பேட்டை போஸ்டு, மதராஸ்.

118999

உ

கடவுள் துணை

சித்திராபுத்திர நயினார்கதை

காப்பு.

அத்தனும் அம்மையும் [illegible] நல்லிடிகள் தேவர்
நித்தமும் [illegible] தெளிவதற்குச்
சித்திராபுத்திரனார் [illegible] கதையைப்பாட
மத்தகமுகமுந் தொந்தி [illegible] காப்பதாமே.

வெண்பா.

சீர்கொண்ட பூதலத்திற் சித்திராபுத்திரன்கதையை
பார்கொண்ட செந்தமிழ்ப்பாடவே — ஏர்கொண்ட
வார்பூத்த கோலமுலை மாதுமையாளின்றெடுத்த
கார்பூத்த குஞ்சரமே காப்பு.

விருத்தம்.

ஆனைமுகமு மொருகொம்பு மகன்றபாரப் பெரு
கல்லுறாம் [illegible] பெருவயிறும் [illegible]
நூலழகும், [illegible] தோன்றி [illegible] நயவாய்
வாழும் விநாயகனே, நாளையும் பதந்தொழுதே
[illegible] கணபதியே.

நூல்.

திருமகிழ்ந்துவைமூடந்தச் சித்திரபுத்திரர்கதையை
விருப்பமுடன்பாட விநாயகனே முன்னடவாய்
விக்கின விநாயகனே வேழமுகத்தைங்கரனே
தொந்திக்கணபதியே தாயவனே முன்னடவாய்
கர்த்தனருள்பெற்ற கணபதியே காத்தருள்வாய்
சத்திக்கணபதியே சைவப்புத்திரனே
[illegible]
[illegible]
புத்திரர்கதையைச் சொல்லஅருள்செய்வாயே

சீராகவாழுஞ் சித்திரபுத்திரர்கதைக்கு
நேராகவந்துதவு நீலமயில்வாகனனே
அந்தரியேதாயே அயனாரிடத்திருக்கும்
சுந்தரியேவெள்ள நிரச் சோதியாய்முன்னுதவாய்
பத்தியுடனெப்பொழுதும் பாங்காகவந்துதவாய்
யுத்திமிகவுண்டாகப் பொற்கொடியேவந்துதவாய்
பத்தியுடன்யானும் பாடுகிறேனிக்கதையை
ஆதிபரனும் அச்சுதனும்வேதாவும்
தீதில்லாமுப்பத்து முக்கோடிதேவர்களும்
எல்லோருமாக யிருக்குமோர் நாளையிலே
சித்தமகிழ்ந்து செப்புவார் யாவரும்
நன்றுதீதுதெரிய நடுவெழுதுவார்கணக்கர்
ஈசனருள்பெற்ற எமதருமர்தன்னிடத்தில்
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரைப் பூதலத்தில்வாழ்பவரை
எண்ணரியபாவ மியற்றினோர்தங்களையும்
ஒன்றுந்தவறும லுள்ளபடிதானெழுத
வெற்றிபுனை நற்கணக்காய் விரைந்தேயெழுதிவர
அத்தரிநாட்டுக்கான அதிகாரியாங்கணக்கர்
முத்திபுரநாட்டுக் கெங்குமுதற்கணக்கர்
நாட்டுக்கணக்கும் நமனார்பெருங்கணக்கும்
வட்டுப்புரத்தில் எழுதுமொழிநற்கணக்கர்
நல்லார்குணத்தை நடுவெழுதுநாயகனார்
பொல்லார்குணத்தைப் பிரித்தெழுதும்புண்ணியனார்
தன்னை நினைத்தவர்க்குத் தன்னியமஞ்செய்தவர்க்கும்
இன்னிலத்தில்செல்வம் யிசைவாகத்தானருள்வார்
நல்லதிருக்கதையை மானிலத்திற்பாடுகிறேன்
எல்லோரும்நீங்க ளியல்பாகத்தான்கேளும்
உத்தமனார்தன்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
அத்தன்திருக்கதையை யன்பாகத்தான்கேளும்
மன்னவனார்தன்கதையைமகிழ்ந்திருந்துகேட்டவர்கள்
தென்னவனார்தன்கதையைதினமும்வந்துகொண்டாடி
[illegible]னார்தன் கதையைப் பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
பா[illegible]தன்தன்கதையை யன்புடனேகேட்டவர்கள்
சித்திரபுத்திரன்கதையை சிந்தையுடன்கேட்டவர்கள்
உத்தியங்கள்சொல்லாம லுண்மையாய்க்கேட்டவர்கள்

புத்திரனற்பாக்கியங்கள் பொருந்தியேதான்வாழ
வேணுமென்றயீசுரனார் விஸ்தாரய்செய்தகதை
இனிமேல்நடத்துகிறோம் இப்போதுசெய்யும்வகை
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சீராற்பவுரணையில்
விரதமதுதானிருந்து வெண்பட்டுதானுடுத்தி
புண்ணியமான பூதானந்தான்கொடுத்து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையு மன்பாகத்தான்கொடுத்து
பூதானம்கோதானம் வஸ்திரதானங்கொடுத்து
பந்தல்விதானம் பாங்காகத்தான்போட்டு
தோரணங்கள்கட்டித் துலங்குமேற்சுட்டிகட்டி
வித்தைவிநாயகரை விரைந்துமேதான்போற்றி
செய்யும்வகையதற்கு சிறக்கவேவைத்தபின்பு
பூரணகும்பம் பொன்னின்குடத்தில்வைத்து
வஸ்திராபரணங்கள் வகையுடனேதான்சாத்தி
தெட்சணைகள்வைத்து திருமாலைகள்சாத்தி
சந்தணக்குங்குமம் சங்கையுடனேசாத்தி
வாழைக்கமுகுட னே வான்கரும்புதானிருத்தி
பொன்னின்விளக்குவைத்துப் பூமலர்கள்தான்சாத்தி
வாழையிலைபரப்பி வைக்கும்வகைகனிகள்
வாழைப்பழமும் வழுக்கைப்பலாச்சுளையும்
மாங்கனியுந்தேங்கனியு மற்றுமுள்ளநற்கனியுந்
தேமாங்கனியுடனே செழுங்கதலிநற்பழமும்
விளாங்கனியுஞ்சர்க்கரையும் விரவிமிகப்படைத்து
கடலைசிறுபயறுங் காராமணிப்பயறும்
கடலைபொரியவலும் வேண்டும்பணியாரம்
தேனுந்தினையும் திறமாகத்தான்படைத்து
கரும்போடிளநீரும் கற்கண்டுநற்கனியும்
பொருவிளாங்காயுடனே பிட்டமுதுஎள்ளுருண்டை
கொழுக்கட்டைதேங்காய் கொண்டுவந்துதான்படைத்
தோசைவடையிட்டலியுந் தோன்றுமிகப்படைத்து
அப்பமதிரசமும் ஆனதொருதேன்குழலும்
பாயசம்பாணகமும் பதிவாகத்தானும்வைத்து
அன்னமிகசமைத்து அரன்பாலன்முன்னேவைத்து
புத்துருக்குநெய்யும் பொறிக்கறியுள்ளதெல்லாம்
அடைக்காயும்வெள்ளிலையு மன்பாகத்தான்படைத்து
அத்தனார்தம்பருளால் அமுதுசெய்யப்பண்ணுவித்து

தூபவேதனஞ்செய்து நியமமுடன்பூசித்து
தோத்திரங்கள்செய்து தொழுதுமிகப்பணிந்து

விருத்தம்.

கங்கையைத்தரித்தோன்பாலா கரிமுகாவுன்றன்பாதஞ்
சங்கையாய்த்தரணியோர்கள் தயவுடன்போற்றிசெய்ய
மங்களமாகவாழ்ந்து வந்தெனக்கருளுநாதா
யெங்குமாநிறைந்தாய்நீயு மிறைவாபோற்றிபோற்றி.

வசனம்.

இப்படிக்கு கணபதியை தோத்திரஞ்செய்து அருச்சனை நைவேத்திய முதலானதுஞ்செய்து தூபதீபங் கொடுத்து அப்பால் மேற்படி கதையை நடத்தவேண்டியது.

நடை.

சங்கரனுஞ் [illegible] மெய்க்கணக்கர்
சித்திரபுத்திரரைச் சிறுடனேதானிருத்தி
பீதாம்பரஞ்சாற்றி பெருக்குவட்டஞ்சாத்தி
சீதனங்களான செண்பகமுந்தாஞ்சாத்தி
சுத்தாத்தியுள்ளதெல்லாந் தோன்றமங்கச்சாத்தி
அறிவால்முறைப்படியே அர்ச்சனைகள்செய்தபின்பு
வெள்ளியிலையோடும் விளங்குமடைக்காயும்
உள்ளமகிழ்நைவேத்தியம் உவந்துமிகப்படைத்து
புத்தகத்திலேடிலங்கும்பொன்னினெழுத்தாணியுடன்
பூதலத்திலுள்ள புதுப்பண்டமுள்ளதெல்லாம்
இஷ்டமுடனேபடைக்க எல்லோருமிக்கதையை
தெண்டனிட்டேயிக்கதையை செப்பவேணுமென்று
பத்தியுடன்கேட்கப் பகர்தலுற்றவிக்கதையை
ஓங்குபுகழ்மாதர்மைந்தர் உண்மையுடன்கேழ்க்கச்
சொல்லுமையாவென்று துன்பமறக்கேழ்க்கலுற்றார்
நல்லுளமுருகிக் கருத்துடனேகேழ்க்கலுற்றார்
மன்னனும்புகழுங்கள் மங்கிலியந்தான்வாழ்க
மலடிகளெல்லா மனமுருகித்தான்கேட்க
அகப்பாவம்விட்டு அன்புடனேகேட்டவர்கள்
புண்ணியங்கள்செய்து புதுமையுடன்கேட்டவர்கள்

நல்லநினைவுவைத்து நன்றாகக்கேட்டவர்கள்
கதைமுழுதுங்கேட்டவர்கள் கயிலைப்பதம்பெறுவார்
வந்தவகைக்குறைவு நீங்குமென்றீசுரனார்
பிச்சையிடாத பெரும்பாவியானவரும்
நச்சுதாய்ப்புல்லியர்கள் நடுக்கெடுசெய்தவர்கள்
கன்னிகளாயுள்ளார் கணவனுரைதப்பினவர்கள்
பிச்சையிட்டுண்ணாத பெரும்பாவியானவர்கள்
குண்டுணிகள்சொல்லுங் கொடும்பாவியானவர்கள்
உற்றுநின்றுகேட்டு வுறவைமுறித்தவர்கள்
பலநினைவுவைத்த பாவிகளானவர்கள்
பெற்றவரைத்தள்ளிவைத்த கொடும்பாவியானவர்கள்
மற்றவரைத்தேடி வாழ்ந்திருக்கும்மகாபாவி
பிள்ளையழிக்கும் பெரும்பாவியானவர்கள்
சண்டையிட்டுநித்தந் தன்பேச்சைமேலிடவே
கொண்டவனைப்பேணாத கொடும்பாவியானவர்கள்
தன்வீட்டைச்சாத்தி யயல்வீட்டிற்போயிருந்து
பின்னங்கள்பேசும் பெரும்பாவியானவர்கள்
பசித்தாரிருக்கப் பார்த்திருந்தபாவியர்கள்
இத்தியாதிபேர்களெல்லாம் யிக்கதையைக்கேளாமல்
கடக்கவேதில்லென்று கணக்காயுரைத்தமொழி
பூமிதனில்விளைந்த புதுமண்டபம்வந்துதென்றால்
பெரியவர்முதலானவர்க்குப்பிசகாமல்தாழ்ந்துனீ
வேதியர்க்கீந்து விரதமதைக்கொண்டாடி
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைச்சுத்தம்வாழாதிருந்தார்
காரணமாய்நடந்த கதையைநடத்துகிறோம்
பதிவிரதையாயிருந்து பாங்குடனேகேளுமென்றான்
பக்தியுடனேகேட்டார் பாடுகிறேனிக்கதையை
உத்தமனார்கதையை யுரைக்கிறேனினிகேளும்
ஈசனருளால் எமதர்மர்தன்னருகே
நேசமுடன்கணக்கு நிச்சயமாய்த்தானெழுத
புண்ணியஞ்செய்தவரை பூதலத்தில்வாழ்பவரை
பாவங்கள்செய்தவரைப் பகுந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விமலனார்செய்தகதை
கயிலாசமீதிற் காரணமானகதை
இப்படியேதானுமங்கே நடக்குந்தருவாயில்
தெய்வலோகப்பட்டணத்திற் றிறமாய்நடந்தகதை

நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்; நாடெல்லாந்தானறிய
இந்திரனிந்திராணியுட னிருந்துமிகவாழ்கையிலே
புத்திரவாசை பிடித்துமிகப்புலம்பி
நடந்தகதைசொல்லுகிறோம் நன்றாகக்கேளுமென்றார்
நல்லதோர்பசுவு மிறையோன்கொடுத்திருக்க
பிள்ளையில்லாவாழ்வு பெருமையடையாதென்று
இந்திராணியம்மை யேங்கிமிகவாடி
சொன்னவசனத்தை சொல்லுகிறேன்கேளுமென்றார்
பட்டிபலுக்காது பாவங்கள்தீராது
ஆளடிமைகன்று ஆகாசம்போய்விடுங்காண்
ஆபரணாதியெல்லாம் அழிந்திடுங்காண்மன்னவரே
சித்திக்கக்காரியங்கள் சிதறியேபோய்விடுங்காண்
தருமங்கள்செய்யவென்று தானினைந்தாரிந்திரரும்
கன்னிகாதானங் கருத்தாகச்செய்தார்காண்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதானங்களும்
விமரிசையாய்தருமங்கள் வேணபடிசெய்தபின்பு
தபசுசெய்யவேணுமென்று தானினைந்தாருத்தமனார்
உத்தமருமுத்தமியும் வுலகாண்டோன்றனை நினைந்து
தபசுகள்செய்தகதை சாற்றுகிறோமினிகேளும்
இந்தக்கதையை யெள்ளளவுந்தப்பாமல்
கேட்டவர்களெல்லாங் கிளைசுற்றம்வாழ்ந்திருந்தார்

விருத்தம்.

சித்திரபுத்திரர் கதையைச் சிறப்புடன் கேட்டே நோன்பு, பத்தியாயிருந்தோரெல்லாம் பழவினை நீங்கி நல்ல, அந்தர்தன்பதியைச்சேர்ந்து அத்துடன்சேர்ந்துவாழ்வார், பத்தியாய்முந்நூல்சொல்லும் பகர்ந்தனர் நூல்வல்லோரோ.

வசனம்.

அதெப்படியென்று கேட்பீரானால் அனேகமான திரவியங்கள் பூமிகள் முதலான சகல பாக்கியங்களிருந்தாலும் மைந்தனில்லாத வாழ்வு வாழ்வல்லவென்று இந்திரனு மிந்திராணியும் வெகு மனஸ்தாபமாய்க் கிலேசப்பட்டு தங்கள் பொக்கிஷக் களஞ்சியத்திலுண்டான திரவிய முதலானதை யெல்லாங்கொண்டு

அநேகதானதருமங்களைச்செய்து பின்புபூர்வதிசமேதராகிய ஈசனை நினைத்து தவசுசெய்ய சித்திராபுத்திரநயினார்வந்து பிறந்து சித்தாக நடந்த கதையானதால் இதை அன்பாக பத்தியுடன் கேட்பவர்களுக்கு வரும் பலனை இனிமேல் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை.

உத்தமருமாவார் உயர்ந்தகுடியாவார்
பத்தினிகளாவார் பலபிள்ளைதாயாவார்
சத்திசிவம்பொருந்தி தாட்டிகராய்வாழ்ந்திருப்பார்
நீடூழிகாலம் நேசமதாய்வாழ்ந்திருப்பார்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மகிழ்ச்சிமிகவுண்டாகும்
செல்வமிகவுண்டாகி சீராகத்தானிருப்பார்
ஆழ்கடல்வற்றிடினும் அவர்புகழ்தான்குன்றாது
மாற்றில்லாச்செம்பொன் மதிக்குமவர்வசத்தில்
புண்ணியவானானாலும் போதமுள்ளோரானாலும்
மண்ணுமதியுள்ளளவும் வாழ்வுமிகவுண்டாகும்
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீரார்பவுரணையில்
சித்திரைமாதந் திருநோன்புவந்ததிலே
உத்தமரைநோக்கி யொருநோன்புசெய்தவர்கள்
மைந்தர்களானாலும் மடந்தையர்களானாலும்
எந்தகுலத்தில் எவர்களேயானாலும்
தந்தைதனைக்கொன்ற பெரும்பாவியானாலும்
நித்தமதுவுண்ணும் நீசரேயானாலும்
இந்தக்கதையை யியல்பாய்க்கருத்தில்வைத்து
லோகத்தியற்கையென்று யோசியாமலேயிருந்து
இளகும்படிமனதி லெந்நேரமுநினைத்தால்
அங்கேதானன்பாக யவரேவெளிப்படுவார்
இந்திரனைப்போல இனிதாகவாழ்வுமுண்டாம்
அந்தநெடுமால்பதத்தில் அழகுடனேவாழ்ந்திருப்பார்
சிவனருளுமுண்டாகும் தீங்கொருநாள்வாராது
நம்முடையசெல்வங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
முன்னோன்புருத முக்கடனேயானாலும்
இந்நோன்பிருந்தவர்க ளிகபரமுந்தான்பெறுவார்
முத்தியருள்கொடுக்கும் மோகங்கள் நீங்கிவிடும்
வல்வினைகளானதெல்லாம் வழிவிலகிதான்போகும்

நல்லதொருபுண்ணியங்கள் நாள்தோறுமுண்டாகும்
ஆராகிலுமிதனை யன்புடனேகேளுங்கள்
நயினார்பிறப்பையினி நன்றாகச்சொல்லுகிறேன்
கயிலாசத்தில்நடந்த காரணத்தைச்சொல்லுகிறேன்
சிவனார்கயிலையினிற் சிறப்பாயிருக்கையிலே
அரனார்மிகமகிழ்ந்து ஆனபராசத்தியுடன்
கேளாயுமையவளே கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்
ஊழின்விதிப்படியே யுள்ளபடியேயுலகில்
அவரவர்செய்தபுண்ய பாவங்கள்தானறியார்
நாமேயறியவென்றால் ஞாயமில்லைகண்[illegible]
நம்மைநினையாமல் நாள்தோறும்வைத்தவர்கள்
சிவசிந்தையில்லாத சென்மங்களாவார்கள்
முன்வினையைவிட்டு மோட்சம்பெறுவதற்கு
வேணவரங்கொடுத்து மேதினியிற்றானவர்கள்
அசுரராக்கர் அனேகமுதலானோர்
சத்திசிவமறந்து தானிடுக்கஞ்செய்வதனால்
அப்படியேவாராமல் அதற்கானசெய்தியொன்று
ஒப்பில்லாப்பெண்ணே யுமையவளே நீகேட்டாய்
செப்பமுடன்கணக்குச் சீராகத்தானெழுதி
திட்டமுடன்செய்து சிட்சைகள்செய்வதற்கு
நாமேகணக்கெழுத நல்லதல்லகண்டாயே
மூத்தபிள்ளைகணபதியே மொழிவதுநல்லதல்ல
மூலமாயிவ்விடத்தில் மூத்தமகன்தன்னைவைத்தோம்
கோலமயில்வாகனனுங் கொடுஞ்சூரன்கண்டாயே
சூரரைக்கொல்லவே சோதனைக்குவைத்தோங்காண்
சாலக்கணக்கெழுதான் தகப்பன்குருசாமி
கோலப்பிரமாவைக் கொண்டுசிறையும்வைத்தான்
அவனைத்துதித்தவர்க்கு அனேகவரங்கொடுப்பான்
புவனக்கணக்கெழுதப் புகார்சொல்வானுன்மகனும்
பாலனிருந்து பழிப்பார்க்கிடமாமோ
மூக்களிருந்து மனுநீதிதானெழுத
இந்தவகைக்கணக்கு யெழுதிவருப்படிக்கு
நல்வினைகள்தீவினைகள் நன்றாயெழுதிவர
எந்தவினையானாலு மியல்பாகவுள்ளபடி
கணக்குப்படியே கருமங்கள்தான்பொசிக்க
பிறர்சாட்சியால்கணக்கு பிரபஞ்சந்தானிருக்கும்.

என்றரனார்சொல்ல வியல்பானபார்வதியும்
நல்லதுதான்சொல்லவந்தீர் நாயகரேயும்முடைய
திருவுளத்துக்கேற்றபடி செய்யுமென்றாள்பார்வதியும்
இருந்துமிகப்பேசி ஈசருமேதுசொல்வார்
பூமாதைநோக்கிப் பொற்பலகைகொண்டுவர
என்றபொழுதே யியல்பானபொற்பலகை
நன்றெனவேபார்வதியு நாதன்முன்புவைத்தனளே
பார்வதிகொண்டுவரப் பரமனாரேதுசொல்வார்
சித்தமகிழ்ந்து சித்திரக்கோல்தந்திடென
அந்தப்படியே யம்மையுமைகொண்டுவர
சாதிலிங்கக்காரன் தவளநிறபச்சையுடன்
நீலமணிவெள்ளையுட னெறியாகச்சேர்த்துடனே
பால்நிறமுமாகப் பாவித்தார்பலகையின்மேல்
சாலவேதம்மைப்போ லாகவென்றுதயாநிதியும்
கோலமுடனிருக்க குறித்தாரேசித்திரத்தில்
பஞ்சவர்ணமாகப் பாகமதுதப்பாமல்
சிறுகரத்தாற்றானுஞ் சிறப்பாகயெழுதினரே
தம்மைப்போலிருக்கவென்று தானேயெழுதலுற்றார்
உருவையெழுதி யுண்மையுடன்பார்த்து
திரிபுரை நீயுன் சித்திரத்தைபாரெனவே
அந்தப்புதல்வரை நீ யிப்போதழையுமென்றார்
அழையுமென்றபோதே யானுமதைப்பார்க்க
ஆருமறியாத அரனார்தம்பொருளால்
சித்திரத்தாலேயுதித்த புத்திரனாகவர
வாராய்மகனென்று மலர்க்கரங்கள்நீண்டிடவும்
கைகாட்டிமுகங்காட்டி கருவுருவாய்த்தானிரண்டு
கருணைவிழிநோக்க மாதர்கையில்பிறந்தனரே
பிறந்தாரேஉத்தமனார் வேணும்வரம்பெருக (ல்
பணிந்தவர்க்கேயருள்கொடுக்கும் பரமனதுசன்னதியி
தெண்டனிட்டுவாய்புதைத்து செவிளியின்மேற்கைகு
வித்து, நிற்குமந்தவுத்தமனை நீலகண்டர்தான்பார்த்து
எக்கோடிகாலம் இயல்பாகவுள்ளமட்டும்
அக்காலம்நீடூழி யாகவேதானிருப்பி
பல்லாயிரங்கோடி பகிரண்டமுள்ளமட்டும்
எள்ளுக்குளெண்ணெய்போ லெங்கும்நிறைந்திருப்பீர்
பூவுக்குள்வாசம்போற் பொருந்தியிருப்போம்நாம்

பரைக்கும்நமக்குமிது பண்புதான்கண்டீரே
ஒன்றாயிருக்குமிட மொருவருந்தாமறியார்
அறிவார்தவமுடையா ரடையாளஞ்சொல்லுகிறோம்
நன்றாயுரைக்கிறோம் நன்மகனே கேளப்பா
மோட்சவழிசத்தியுடன் மொழிந்தோமதுபோல
மோட்சவழியுபதேச மொழிந்தோமேயன்றுனக்கு
எங்களுடமனதி லிருக்கு நினைவுகளும்
தேவாசுரர்கள் ரிஷிமுனிகள்மாதவர்கள்
எறும்புகடையான தலை யெண்பத்துநானூறு
ஆயிரம்போனிபேத மாகுமுயிர்களெல்லாம்
செய்கின்றதெல்லாந் திறமாயெழுதுமென்றார்
கருவேலநற்கணக்குங் காட்டியெழுதுமென்றார்
கைலாசத்துள்ள கணக்கெல்லாமெழுதுமென்றார்
மகமேருநற்கணக்கும் வைகுண்டநற்கணக்கும்
பிரமலோகக்கணக்கும் பின்புமற்றதுள்ளதெலாம்
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவருள்கொடுத்து
உமையவளுந்தானு முண்மையாய்த்தானழைத்து
ஆபரணப்பெட்டியை யழைப்பித்தாரந்நேரம்
பூட்டைத்திறந்து புதுப்பட்டுதான்கொடுத்து
காலிற்சிலம்பணிந்து கனகமணித்தண்டையிட்டு
முன்கைமுதாரி முன்கைவளை தான்சாத்தி
தங்கச்சரப்பளியுந் தரித்துவைடூரியமும்
அரனார்திருக்கரத்தா லாபரணந்தான்பூட்டி
காதிலேகுண்டலங்கள் கதிரொளிபோற்றான்சாத்தி
முப்பிரிநூலு முழுவயிரப்பதக்கமுடன்
தும்பிப்பதக்கமுடன் சூடாமணிக்கைசம்
பில்லைசரப்பளியும் வேணபணியாபரணம்
பாதமுடிவரைக்கும் பலபணிகள்தான்பூண்டு
பார்வதியுமீஸ்வரரும் பார்த்தார்கள்கண்குளிர
அவனுடையதிருவுளத்தா லாண்டவனாருகழைத்து
திருநீற்றுக்காப்புமிட்டுச் சித்திரபுத்திரனெனவே
உபதேசங்காதி லுரைத்தாரேயுத்தமற்கு
அதிகாரஞ்செய்கணக்கு மையனே தந்தோமென்றார்
முத்திரைமோதிரத்தைச் சித்திரமாய்க்கையிலிட்டு
நீடூழிகாலம் கணக்கெழுதும் நீரெனவே
உத்தமருமங்கே யுடன்வாங்கித்தெண்டனிட்டார்

அம்மையுமையாள்பதியை யப்போதேதெண்டனிட்டா
தெண்டனிட்டு நின்றதொரு சித்திரபுத்திரரை (ர்
வாரியெடுத்து மகனேயெனமொழிந்து
ஆருமறியாதா ரரும்பொருளார்தன்மகனே
சீருடனே நீருஞ் சிவனாருட்படிக்கு
பாரும்விரும்புமித்தப் பான்மொழிகள்தப்பாமல்
பல்லாயிரங்கோடி பலன்கணக்குத்தானெழுத
சொல்லார்கணக்கு சுருளைமுதலுண்டாக்கி
கருமநிழல்தந்து கணக்கில்கிலசாரியும்
எழுதித்தொகைபடுத்தி யியற்றும்பயன்படியே
பழுதுகள்வராமல் பார்த்தவுடனவ்வேடு
எதிர்த்தவர்கள்வாசிக்க யிந்தவரந்தந்தோம்நாம்
தடுத்தவர்கள்பேசாமல் தன்னிழலேசாட்சிசொல்லும்
இச்சாட்சிவந்து யியல்பாய்க்கணக்கெழுதும்
உனக்குப்பிரயாசை யொன்றுமில்லையென்றுசொல்ல
கணக்காய் நீயிருந்து கருவேலங்கைக்கொள்ளும்
என்றுகருவேலம் ஏற்றிவித்தாரன்னேரம்
பண்டுமுன்னாளுள்ள பழையகணக்குள்ளதெல்லாம்
ஆயிரம்பாரமசைக்கவொண்ணாப்பட்டோலை
தப்பாமலெழுதத் தார்வேந்தர்தான்கொடுக்க
சித்திரபுத்திரனார் சீமானார்தன்னிடத்தில்
வாங்கினாருத்தமனார் வையகம்வாழவென்று
அன்றாடங்கணக்கு யெழுதுகிறாருத்தமனார்
இருந்துகணக்கு யெழுதுகிறாருத்தமனார்
சிவனார்தம்வாசலில் சிறப்பாகவெழுதுகிறார்

விருத்தம்.

அய்யனுமுமையுங்கூடி யானநற்கணக்காக, மெய்யராய்ப்பிருஷ்டித்தார்கள் மேதினியுள்ளமட்டும், செய்ய அக்கணக்கைப்பார்த்துச் செய்திகள் தவறுவண்ணம், தையலாள்பாகன்வாசல் தருங்கணக்கெழுதலுற்றார்.

வசனம்.

எப்படியென்றால் கைலாயத்திலே சுவாமியும் பரமேஸ்வரியும் முப்பத்துமுக்கோடிதேவர்களும் நாற்பத்தெண்ணாயிரம் ரிஷிகளும் மற்றுமுள்ள தபோதனர்

களும் நிறைந்திருக்கும்போது அண்ட புவனங்களெல்லாம் பாவ புண்ணியபலன் தெரியவேண்டியதற்கு தம்முடைய குமாரர்களிருபேருங் காரணமான கதைகள் சில நடக்கவேண்டியதற்கு அவர்களாலாகவேண்டியதால் மற்றுமுள்ளபேர்கள் இதற்கு ஆகத்தக்கினவர்களாருமில்லையென்று சுவாமி பரமேஸ்வரர் தானே யோசித்து உமையவளை யழைத்து தங்கப்பலகை யெடுத்துவரச்சொல்லி உருவகுக்க அதை உமையவள்கண்டு அதிசயப்பட்டு கருவுருவாய்ப் பேசும்படி கிருபை பாலிக்கவேணுமென்று அறிவிக்க அப்படியே கிருபை செய்து வஞ்சைமந்திர முபதேசித்து சித்திராபுத்திரனென்று பேரும்வைத்து ஆடையாபரண முதலானதும்பூட்டி மகனைக்கட்டி முகந்து அண்டபுவனங்களிலுண்டான முன்னாள் கணக்கும் கருவேலமும் விஷ்ணுமூர்த்தி பிர்மா முதலானவர்களிடமுள்ள கருவேலமும் பொக்கிஷமுதலானதும் பாவ புண்ணிய பலகணக்குங்கொடுக்க உமையவளாகிய பரமேஸ்வரியும் வேண்டத்தக்கின வரங்களுங்கொடுத்து தினச்செய்தி நடக்கிற பாவ புண்ணிய முதலான பலகணக்கும் நமக்கு அறிவியுமென்று சுவாமி உத்திரவு கொடுத்தபடியே சித்திராபுத்திரருங் கைலையங்கிரிவாசரான பரமேஸ்வரர் சந்நிதானத்திலிருந்து கணக்கெழுதிவந்தார் இப்படி கைலாயத்தில் நடந்துவரும்போது தேவேந்திரனும் மகவாசைகொண்டு வேணத்தக்கின தருமங்களைச்செய்து ஈஸ்வரனை நோக்கி இந்திராணியுடன் தவசு பண்ணுகிற விஸ்தாரத்தை இனிமேற் சொல்லுகிறோமன்புவைத்து ஒரேமனதாகக் கேட்பீர்களாக.

நடை.

எண்ணத்தொலையாத வற்[illegible]சிவபூசைதன்னை
செய்யவேவேணுமென்று கிரமாகவே நினைந்து
தேவாதிகளெல்லாஞ் சே[illegible]வைசூழ்ந்துவர
செம்பொன்மணித்தேரில் சிறப்புடனேதா[illegible]றி
பசும்பொன்னுலகான பதியைவிட்டுத்தேர்நடத்தி
விண்ணுலககன்னியர்கள் வேணபடிசூழ்ந்துவர
இப்படியேயிந்திரனு ரேத்ததவஞ்செய்ய

வருகிறவழிதனிலே வந்தாளகலிகைதான்
புண்ணி[illegible]கலிகையும்
தந்[illegible]
[illegible]மெய்சோர்ந்தறிவழிந்து
தே[illegible]போலேதான்விழுந்தான் தேவர்கள்சென்றெடுத்து
பா[illegible]
கா[illegible]ண்டாயிந்திரனார் காமவினை நினைந்து
ஆதரவுபேசி அகலிகையைச்சேரவெண்ணி
தேரைமிக நிறுத்தி தேவர்களைத்தானிறுத்தி
மாயமாய்சென்று மருந்துமாமலையிலுள்ள
காய்கனிகள்கொண்டுடனே காரிருளாமந்நேரம்
மாயாபாசத்தால் மகிமைதனையிழந்து
ஆசைதுயரமதால் அகலிகைவீட்டினிலே
சென்றுபோயிந்திரனார் தெய்வவுருமாறி
அன்றிரவுநல்லுறக்க மறிந்துநடுசாமத்தில்
வேளையிதுவெனவே விடியற்காலங்கூவும்
கோழியாய்நின்று கூவினானிந்திரனும்
அப்போதுகௌதம ராமரிஷிதானும்
எப்போதும்போலே விடிந்ததேயென்றெழுந்து
தெண்டுகமண்டலமுந் திருநீற்றுப்பையுடனே
கங்கைக்கரையில்வந்து நின்றார்மகாரிஷியும்
கங்கையுறக்கமதைக் கண்டார்மகாரிஷியும்
மாயாவிதியோ மாயமோதெரியாது
நந்தவனஞ்சென்று நாமறிவோமென்றுவர
அந்தமலரும் அரும்பாயிருந்ததுபார்
இதுவென்னசோதனையோ ஈஸ்வரரேதஞ்சமென்று
அர்த்தசாமநேர மறியாமல்வந்தோமென்று
மனக்கவலையாகரிஷி மனையிடத்தேகிவந்தார்
சென்ற[illegible]
இந்தி[illegible]விருளில்[illegible]
[illegible]அகலிகையின் வாசலு[illegible]நோக்கி
மனக்கவலை[illegible]யாலோடு வ[illegible]
கேளுமொருசொல்லிச் சனிதானாய்சொன்னவுடன்
பாவிகெட்டாய்ப் பத்தினியார்தன்னிடத்தில்
இவ்வேளைபால்வந்தாயே சீசீயுன்மகிமையுடன்
நீயழிந்திடுவாய் நிச்சயமேதப்பாதென்று

ஆசையில்லாமல் அகலிகைசொல்லி நிற்க
அப்போதுமகாரிஷியு மதிவேகமாகவந்தார்
மெய்யாகப்போனவரும் மீண்டுவந்தாரன்னேரம்
கண்டுமிதுவென்ன காரணமோவென்றுசொல்லி
அண்டர்பதியோனை ஆரடாவென்றுகேட்க
பூனையுருவங்கொண்டு போனானேயிந்திரனும்
ஆரடாயிந்நேர மறிவுகெட்டுவந்ததென்ன
பேரும்பிறப்பும் பிழையாமற்சொல்லெனவே
இந்திரனுநானும் ரிஷியேனுநம்மிடத்தில்
வந்ததுவேறில்லை வருஷபலனுள்ளதெல்லாம்
சாஸ்திரங்கேட்கத் தான்வந்தேனென்றுரைத்தான்
இந்நேரம்நீயுமிடும்புசெய்ய வந்தவன்காண்
அகலிகையையிச்சித்தே யடைந்தாய்நீயென்றுசொல்
லி, ரிஷிக்குத்தான்கண்சிவந்து நெருப்புப்பொறிபறக்க
இன்றெறித்தேமாகி யிந்திரலோகமுமியும்
இச்சாபமிந்திரனை யின்றுதெரியாமல்
துற்சாபம்வேறு சொல்லுவாரப்போது
இந்திரன்சரீரமெல்லாம் யோனியாய்ப்போகவென்று
ஆயிரம்யோனி அங்கமெல்லாம்வெடிக்க
என்றுமகாரிஷியும் வற்றுதொருசாபமிட
தப்பாமலந்நேரம் வெடித்ததேதான்குறியும்
கண்டானேயிந்திரனும் கண்கலக்கமுண்டாகித்
தொழுதானேரிஷியைத் தோற்றமுடனன்னேரம்
பெரியோரே நீர்பொறுப்பீர் பிழைசெய்தேனென்சிறி
யோன், அரியவினைகளானேன் ஆசையாகத்தான்விரு
ம்பி, அஞ்சகனுமானேன் மாபாவிநானுமென்
வஞ்சியாய்செய்தகுற்றம் மகரிஷியே நீர்பொறுப்பீர்
என்றுசொல்லியிந்திரனும் ரிஷியையடிபணிந்து
இந்திரலோக மிழந்துநான்போகாமல்
இச்சாபந்தீர்த்து இரட்சிக்கவேணுமென்று
அச்சாபத்தோடே யருகேநின்றபளவில்
இந்திரனைப்பார்த்து விருப்புமேதுரைப்பார்
இருடிகள்சாப மிந்திரனே நீர்போது
ஆணவமாயையினு லழியவந்தயிந்திரனே
அரனுமாலயனுரை தரணியிலேபூசைசெய்தால்
ஆயிரம்யோனியு மாயிரங்கண்ணுகுமென்றார்

பூசைசெய்தேயிந்திரனும் போனான்காணந்நேரம்
அப்போதுமகாரிஷியும் அகலிகையைப்பார்த்துடனே
கருங்கல்லாய்போகவென்று கடுஞ்சாபமிட்டனரே
அப்போதேயகலிகை யடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
வேர்த்துவிரித்து மெய்கலங்கிவுள்நடுங்கி
இச்சாபந்தானும் யெனக்கோவாவேனும்
ஈதென்னமாயமோ யெம்பெருமாள்சோதனையோ
சாபநிவர்த்தி தானருளவேண்டுமென்று
அகலிகைதான்பணிந்து அடிதொழுதுதெண்டனிட்டு
கேட்குமளவில் கிருபையுடன்மகாரிஷியும்
அரக்கர்குலமறுக்க அன்பாகமாயவனார்
குருகுலத்தில்வந்து தசரதன்பாலனாய்ப்பிறப்பார்
நாலுபேராகவந்து பிறந்துவளர்நாளையிலே
விஸ்வாமித்திரர்செய்யும் வேள்விகெடும்படிக்குத்
தாடகைசிறுநீரால் தானழிப்பாள்மாமுனியும்
தாடகையைச்சங்கரித்துத் தனிவேள்விமுடிப்பதற்கு
தசரதன் தன்னிடத்தில் சார்ந்துவிஸ்வாமித்திரர்
இராமலட்சுமண ரிருவரையுந்தானழைத்து
சங்காரஞ்செய்துதான் செய்வேள்வி முடித்தபின்பு
மிதிலையைநோக்கி விரைந்துவருகையிலே
கலியாணம்பண்ணவென்று கனமாய்வருகையிலே
ஸ்ரீராமன்பாதஞ் சிறப்பாகபட்டவுடன்
பெண்ணாகநீவருவாய் பேர்ந்துவிடுமுன்சாபம்
அப்போதுநாமுன்னை யழைத்துமேகொள்வோமென
கருங்கல்லுபாரையாய் போனாளேகன்னிகைதான்

விருத்தம்.

இந்திரலோகம்விட்டே யெழிலுருபவனஞ்சுற்றி
சந்தரவானமெல்லாம் தயவுடன்வரும்போதந்த
மந்திரிஷிப்பெண்வந்து மலர்கொய்யும்போதுகண்டு
இந்திரன்மயங்கிவாடி யேமலுனிருப்பிடத்தில். (௧)

இருப்பிடந்தேடிப்பார்த்து யிரவினிற்கோழியை
ப்போல், உருக்கொண்டு கூவியந்தரிஷியையு முடனே
போக்கி,மருக்கிளர்கொடி போலுந் தன்பால்மயங்கியேசொ
ல்லும்போது, செறுக்கிவரிஷியுங்கண்டு சினத்துடன்
சாபமிட்டார். (௨)

செய்ததோர்சாபங்காட் திருடனாய்வந்ததாலே,
வந்ததோர்பெண்மேல்மோகம் விருப்பமுமில்லையாகத்,
தூய்யதோர்மேனியெல்லாந் துற்குணயோனியாகும்,
பொய்யல்லவென்றுசொல்லிப் போவெனவிடைகொடுத்தார். (௩)

இந்தநற்சாபத்தாலே யிந்திரன்தலைகவிழ்ந்து
அந்தநல்ரிஷியைத்தானு மடிபணிந்தவனேகேட்கத்
தந்திரவீசனாரைத் தானுமேபூசைசெய்தால்
சந்திரமேனியெல்லாந் துலங்குமாயிரங்கண்ணாமே. (௪)

வசனம்.

இதனுடையவிபரம்எப்படியென்றால்தேவேந்திரன் மகவாசையால் தபசுசெய்யப் புறப்பட்டு வருகிற வழியிலே மருத்துமாமலைக்கருகில் ரிஷிபத்தினி அகலிகைபெண் ரிஷிக்குமலர்கொய்யவந்தவிடத்தில் இந்திரன் அப்பெண்ணுடைய அழகுசவுந்தரியங்களைக்கண்டு தவசைமறந்து புத்திரனையும்விட்டு மையல்கொண்டு அப்பெண்வாழுகிற விடம்போய் கோழியாய் நின்றுகூவி ரிஷியை வெளியிற்புறப்பட்டு ஸ்நானஞ்செய்யப்போகப்பண்ணுவித்து தான் சேரலாமென்று யோசித்துச்செய்தான் அப்படியேரிஷியும் விடிந்துபோச்சுதென்று கங்கைக்கரையில்வந்து கங்கை நித்திரை செய்கிறதைப்பார்த்து நந்தவனஞ்சென்று புஷ்பவிரிவு பார்ப்போமென்று பார்க்கும்போது புஷ்பங்களெல்லா மரும்புமயமா யிருக்கிறதைக்கண்டு அதுவோர் காரணமா யிருக்கிறதென தன்னுடைய இல்லிடமாகிய ஆசிரமத்திற்சென்று பார்க்கில் விரகதாபத்தைக் கேட்ட அவள் மனம்நொந்து சிலகொடுமையான வார்த்தைகளைச் சொல்லுகிற நேரத்தில் ரிஷிவருகிற சாடையை இந்திரன் தெரிந்து பூனைவேஷம் போட்டதை ரிஷியானவர் திருஷ்டியினாற் பார்த்து ஆடா நீ உன்னுடைய பேரும் ஊரும்வந்தவயணமுஞ் சொல்லென்று கேட்க அடியேன் தேவேந்திரனென்று பெயரைச் சொல்லி இந்த வருஷத்துப் பஞ்சாங்கப்பலன் கேட்கவந்தேனென்று திருடித்தனமாய்ச் சொன்னதைத்தெரிந்து இவன் அகலிகையைக் கூடிசெய்யவந்தவனாய்க் காணுதென்று மகாகோபத்துடனே ரிஷியானவர் கண்களி

ரண்டும் நெருப்புப் பொரி பறக்கும்படி பார்த்து தன் தாரமிருக்க அசல்தாரத்துக்கு ஆசைப்பட்டதினால் உன் சரீரமெல்லாம் ஆயிரம் யோனிகளாக வெடிக்கக் கடவதென்று சாபமிட்டார் உடனே இந்திரனும் பயந்து நடுநடுங்கி மகாரிஷியைத் தெண்டனிட்டு நமஸ்கரித்து எளியேன் செய்த குற்றம் பொருக்கவேணுமென்று வேண்டி நமஸ்காரம்செய்ததின்பேரில் ரிஷிக்குக் கொஞ்சந் தயவுவந்து சுவாமி கயிலங்கிரிவாசரைப் பூசைசெய்தால் இந்தச் சாபம் அவராலே தீர்ந்து ஆயிரம் யோனியும் ஆயிரங்கண்ணாகுமென்று விடைகொடுக்க அப்படியே தேவேந்திரன் தன்னுடைய பட்டணத்திற்குவந்து சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசனைப் பூசைசெய்துவர முன்சொன்னபடியே ஆயிரங்கண்ணைப் பெற்றுக்கொண்டான் அப்பால் நடக்கிற அதிசயங்களை இனிமேல் வெகுவிஸ்தாரமாகச் சொல்லுகிறோம் அகலிகைப் பெண்ணுக்கு நடக்கிற விவரத்தைக் கேட்பீர்களாக.

விருத்தம்.

கவுதமரிஷியும்பெண்ணைக் கண்டகலிகையையுன்னைச்
சமயமேயாகக்கண்டு இந்திரன்சார்ந்ததாலே [ன்று
நலிதனிங்கருங்கல்லாக்கிப் பொற்பெலாங்குறைவாயெ
தவமுனிமுனிந்துநின்று சாற்றினார்சாபந்தானே. (க
எந்தனுக்கிட்டசாப மெந்தநாட்போமென்றேங்க
அந்தநற்பாசந்திர வானதோர்வகையுஞ்சொல்வார்
சுந்தரநசரதற்குத் தோன்றியராமன்பாதம் [ர்.
உந்தன்மேற்பட்டபோதே யொழிந்திடுஞ்சாபமென்று

அஃதெப்படி யென்றால் அகலிகையானபெண் மற்றொரு புருஷாள்வாடை படாதபெண்ணாகையால் இந்திரன் கண்டு மோகித்ததனால் இந்ததேகம்விட்டு மறுதேக மாறவேண்டியதற்குக் கருங்கல்லாய்ப் போகக் கடவதென்று சபித்ததாலே அகலிகையானவள் ரிஷியானவரைத் தோத்திரஞ்செய்து எனக்கிட்ட சாபம் எப்போது நீங்குமென்று கேட்க மகாவிஷ்ணுவானவர் அரக்கர்குலமறுக்கவேண்டியதற்காக தசரதர் புத்திரனாகச் செனித்து இராமனென்று நாமத்துடனிருக்குங் காலத்தில் விஸ்வாமித்திரனானவர் வேள்விசெய்

கிறதை தாடகை சிறுநீராலழிக்கிற வேதனையை நீக்க வேண்டித் தசரதரிடத்திற் கேட்டு ஸ்ரீராமனை அழைத்துக்கொண்டுபோய் தாடகை சம்மாரஞ்செய்து மிதிலையிற் சீதைக்குக் கலியாணஞ் செய்யவரும்போது அந்த ராமனுடைய திருப்பாதம் உன்பேரில் பட்டவுடனே பெண்ணுருவாகி என்னிடம் வருவாய் அப்போது உன்னைச்சேர்த்துக் கொள்ளுகிறேனென்று விடைகொடுத்தபடியே சிலநாட்சென்று ஸ்ரீராமர்வந்து தாடகையைக்கொன்று விஸ்வாமித்திரற்குச் சந்தோஷஞ் செய்வித்து மிதிலையிற் சீதையைக் கலியாணஞ்செய்ய வரும் வழியில் ஸ்ரீராமருடைய பாதம் அகலிகைப்பெண் பேரில் பட்டுத் தன் சொரூபமானதை ஸ்ரீராமர் பார்த்து இதுவென்னவிபரமென்றுவிஸ்வாமித்திரரைக்கேட்க அகலிகையானவள் நடந்த விருத்தாந்தமெல்லா மவரிடஞ்சொல்ல அப்பால் ஸ்ரீராமமூர்த்தி ரிஷியிடத்திற்கு போகும்படி யுத்தரவுகொடுக்க அப்படியே ரிஷியிடம் அகலிகைப் பெண்வந்துசேர்ந்து வாழ்ந்துக் கொண்டிருந்தாள் அப்பால் தேவேந்திரன் நடக்கிற விருத்தாந்தமும் அதின்மேல் நடக்கிறதையுஞ் சொல்லுகிறோம் கேட்பீர்களாக.

நடை.

இந்திரன் தன்கதையை யியம்புகிறேன்கேளுமினி
ஆயிரம்யோனியுங் கண்ணாகுமென்றுமாமுனியை
தெண்டனிட்டுக்கொண்டு திரும்பினார்பூசைசெய்ய
தாணுவமாலயனைத் தானேமனதிலெண்ணி
ஆணவமாயைதனைத் தாரணியிலுண்டாக்கித்
தான்செய்தகுற்றமெல்லாந் தாணுவேதிருமென்று
வனத்துரிஷிசரூபமதை மாலயனே தீருமென்று
மெத்தவேபூஜை விரும்பியேசெய்யலுற்றார்
பூசைதனைச்செய்த புதுமைகளைக்கண்டுமிகத்
தாணுவமாலயனும் தயவுடனேவந்துதித்து
ஆயிரம்யோனியுனக் காயிரங்கண்ணாகுமென்றார்
ஆயிரங்கண்ணுடைய அயிராவததோனும்
வாமதிகம்பெற்று வாழுகிறநாளையிலே
அகலிகைசாபம் பிடித்ததேயந்நேரம்
தெய்வலோகபட்டணத்தில் வாழ்கின்றதேவருக்கும்

எல்லார்க்குமாகப் பிடித்துதேசாபமது
தான்மடலாய்நின்று தவிக்கிறபுலியைப்போல்
வானுலகமெல்லா மலடாகப்போனதுவே
தான்மலடுமல்லாமல் தாரணியெல்லாம்தான்மலடாம்
பூமிவிளையாமல் பொன்மாரிபெய்யாமல்
காமனெரிந்ததுபோல் காடுகளெல்லாமெரிய
காய்க்குமரங்களெல்லாம் காயுதிர்ந்துபோனதுவே
பால்பசுக்களெல்லாம் பால்வற்றிநின்றதுகாண்
பட்சிபறவையெல்லாம் பாழ்மலடுதானாச்சு
காடிமிருகமெல்லாம் கடுமலடாய்போனதுவே
புல்லுங்கருகிமிக பூக்களுமேயில்லாமல்
இந்திரலோகமெல்லா மிடமிழிந்துபோனதுவே
இந்திரனார்தேவி இதுவெல்லாந்தான்தெரிந்து
இந்திராணியென்று இளங்கோதைநானிருக்க
அனர்த்தம் விளைத்தீரே ஆனதொருஇந்திரனே
ரிஷியினதுசாபம் பலித்ததேயிப்போது
பத்தினிசாபம் பலித்ததுவுங்கண்டீரோ
அவர்களுடசாபம் அவனியெல்லாஞ்சூழ்ந்ததுவோ
மதிகொண்டுவாழ்கையிலே மதிமயங்கிப்போனீரோ
தவசுமறந்து தட்டழிந்தகாரணத்தால்
மனதிற்றுயரமதாய் மலடாயிருந்தோமே
இடுவார்கள்பிச்சைதனைக் கெடுவார்தடுத்தாற்போல்
படுவார்கள்பாடெல்லாம் பட்டோமேயிந்திரரே
அம்பலத்தில்நின்றலையும் அனியாயஞ்செய்தவர்போல்
ஊராருடைமைக்குப் பேராசைகொண்டாற்போல்
தேவர்களெல்லாஞ் சேரமலடானோம்
இந்தப்படிசொல்லி இந்திராணிதான்புலம்ப
இந்திரனுங்கேட்டு இச்சையுற்றுதான்வா,
எந்தவிதியாலே எனக்குயேயிந்தவினை
வந்ததேயென்று மனக்கவலைதான்கொண்டு
மானேகுயிலே மரகதமேநீகேளு
தேனேகனியே தெவிட்டாததெள்ளமுதே
அந்தரம்பைமாதை யடிமைகொள்ளும்பெண்ணேநீ
புத்திரனில்லாமல் பூதலத்தில்வாழ்வதற்கு
வரத்தினையுண்டானாலும் வாழ்வல்லகண்டாயே
சேனைபலதானச் சிறுவனொருவனில்லை

30 JUL 1929

மைந்தர்களில்லாவீட்டில் மறையோர்பொசிப்பதில்லை
மகனில்லாவீட்டில் மற்றொருவர்போகாமல்
வளர்த்தவனையிலே வகையொன்றுசொல்லுகிறேன்
ஆரணைநோக்கி யதிகதவஞ்செய்தாக்கால்
எல்லாப்பதமும் இயல்புமிகவுண்டாகும்
என்றுயனையாட்கு இப்படியேசொல்லியபின்
தூய்யமதியுடையாள் சுந்தரியுமேதுசொல்வாள்
மைந்தனில்லாத மழைகாணுவான்பயிர்போல்
வாடிமிகத்தளர்ந்து மயங்கிமுகம்வாடி
என்றுரைத்தசுந்தரிக்கு இந்திரனேதுசொல்வார்

விருத்தம்.

மங்கையேசொல்லக்கேளாய் மைந்தனில்லாமையாலே
சங்கையாய்வாழ்ந்திருந்தும் தாரணியில்வசையுமாச்சு
கங்கைவேணியாதன் பாதங்கண்டுமேவரத்தைப்பெற்று
இங்குநாம்வருவோமென்றே யேகினார்கைலைமீதில்

நடை. சென்றுசிவன் கயிலை சேர்ந்தேயிருவருந்தான்
சந்ததியைவேண்டித் தவம்பெறவேவேண்டுமென்று
சங்கரனாஞ்செழுத்தைத் தங்கள்மனதில்வைத்து
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
இந்திரனுந்தேவியுமாய் ஈசுரர்பாலேகலுற்றார்
இந்தப்படியே இருபேரும் ஒற்றுமையாய்
கயிலைதனைநோக்கி கடுகவேதானடந்தார்
கடிதாய்வழிநடந்து கயிலைக்குப்போனார்காண்
தேன்கயிலைசேர்ந்து சிந்தனையாயிருபேரும்
நந்திதனைக்கண்டு நமஸ்கரித்தாரந்நேரம்
நின்றுகைகூப்பி நெடுமூச்செறிந்து நின்றார்
நெடுமூச்செறிந்துநொந்து நின்றவரைத்தான்பார்த்து
தடுமாறநீக்கித் தனதாகவார்த்தைசொல்லி
தேவியுநீயுந் தேடிவந்தகாரியமேன்
தேடிவந்தகாரியத்தைச் செப்புமெனவுரைத்தார்
அவ்வார்த்தைக்கேட்டு அமராகோனேதுரைப்பார்
எவ்வார்த்தையென்று இயம்புவேனடியேன்
சீராயுரைசெய்தார் சிரிப்பார்களெல்லோரும்
மகனாசையாலே வருந்திநடந்துவந்தோம [ம்
புத்திரனுமில்லையல பொன்னுலகையாண்டிருந்தோ
ம்பொன்னுலகையாளப் புத்திரனுந்தானுமில்லை

சந்ததிக்காகத் தவம்பெறவேவந்தோங்காண்
எம்மைக்காத்து இரட்சிக்கவேணுமென்றார்
அந்தமொழிகேட்டு அருள்நந்தியேதுரைப்பார்
வந்ததுநன்றுநன்று மகவுமக்குண்டாகும்
சிவனோடுமையாளைச் சிந்தையிலேதானினைந்து
தவமாய்மிகவும்நல்ல தரையில்மிகவூசிவைத்து
ஊசிமேல்நின்று வற்றதவஞ்செய்வீரானால்
சிவனோடுமையாளுஞ் சிந்தைமிகமகிழ்ந்து
சந்ததிபாக்கியமுந் தந்தேயருள்புரிவார்
இந்தப்படிநந்தி யெடுத்துரைக்கவப்போது
நந்திசர்சொன்ன மொழிப்படியேநாங்கள்செய்வோம்
நன்றெனவேயிந்திரனும் நாயகியுமப்போது
ஆற்றில்முழுகி யஞ்செழுத்தைநெஞ்சில்வைத்து
ஊசிநிறுத்தியதில் ஒருகாலைத்தானூன்றி
நின்றார்தவசு திருமலனைத்தானினைந்து
இந்திராணிதானும் இருந்தார்நெடுந்தபசு
இருபேருமொன்றாய் இருந்தார்நெடுந்தபசு
ஈசனேபிள்ளை யருள்கவென்றேமனதில்வைத்து
உள்ளங்காலூச்சி யொன்றுந்தெரியாமல்
இல்லாதபுற்றும் தானேவளர்ந்ததுகாண்
வேருகவோடி வியன்மரங்களுண்டாகி
பாருக்குள்வேரோடிப் படாத்தபசுசெய்தார்
அந்தஅருமை யாரறியவில்லை
ஆனபொழுதிந்திரனும் அவன்மனைவிதன்னுடனே
எந்தப்படிதவங்கள் செய்வோமெனநினைத்து
சுந்தரியாள்தன்னுடனே சொல்லிவிசாரமுற்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டி பாங்காயனல்வளர்த்தி
வேதாளஅக்கினிபோல் வேலைபடர்ந்தெரிய
ஈசனேபிள்ளையருளென்றேதபசிருந்தார்
தண்ணீர்அருந்தாமல் சருகும்புசியாமல்
இந்தப்படிதபசு இரண்டாயிரவருஷம்
அந்தத்தபசருமை யாரறிந்தாரறிந்து
பார்வதிக்குமப்போ பரமனருள்செய்தாரே
பெண்ணேயவரருகே போவோமெனவுரைத்து
கண்டார்பெருங் கனிவாயுமையாளும்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்கள்போற்றிநிற்க

நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்நயந்துதொழ
தவத்தருமைபார்த்துச் சந்தோஷமுண்டாக
உமையாளும் அங்கே யுத்தாய்கள்சொல்லுகிறாள்
பொன்னுலகையாண்டுமிகப் போகம்படைத்தருளி
மன்னுமுடத்தேவரெல்லாம் வந்துதொழுதேத்த
இந்தப்படிதவத்தை யேதுக்குத்தான்கொடுத்தீரே
புத்திரனில்லாச்செல்வம் போதக்கொடுத்தீரோ
புற்றுவளர்ந்து போதமரம்வுண்டாக்கி
கண்ணொழுகிறதுங் கண்ணிறைக்கானுமென்று
சிவனாரிடத்தில் செப்பினாள்பார்வதியும்
உள்ளப்படிசொன்னாய் உமையவளேயென்றுரைத்தார்
கள்ளனிவனிந்திரனுங் கடுங்குற்றஞ்செய்ததுண்டு
மானேயவளுட மனதின்படிசெய்வோம்
தேனேயவன்செய்த தீவினைகள்மெத்தவுண்டு
ஒன்றுமறியாமல் உபாயமாய்ச்சொன்னதென்ன
ஆனாலுனக்காக அருள்செய்வோங்கண்டாயே
என்றுசிவனார் இரங்கியுரைத்தார்காண்
உமையாளுமங்கே யேதுரைப்பாளுண்ணுமிங்கி
ஈசுரரேயும்மடியார் ஏதுபிழைசெய்தாலும்
நேயமுடனதனை நீர்பொறுக்கவேண்டாமோ
என்றுமையாள்சொல்ல இறையோன்மனமகிழ்ந்து
மன்றல்செறிவெள்ளி மலைதனிலேவீற்றிருந்த
நந்திதனையழைத்து நல்லதொருயிந்திரனைக்
கூட்டிவரச்சொல்லிக் கொடுத்தான்காண்வுத்தரவு
வென்றிபுனைநந்தி விரைந்தோடியேயழைக்க
இந்திரனுந்தேவியுமாய் இன்பத்துடனெழுந்து
நந்திசன்னிதியின்னே நன்றாய்நடந்தனரே
கந்தமலர்க்குழலுங் கடுகவேதானடந்தார்
கூட்டியேதானும் கோமானைத்தேவியுடன்
தேடுபுகழ்நந்தி திருவாசலில்நிறுத்தி
எண்ணத்தொலையாத இடியேருதான்முழங்க
வண்ணக்கடல்முரசு வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
சிந்தைமகிழ்ந்து திருநந்தித்தான்கொலுவில்
வந்துபடிந்து வலக்கைப்பிரம்பதினால்
இதங்கள் அறியாமல் எதிர்த்துநின்றதேவர்தம்மை
ஒதுக்கிவிலக்கி யொருப்பால்நிறுத்தினரே

நேரேவிலக்கி நிறுத்தினார்விஞ்சையரை
யுற்றபிரம்பால் ஒதுக்கியொருபுறமாய்,
சென்னிவணங்கித் திரண்டெழுந்ததேவர்களை
யுன்னியடித்தங் கொருபால்நிறுத்தியபின்
காலவொருதுதனையுங் கடக்கநிறுத்தினரே
வருணன்முதல்மற்றவரை வாகாய்நிறுத்தியபின்
ஈசனுக்குத்தோழனா யேற்றகுபேரனையும்
உருத்திரரையும்பக்கத் துணைமையாய்தானிறுத்தி
ஆனைமுகத்தானுடனே ஆறுமுகமத்தனையும்
சேனைநடுமத்தியிலே சிறக்கவிருத்தியவர்
பக்கத்தில்வீர பத்திரனைத்தானிருத்தி
மேனகையினோடு விளங்குமரம்பையுடன்
ஆனஊர்வசியும் அந்தமுள்ளதிலோத்தமையும்
நாடகங்களோடுமந்த நாதன்சிவசபையில்
தேடுபுகழ்நந்தி சேர்ந்தபலநாதர்களை
மிஞ்சுநவக்கிரக வேடிக்கையுள்ளவரை
அஞ்சாமற்சொல்லி அடைவாய்நிறுத்தினர்காண்
காளிகளையெல்லாம் கடுக்கநிறுத்தியபின்
சத்தமகாரிஷியுஞ் சங்கையுடனே நிறுத்தி
மற்றுமுள்ளபேர்களையும் வகையாகத்தானிறுத்தி
விருப்பமுடன்நந்தி விண்ணவர்கோன்கிட்டவந்து
வந்தனார்பாதம் வணங்குவாயென்றுசொல்ல
அந்தப்படியே யரனார்திருமுன்பு
சென்றுபுகுஇந்திரனுந் தேவியிந்திராணியுமாய்
மன்றில்விழுந்து மலரடியைபோற்றிசெய்ய
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனெழுந்திருென்றார்
திருமால்மொழிகேட்டு தேவியுடனிந்திரனும்
எழுந்துநின்றுகைகட்டி யெதிராகவேநிற்க
வந்தகருமத்தை வகையாகசொல்லுமென
இந்திரனுமப்போது இயல்பாகச்சொல்லுகிறான்
புத்திரனில்லாமற் பொன்னுலகையாண்டிருந்தேன்
புத்திரனில்லாவீடு பொசிப்புபுழுவல்லவோ
எத்தனைதான்வாழ்வு இலங்கப்பதம்பெற்றாலும்
புத்திரனையில்லாதே புலைநரகில்போவேனே
சந்ததிதான்தாருமெனத் தார்வேந்தன்கேட்டதற்பின்
இந்திரனேசந்ததிதான் தந்தோமெனவுரைத்தார்

சந்ததிதந்த சங்கரனார்சொற்படியே
இந்திரனுந்தேவியும் மின்பமுற்றுமீண்டனவே
மீண்டுமேநாங்கள் விரைந்துவரும்வழியில்
ஊர்பதியைநோக்கி யுலாவிவந்தாரப்போது
காமதேனு நற்பசுவைக் கயிலையிலேவரவழைத்து
ப்பசுவின்முகம்பார்த்துபரமனருள்புரிவான்
சந்ததியில்லாமற் றபசுசெய்தஇந்திரற்காய்
உன்னையவர்களுட னனுப்புகிறோமென் றுசொல்வார்
அன்புடனே நீபோய் அருகிருந்துதான்வளர்ந்து
பாலகனையீன்று பாங்குடனே தான்கொடுத்து
வந்துவிடு நீயும் மாதேயிளம்பசுவே
என்றுசிவனார் இவ்வார்த்தைசொல்லியபின்
நிமலன்றனைப்பார்த்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
தோத்திரங்கள்செய்து சொல்லுகின்றதப்பசுவும்
பூலோகம்போயிருக்கபொறுக்குமோவென் னுடல்தான்
பூலோகம்போயிருந்து புத்திரனையீன்றபின்பு
எனக்குமேமோட்சகெதி யெப்போவெனக்கேட்க
அப்போதேசிவபெருமான் அன்புமிகப்பெருகி
வாராய்பசுவே வருந்திமெலியாதே
புத்திரனையீன்றவுடன் பூந்தேர் அனுப்புகிறோம்
உன்னைநாமும் உடனழைத்துக்கொள்ளுகிறோம்
என்றுசிவனார் எளிதாயுரைத்தபின்பு
அந்நேரமேசிவனார் அன்புவிடைதான்கொடுத்தார்
பசுவுமேயப்போது பரமனருட்படியே
இடியும்கடலும்போ லெங்குமேதான்முழங்க
அவரடியின்பின்னே யலறித்தொடர்ந்ததுவே

விருத்தம்.

அந்தநற்கயிலைவாசன் அருட்படிகாமதேனு
இந்திரன்பின்னே நல்ல விளங்கன்றாய்வேடங்கொண்டு
பந்துபோற்குதித்துமெள்ளப் பாரினில்வந்துமேவ
வந்ததோர்பசுவையிந்திரன் வரிசையாய்த்துதிகொள்வானே

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் கயிலையங்கிரிவாசரான பரமேஸ்வரர் காமதேனுவாகிய பசுவை வரவழைத்து தவஞ்செய்கிற இந்திரனிந்திராணிக்கு நீபோயிருந்து ஒருபுத்திரனையீன்றுகொடுத்துவாவென்று விடைகொடுக்கஅப்போ பசுவானது எனக்கு மோட்சகெதி எப்பொழுதென்றுகேட்க பரமேஸ்வரர் புத்ரனைப் பெற்றுக்கொடுத்தவுடனே பூந்தேரனுப்பி உன்னையிவ்விடம் வரவழைத்துக்கொள்வோமென்றுசொல்லி விடைகொடுக்க அப்படியே இளங்கன்றாகி வேடங்கொண்டு அண்டபுவனங்களெல்லாம் இடிபோல் முழங்கத்தக்கதாக இந்திரனிந்திராணிபோன வழித்தடம்நோக்கி அவர்களிருவரையுங்கண்டவுடனே அவர்களிருவரும் பசுவாகிய கன்றைக்கண்டு இது காரணமாயிருக்குதென்று யோசனைசெய்து இதைபார்வதிசமேதராகிய கடவுள் அனுப்பினதாய்த்தெரிகிறதென்று இருவரும் ஆநந்தங்கொண்டு பசுவைகட்டி முத்தமிட்டு தங்கள் கூடவே கூட்டிவருகிறார்கள். (எ-று)

நடை.

வந்ததொருகன்றை வாரியெடுத்தணைத்து
ஆவியெடுத்து அங்கமெல்லாந்தான்குளிர்ந்து
இன்றுநமக்கீசர் ஈந்தருளுஞ்செல்வமென்று
கன்றையெடுத்துக் கடுகவழிநடந்தார்
பூபாலரெல்லாம் பூமலர்கொய்தனர்காண்
மற்றுமுள்ளவரெல்லா மனமகிழ்ந்துகொண்டாட
பிரமாமுதலானோர் பிரியமுடன்பார்த்துநிற்க
நடந்தார்களிருவருமே நல்லுலகந்தானேக்கி
ஒருவர்க்கொருவர் உவந்துதான்பேசி
சந்தியாய்வந்தகன்றைத் தான்கொண்டுசென்றார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிஜெனங்களெல்லாம்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்வரவுகண்டு
சந்ததிபாக்கியமுந் தான்பெற்றுவாரார்கள்
என்றுசொல்லியப்போ இயல்பாய்பறையடித்தார்
பறையோசைகேட்டவர்கள் பாக்யம்பெற்றோமெனவே
பட்டணஞ்சென்றமாதர் பதியுமிந்திராணியுமாய்
சிங்காதனத்திலே சிறக்கவேதானிருக்க
அம்பொற்பதியில் சிறப்புடனே தானிருக்க
நல்லதொருசுந்தரியும் நன்றாய்மனமகிழ்ந்து
சங்கரனாரெங்களுக்குத் தயவாகக்கொடுத்தகன்றை
அழகான நற்கன்றை வளர்த்தெடுக்கவேணுமென்று
தாதியரையழைத்து தயவாயுரைத்தனர்காண்

மானனையீர் நீங்கள் மகிழ்ந்துமேகொண்டாடி
கானகத்திலோட்டாமல் கனமாய்வளர்க்கவென்று கள்
சாற்றுமந்தவார்த்தைதன்னைத் தான்கேட்டுத்தாதியர்
போற்றியெடுத்தணைத்துபொன்போல்வளர்க்கலுற்றார்
சீருடனேபோற்றித் திரமாய்வளர்க்கலுற்றார்
ஒருநாளுக்கொருநாள் ஓங்கிவளர்சந்திரன்போல்
அருமையாய்க்கன்றுகளை அன்பாய்வளர்த்தனர்காண்
பேரிடவேணுமென்ன பேர்முகூர்த்தம்தான்பார்த்து
பஞ்சாங்கக்காரரையும் பாங்காயழையுமென்றார்
வேதப்பிராமணரை விரைந்தேயழையுமென்றார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தாமேயழையுமென்றார்
தபோதனரையெல்லாந் தானேயழையுமென்றார்
கட்டியக்காரர்சென்று கடிந்துரிகவாடி
பார்ப்பாரையெல்லாம் பாங்காயழைத்துவந்தார்
தபோதனர்கேட்டவுடனே சந்தோஷமாகவந்தார்
சாத்திரவாதியெல்லாந் தானேதான்வந்தனர்காண்
நாளுமுகூர்த்தமும் நல்லதினம்பார்த்திருந்தார்
ஆர்பேரிடுவமென்று ஆலோசனைசெய்தார்
அப்பொழுதுவியாச பகவான் அருளினொடு
இந்திரன்தாயார் இளங்கொடியாள்தன்பெயரை [ண்
இடுமென்றுசொன்னபடி யெல்லோருஞ்சொன்னார்கா
அந்தப்படிபெயரை அழைக்கவேணுமென்று
வைகாசிமாதம் வளர்ந்தஇருபத்தொன்றில்
சுக்கிரவாரமதில் சூழ்ந்ததிருவாசகத்தில்
அமுர்தகணயோகம் அன்பாயிருக்குதென்றார்
அந்தப்படியே அவர்கள்மொழிதப்பாமல்
பட்டணமெல்லாம் பதிவாயலங்கரித்து
சோடித்தெல்லோர்க்குங் கொடுத்தாரேதட்சணைகள்
தெட்சணைகொடுத்தவுடன் திருப்பெயரைத்தானழைத்
மாசவந்திரியென்று வரவழைத்தாரப்பசுவை [தார்
அழைத்தவுடனே யனைவருந்தானமிட்டார்
மாதானங்கோதானம் வஸ்திரதான முதல்
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்க
பதினெட்டுவாத்தியமும் பாங்காய்முழங்கிடவே
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்கள்தானாட
ஓமங்கள்பூசைகள் ஒன்றுந்தவறாதபடி

அன்னதானங்கள்முதல் அன்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
பட்டுபட்டாவளியும் பாங்காய்க்கொடுத்தனரே
இந்தப்படியே இருபதுநாள்வரைக்கும்
மைத்தழுங்கன்றுக்கு வகையாகப்பணிபூண
பொன்னாலேதும்பும் புரிகயறுபோட்டார்காண்
நாலுகாலிற்குழம்பும் நல்லதொருதங்கமதாய்
பேனியெல்லாந்தங்கமதாய் விரைந்துமேதானழுத்தி
நவரத்தினவகைகளெல்லாம் நன்றாகத்தானழுத்தி
ஆபரணதியெல்லாம் ஆணிமுத்துவயிரமதாய்
கொம்புக்குநல்ல கோமேதகமழுத்தி
நாலுகாலிற்சிலம்பு நல்லதொருவயிரத்தால்
வாரியேயூட்டி வளர்த்தார்கள்நற்பசுவை
பாலமுதமூட்டி போற்றிவளர்க்கையிலே
இந்தவரிசையா யிதமாய்வளர்க்கையிலே
கண்ணாகப்போற்றிக் கருணையுடனேவளர்த்தார்
நாலிரண்டுநாளையிலே நற்பசுவுந்தான்வளர்ந்து
திங்கட்பிறைபோலச் சீர்பெற்றுதான்வளர்ந்து [தார்
பிள்ளையென்றுசொல்லிப் பெருமையுடன்தான்வளர்த்
இந்திராணிசெய்யும்வகை யேதென்றுதான்கேட்கில்
நித்தப்படிநடக்கும் நியமநிஷ்டைசொல்லுகிறேன்
பொய்கைதனிற்சென்று போதவேநீராடி
சிவபூசைதவபூசை செப்பமுடன்செய்தபின்பு
தங்கச்செம்புதன்னிற் றானேஜலங்கோறி
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேகொண்டுவந்து
பசுவினிடபாதமதைப் பாங்காகச்சுத்திசெய்து
பத்திரபுட்பமதைப் பாங்குடனேதான்சாத்தி
சிவனை நினைத்துத் தோத்திரங்கள்செய்துவந்தாள்
இந்தப்படியே யிருக்குமந்தநாளையிலே
பசுவின்முகத்தை பார்த்துமனஞ்சலித்து
நெடுநாளுந்தானுச்சே நீயுமெனைப்போலே
நிற்கும்வகையேதென்று நிமலனைதான்தொழுவாள்

விருத்தம். [டோ

ஐயையோசிவனே நான்செய்யறத்திலுங்கொடுமையுண்
வையகந்தன்னிலே மலடியென்றென்னைவைத்துந்
துய்யநற்பசுவுங்கூடச் சுரப்பிலாமலடாய்நிற்கச்[வாள்.
செய்யுமாறேதோவென்று சிந்தையும்நொந்துசொல்

வசனம்.

அப்படியிருக்கையில் தேவேந்திரனும் இந்திராணியும் அநேக தவங்கள் செய்து வரம்பெற்றுத் தங்கள் பதியை நோக்கித் திரும்பியது கயிலாசத்திலிருந்து கொடுத்தனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவைநாம் தங்களிடத்து சேர்த்ததைக்கண்டு களிப்புடையராகும் அதுவன்றி மகா சந்தோஷத்துடன் அவர்களும் போற்றிவளர்க்கத் தொடங்கினார்கள். அப்பசுவைப்போலே தாம் வளர்த்த பசுவையும் மடைமாறி நிற்கக் காணாமல் என்னமோவென்று மையத்திற் பேணிக்கொண்டிருந்தார்கள். தவஞ்செய்து கிடைத்த பசுவும் இப்படி இருக்குதென்று இந்திரனிடத்தில் இந்திராணி தெரியச்செய்து அவர்களிருவரும் புலம்பித் தவிக்கிறார்கள். மறுபடியும் அப்பால் நடக்கும் அதிசயத்தை விவரமாய்ச் சொல்லுகிறார்கள்.

நடை—நாய் தாமெடுத்தோர் தாம்வளர்த்த நற்பசுவும்
தவத்தருளால் வந்த காமதேனு தன்மையாய்
மடைமாறி நின்ற பசுக்கன்றைத் தான்பார்க்க
விதியோ விதியும் [illegible] வென்றுசொல்லி
இந்திரருங்கேட்டு மெய்யிருக்கும் வாடி
நாகமுடைத்தவரே நானுமிது சொல்லுகிறேன்
இதுவல்லாமல் பசுக்கன்றுக்கு நேருமோ
இன்னமும் நான்போய் பொன்கயிலாசமதனில்
தவஞ்செய்ய நான்போவேன் [illegible]
சங்கரனை நோக்கித் தவஞ்செய்து
மண்ணுலகத்தில் மகாதவஞ்செய்திருந்து
பூங்காவனத்தேடிப் போகிறேனென்று சொல்லி
கயிலாசபுரிக்குப் போய் [illegible]
கற்பக [illegible]
பத்தினி அக்கினி [illegible]
இந்திராணி [illegible]
வந்து பூங்காவனத்தில் [illegible]
சிவனைநோக்கித் தெண்டனிட்டு [illegible]
இந்திரனுங்கானகத்தில் விசையாய்த்தவஞ்செய்திருந்தான்
அஞ்செழுத்தைச் சிந்தித்து அரனைத் தியானித்து
ஆராலும் முடியாத அதிகதவஞ்செய்யலுற்றான்

சற்றுமசையாமல் தவஞ்செய்தானப்போது
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களும் முனிவரும்
திருமன்குபேர நிருதிதிசைபாலகரும்
சந்திரருஞ்சூரியரும் சனகாதிமுனியும்
தேவர்களெல்லாருஞ் சேரவே தான்கூடி
முறையுந்தெண்டனிட்டு முறைமையாய்ச்சொல்கிறார்
சித்தமிரங்குமையா தேவேந்திரனும்
புத்திரவாஞ்சையினால் பூமிதனில்விட்டார்
மைந்தனைவேண்டி மகாதவஞ்செய்கிறார்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துசொல்லுகிறார்
நந்திசர்தன்னை நலமாகத்தானழைத்து
வல்லவனையிங்கே வரவழையுமென்றுரைத்தார்
மெய்யாசிவனுந்திருவாய்மலர்ந்தருளி
சித்திரபுத்திரனை தேடியழையுமென்றார்
சித்திரபுத்திரரைச் சிறப்பாகக்கண்டான்காண்
அத்தனருள்மை யழைத்தாரென்றார்காண்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தையகமகிழ்ந்து
பாதமதில்வீழ்ந்து பணிந்துகொண்டார்புத்திரரும்
தேசம்விளையாடிவந்த சித்திரபுத்திரனே
கணக்காற்பெரியவனே காரியத்தில்வல்லவனே
தேவேந்திரனாங்கே திகைக்கிறான்பிள்ளையன்றி
மைந்தனைவேண்டி வருந்துகிறானென்றுசொல்ல
சித்திரருப்புத்திரருஞ் செய்தியொன்றுசொல்லுகிறார்
அரியதவம்பண்ணினாலும் ஆவதுண்டோயிந்திரற்கு
மைந்தன்பிறகே வழக்கில்லைநாயகமே
என்றருளிச்செய்ய இருந்தவர்களெல்லாம்
சத்தியருள்கொண்டு தவஞ்செய்தயிந்திரற்கு
புத்திரனைத்தான்கொடுப்பாய் புகழநாதாவென்ன
சிவனுமங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
பூமிவிளையாடிவந்த புண்ணியனே நீருமொரு
திமையுதிக்குமென்று திருவாய்மலர்ந்தருளி
பாலகனாய்ப்போய்ப்பிறக்க பரமன்விடைகொடுக்க
புத்திரனாய்ப்பிறக்க சிவனார்விடைகொடுக்க
தேவேந்திரன்வயிற்றில் ஜெனிக்கதன்மையல்லவே
இந்திரற்குப்பிள்ளை யெழுதவில்லை கணக்கிலென
அந்தமொழிகேட்டு அரனுந்தான்மகிழ்ந்து

எந்தவகையானாலும் இந்திரற்கு அன்புடனே
செந்தாமரைப்பூ நிறைபூக்கும்பொய்கையிலே
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவைப்போது
தண்ணீர்குடிக்கத் தான்வரும்போதுநாம்
தாமரைப்பூவாகத் தண்ணீருடன்கலந்து
ஆவின்வயற்றில் அவதரிக்கஅற்புதங்காண்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் வருவாயெனவுரைத்தார்
ஆதியடியேன் அருள்பெற்றேனென்றுசொல்லி [து
சுகம்பெற்றேனென்றுசொல்லிக் கும்பிட்டெழுந்திருந்
தேவர்முனிவரையுஞ் சிறப்பாகவேவணங்கி
வாய்புதைத்துநின்று மகனைமிகநோக்கி

விருத்தம்.

அரனுடனேவாழுந்தேவரானதோருயிர்கட்கெல்லாம்
பரமனுடன்பாவபுண்ணிய பத்திரமெழுதவேண்டிக்
காமிசையுதித்தசித்திர புத்திரசிகாமணிக்கா
யருமையாயவனையீசன் வரவழைத்தருள்செய்வரே.
சித்திரபுத்திரரைச் சிவனுமேவரவழைத்து
பத்திரவாவிதன்னிற் பாங்குடன்பூவாய்சென்று
வச்சிரவளர்த்தஆவின் வயிற்றினில்சென்றுங்குப்
புத்திரனாய்ப்பிறக்க போமெனவிடைகொடுத்தார்.
எழுதியகணக்கைநீயும் இறைவன்பால்வசத்திலொக்கில்
பழுதில்லாப்பூமிதன்னிற்பருக்துறைதெரியப்பால்பும்
வழுவில்லாதொழுகநாமும் வரமுனக்கருளிச்செய்தோ
மெழுமெனப்பூமிபாபக் கணக்கையுமாலுங்கீர்த்தான். ௧

வசனம்.

அதெப்படியென்றால் முன்கயிலாசபருவத்திலும் வைகுண்டத்திலும் பிரமலோகத்திலுமுண்டான தேவர்கள் ரிஷிகள் தபோதனர்கள் முதலானவர்கள் செய்கின்றபாவபுண்ணியகணக்குங் கருவும்பார்த்து திருட்டி செய்த சித்திரபுத்திரரை சுவாமிவரவழைத்துத் தேவேந்திரன் மகாகோபமாய் அந்தரமான தவஞ்செய்கிறதைப்பாருமென்றுசொல்ல அப்போ சித்திரபுத்திரர் அவருக்குச்சந்தானமில்லையே அவர் எப்படித் தவஞ்செய்தாலுமில்லையென்று சொல்ல அப்போது சிவன் எந்தவிதமாகிலும் நீயேபோய் பிறந்து புத்திர வாஞ்சையைத் தீர்க்கவேணுமென்று சொல்ல இந்திரன் வயிற்றிற் பிறக்க காரணமில்லை என்று சித்திரபுத்திரர் சொல்ல இந்திராணிக்கு நாம் அனுப்பிய காமதேனுவாகிய பசுவின் வயிற்றில் செனித்தாற் குற்றமில்லை அதற்குச் சம்புமகாப்பொய்கையாகிய தடாகத்திற் றாமரைப்புஷ்பமாய் அவதரித்தால் அப்பொழுது அந்தப் பசுவானது தண்ணீர் குடிக்கவருந் தண்ணீருடனே போய்செனித்து பிறப்பாய் உடனே மகவாசைதீரும் பூமியிலுண்டாகிய முன்பாவ புண்ணிய கணக்கெடுத்தெழுதிக்கொடுத்து எழுத்தாணியுங்கொடுத்து அவ்விடத்திலுண்டான கணக்குங்கருவேலமும் மகாவிஷ்ணு வசம் ஒப்பிவிக்கச்சொல்லி யுத்தரவளித்தபடி ஒப்புவித்துப் பின்பு சித்திரபுத்திரர் அவ்விடத்திலுள்ளபெரியோர்களையெல்லாம் அழைத்துக்கொண்டு சம்புமகாப்பொய்கையில் வந்து அவதரிக்கிறதை இனிச்சொல்லுகிறோம். (எ-று.)

எந்தெந்தபுத்தகத்தை யெடுத்துபோனானென்கோவே
ஆயிரம்போனாலும் அசைக்கவொண்ணுபுத்தகமே
ஞானநெறிநீதிமறை நன்னூலின் நீடுபுகழ்
பூண்டவர்கள்புத்தகத்தை போயெடுத்துவாருமென
போயெடுத்துவந்து பொற்பலகைதன்னில்வைத்தார்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கொடுத்தார்
முற்கணக்குப்பிற்கணக்கும் முன்னிட்டனுப்பும்படி
எக்கணக்கும்பார்த்து எழுதுமென்றார்புத்திரரை
எழுதியந்தநாள்வரையில் எடுத்துக்கொடுத்தனர்காண்
ஏழுலோககணக்கு மெழுதிமிககொடுத்து
பாவிகணக்கும் பஞ்சபாதகர்தன்கணக்கும்
நாகலோகத்திலுள்ள தன்மையுள்ளதன்கணக்கும்
பூமிதனில்பாயவனோர் புண்ணியபாவக்கணக்கும்
எல்லாகணக்கும் எழுதிமிகக்கொடுத்து
ஆதிபரமசிவன் அண்டரண்டந்தான்வகுத்து
மூத்தகணபதியும் முதுகுவலமிருக்க
இளையகுமாரன் இடதுபக்கந்தானிருக்க
தேவாதிகளெல்லாஞ் சேரவேதானிருக்க
இருடிமுனிவோர்கள் எல்லோருந்தானிருக்க
சாதிபதினெட்டுந் தப்பாமல்தான்வகுத்து
எமதர்மராசன் இயல்காலதூதருடன்

பல்லாயிரங்கோடி பிரண்டந்தான் வகுத்துப்
புண்ணியபாவம் புதுமையாய்த்தான் வகுத்து
அந்தவரைக்கணக்கை இயல்பாகத்தானெழுதும்
வச்சிரகாயமாய் வரைந்துகணக்கெழுதும்
பத்திரமாயதிகாரம் பலதாளுமந்தனுக்கே
தப்பாமலந்தனுக்குத் தந்தோமென வுரைப்பார்
சந்திரசூரியர்கள் தங்களொளி போலெனவே
குண்டலமுங்காதிலிட்டுக் கந்தல்முடி சூட்டி
ஆபரணதியெல்லாம் அழகழகாய்த்தான் பூட்டி
சிவனாரிடத்தில் நிர்க்கவிடைவாங்கி
அம்மையுமையாளிடத்தில் அன்பாய்விடைவாங்கி
எண்ணாயிரம்பூதம் எடுக்கவொண்ணாப்பட்டோலை
கூட்டிச்சமைத்துக் கொடுத்தார்களந்நேரம்
கட்டிச்சுருட்டிக் கக்கத்திற்றானிடுக்கித்
தாங்குவாயென்று தானேவரங்கொடுத்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தரித்தார்புத்தமை
சித்திரைக்குட்சித்திரையிற் சிறந்தபவுர்ணமியில்
அந்தத்தலைக்கிழமை பார்த்தவாயதில்
சித்திரபுத்திரனாய்ச் சென்றங்கவதரிப்பாய்
புத்தகமும் பிந்தானுங் கூடப்பிறக்குமென்றார்
சிவனாருள்படிக்குச் சிறந்தவிடைவாங்கி
அயிராவதங்களென்னும் ஆனைகளைத்தான்பூட்டும்
ஆகாசத்தேரும் அப்போதுதான்கொடுத்தார்
ஆகாசதேரில் அப்போதுதானேறி
வாராரேயுத்தமனார் பாவிதனைநோக்கி
செண்பகங்களமைந்தச் சிறந்ததொருபொய்கையிலே
ஆணிப்பவளம் அடுக்கடுக்காய்த் தான்விளையும்
வயிரவயிடூரியம் வர்ப்பகோமேதகமும்
புஷ்பராகங்களும் புகழுமந்தப்பொய்கைதனில்
முத்துக்கள்வந்து முழங்குமந்தவாவிதனில்
சங்குகள்சூலங்கொண்டு தவழுமந்தப்பொய்கையிலே
கெருடனுடனங்கே கிளைகூடிக்கொண்டாடும்
மயிலினங்களெல்லாம் மகிழ்ந்துவிளையாடும்
அன்னங்கள்தாராக்கள் அமர்ந்தாடும்பொய்கையிலே
வானரங்கள்பாடி மகிழ்ந்துவிளையாடும்
மாடப்புறாக்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தானிருக்கும்

புனுகுடன்பிள்ளை பொருந்திமிகவாழும்
சவ்வாதுடன்பிள்ளை தானுமிகவாழும்
கஸ்தூரிபிள்ளை கவியுமந்தப்பொய்கைதனில்
கவரிமான்வந்து கலந்துவிளையாடும்
காண்டாமிருகங் குதித்தாடும்வாவிதனில்
புட்பாதிகளெல்லாம் பொலியுமந்த நீராவில்
கனிவகைகளெல்லாங் காய்க்குமந்தப்பொய்கையிலே
செந்நெல்விளைந்து சிறந்திருக்கு நீராடி
மல்லிகைமுல்லை மாய்த்தப்பிச்சிகளும்
இருவாட்சிபிச்சி இருந்துமிகவீசும்
மருவுமருக்கொழுந்து மணம்வீசும்பொய்கைதனில்
வலங்கிரும்பும் இலங்குமந்த நீராவி
சாதிக்காய்பத்திரியும் தான்விளங்கும்பொய்கையிலே
மாங்கனியிற்றேனருவி வந்துமிகப்பாயும்
வண்டுகள் தாம்பிழுகல் மதுவுண்ணும்பொய்கைதனில்
மந்திகள்பாய்ந்து மதுவுண்ணும்பொய்கைதன்னில்
செந்தாமரைபூத்துச் சிறப்பிக்கும்வாவிதனில்
அல்லிமலரும் அப்படியேதான்பூக்கும்
சந்திரசூரியர்கள் தானுதிக்கும்பொய்கைதனில்
ஆதிப்பிரமாவும் அமர்ந்தாடு நீராவி
நாராயணர்முதலா நல்லரிஷிகளுமே
முனிவர்முதலானோர் முழுகுமந்தப்பொய்கையிலே
கன்னியர்களெல்லாங் கலந்துவிளையாடுவார்
பழவினைகளெல்லாம் பறந்தோடுங்கண்டமே
தீவினைகளெல்லாந் திடுக்கிட்டுத்தானோடும்
பனிகள்முதலாகப் பிய்கட்டுத்தானோடும்
கிழவர்முழுகினால் பாலராகிப்பிறப்பார்
இந்தவிதமாயிருக்குமந்தப்பொய்கையிலே
சித்திரபுத்திரருஞ் சீராகவந்துதித்தார்
தாமரைப்பூவாகத் தானவதரித்தார்
இனிமேல்நடக்குங் இக்கதையைக்கேளுமென்றார்
வலங்கருங்குழலாள் இந்திராணிதன்றனக்கு
நித்திராதேவி நிறையவேதான்பிடித்து
பஞ்சணைமெத்தையினில் சயனித்தாள்பைங்கொடியும்
அப்போதுசொப்பனங்கள் அழகாககண்டனவே
கண்டுபதைத்து திடுக்கிட்டெழுந்திருந்து

தாதியரைத்தானழைத்துதானுமேயெடுத்துரைப்பாள்
இந்திரனைப்போல வெந்தன்மடிமீதில்
சந்திரர்கள்சூரியர்கள் தங்களொளிபோலச் [போல்
செம்பொனெழுத்தாணியுடன் சேர்ந்தமைந்தபிள்ளை
பச்சுடன்நல்ல பால்சுரக்கக்கண்டேனே
காயாதவாழை காய்க்கவுங்கண்டேனே
இன்பம்பெருகி யிருதோளும்பூரித்தேன்
கொட்டைபலாமரமுங் கொழுந்துவிடக்கண்டேனே
பதினாலுலோகமுதல் பண்பாய்க்கணக்கெழுத
கண்டகனாவுங் கைமேற்பலிக்கவென்று
வேழமுகத்து விநாயகனைத்தெண்டனிட்டு
மயிலேறும்பெருமானை மனமகிழ்ந்துகொண்டாடி
மூவரையுமங்கே முழுதுமேதெண்டனிட்டாள்
சூரியபகவானைத் தோத்திரங்கள்செய்யலுற்றாள்
கண்டகனாப்படியே காசினியிற்கொண்டாடி
குண்டலங்கள்மின்னக் குமாரன்வந்துதோன்றுவதால்
பொற்கனமாரி பொழிந்திடுங்களெல்லோரும்
என்றரனார்பாதம் வந்திப்பதிந்து நின்று
இந்திராணிதான்வளர்த்த இளம்பசுவையன்னேரம்
கம்புதரித்துவிட்டார் சூரியனுமப்போது
கட்டவிழ்த்துக்கொண்டு கடுகப்புறப்படவே
இந்திராணியம்மை யிளங்கோதையோடிவந்து
முந்திமுகந்து முகத்தைமிகத்தடவி
நான்மலடியென்று நாடெல்லாந்தானறியும்
என்னோடேகூட நீமலடாகாமல்
இனத்துடனே நல்ல யின்பமுறமேய்ந்திடுவாய்
வனங்கள்தனிலே வெகுமிருகமெத்தவுண்டு
இனத்தாரைவிட்டு இனம்பிரிந்துமேயாமல்
எல்லைக்கடவாமல் இளம்பயிரைத்தின்னாமல்
ஈனுகசாலி விளஞ்சாலித்தின்னாமல்
சூலையோடேஆமணக்கை கொழுந்தோடருக்காதே
சோளங்கதிரைகண்டாற் சுற்றியேமேயாமல்
எள்கடுகுநாய்கடுகு வறிட்டுப்பாராமல்
கள்ளிகளைத்தின்னாமல் கண்டபுல்லுமேயாமல்
இத்தனையும்நீக்கி யிதமாகத்தான்மேய்ந்து
மாலைகருகருத்து மையிருளாகுமுன்னே

எல்லைக்குவந்துவிடு என்மகளேயென்றுசொல்லி
இந்தப்படியே யினைந்துமேதான்சொல்லி
மேய்ந்துவாவென்றுசொல்லி விட்டாளேயப்பசுவை
மேய்ந்துவருவதற்கு மெய்குளிர்ந்தவப்பசுவு
சிலம்புகலகலெனச் செஞ்சலங்கையோசையிட
ஆபரணத்தோடே யசைந்தேவிளையாடி
அடிமேலடிவைத்து அன்னம்போல்தானடந்து
காட்டோடேசென்று கடுகவேதான்மேய்ந்து
பொற்புல்லுந்தின்று மென்புல்லுந்தானருகி
தண்ணீர்தாகத்தை தான்பொறுக்கமாட்டாமல்
கண்ணுவிரமுடைய காவலனார்சோலையிலே
இந்தப்படியேயிருக்கிறநேரமதில்
சிவனுருமங்கே சித்தமகிழ்ந்தன்னேரம்
ஆலைகடலேயுதிக்கும் ஆதித்தபகவானை [ல்
விளையவேதானழைத்து விடைத்தந்தாரென்னவெனி
தேவாமதையாளுந் தேவேந்திரன்தேவி
பிள்ளையார்தான்வளர்த்த பெரியதொருபசுவும்
சம்பகத்தலத்திற் குளிற்குஞ்சோலையிலே
திக்குத்திசைகள் தெரியாமல் நிற்குதுகாண்
வழிந்தடங்காட்டி வரும்போதுவாவியிலே
தண்ணீர்குடிக்குந் தருவாயில்நீதானும்
செந்தாமரைப்பூவைச் சிறப்பாகமுன்னிடுவாய்
என்றரனார்சொல்ல வற்றபகவானும்
திகைத்தபசுவுக்கு தெரியவழிகாட்டிடவே
வழியின்படியே வந்ததுவேநற்பசுவும்
சம்புமகாப்பொய்கை தன்னருகேவந்துநின்று
பொய்கைதனைக்கண்டு பூரித்துதேகமெல்லாம்
சுற்றிவளைவந்து தூயதிருநற்பசுவும்
தங்கப்படித்துறையைத் தான்கண்டேயங்குள்ள
புதுமைகளெல்லாம்பார்த்து பூரித்திருதோளும்
ஆவலுடன்தண்ணீர் அருந்துமந்தவேளையிலே
தப்பாமற்சூரியனும் தாமரைப்பூப்பறித்து
போடவேதானின்று பொறிகலங்கிசூலாகி
வால்வீசிக்கரையேறி மயங்கியேசூலாகி
முட்டுநெருந்தானசைத்து முகமுமிகக்குழைத்து
வாயில்நுரைதிரண்டு மயிர்க்குச்சுதான்நெரிந்து

முட்டிமுணங்கி மூன்வயிறுதான் தள்ளி
நாலுதிக்கும்பார்த்து நடுங்கிவிழி நடந்து
காதுமடைத்துக் கண்ணுமிருளாகிச்
சிவனுமையங்கே தோத்திரங்கள் செய்துமென்ன
எல்லைதனில்வாயும் வங்கிமிகத்தளர்ந்து
செட்டியார்கள்வீதியிலே சென்றுமேகால்மடித்துப்
படுத்ததேயப்போ பலபேருமோடிவந்து
நாடாளுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையற்கும்
தோடாத்திரவியமே சிறந்தமகாதேவியம்மா
மயிலே நீபோமிடத்தில் மலைநாகந்தீண்டியதோ
மாயமிருகம் வளைந்துமொட்டினதோ
நச்சுப்புல்லுந்தின்றதுவோ நாகங்கடித்ததுண்டோ
என்றுபுலம்பி எல்லோருமோடிவந்து
விஷத்துக்குபார்த்து மேல்தடவி நீறுமிட்டு
செட்டிச்சிகளெல்லோரும் சிறக்கவேயோடிவந்து
சந்தனக்குங்குமந் தானுமிக்கொண்டுவந்து
ஆவின்மேலெல்லாம் அடைவாகத்தான்பூச [ள்
அப்போவொருதாதி யானதொருவார்த்தைசொல்வா
பசுவின்வடிவல்லப் பாலன்வடிவென்றுசொல்லிக்
கழுநீருப்புல்லுங் கலந்துகுடிக்கவைத்துச்
சந்தனமும்பன்னீரும் தானுமிகப்பூசி
ஆலவட்டங்கொண்டு அருகிருந்துதான்வீச
சுற்றித்திரைகட்டி சூழவேகாத்திருக்க
தாகந்தெளிந்து தான்விழித்துப்பார்த்தவுடன்
பசுவின்வயிற்றில் இருக்குமந்தபாலனுக்கு
சிறப்பாய்வந்திருக்க வேணுமென்றார்செட்டிச்சிகள்
என்றபொழுதே யெழுந்துதேநற்பசுவும் [று
செம்பொன்மணிமண்டபத்திற் சேரவேவேணுமென்
ஆசாரமேறி அசையாமணியடித்துத்
தங்கமணிதூணோடே சார்ந்ததுகாண் அந்நேரம்
இந்திரனார்தேவி யிளங்கோதைதான்கேட்டு
அசையாமணியை யசைக்கவந்தகாரியமேன்
இந்திரரும்போனார் தவத்துக்கேயென்றுசொல்லி
எந்தவிதமோ தெரியவுமாட்டுதில்லை
பாருங்களென்றுசில தாதியரைவிட்டாள்காண்
போனார்கள்தாதியர்கள் பொற்கொடியாள்சொற்கேட்டு

வந்துமேபார்த்து மறுபடிதான்சொல்லலுற்றார்
நாகமடந்தையரே நல்லதொருதேவியரே
வளர்த்தபசுவந்து மயங்கிக்கிடக்குதென
எண்ணத்தொலையாத வற்றபசுக்களுண்டு
எந்தப்பசுவென்றுகண்டீர் ஏந்திழையீர்சொல்லுமென
கண்கள்பவளமுமாய் கண்டவர்க்குநல்லுராவாய் [மாய்
நெற்றியிலேவெள்ளையுமாய் நிறமெல்லாம்பொன்னிற
என்றமொழிகேட்டு ஏங்கியேயோடிவந்து
சிங்காதனத்தைவிட்டுத் திரும்பியேயோடிவந்து
காருவினண்டையிலே கதறியேயோடிவந்து
தேனேமரகதமே தியக்கம்வந்தகாரியமேன்
மானேமரகதமே மயங்கிடுவதென்னவென்று
துயரத்துடனே சொல்லுவாளிந்திராணி

விருத்தம்.

அந்தனன்னடைந்ததுண்டோவானுமைதவிர்ந்த
துண்டோ, தந்தையாய்ப்பெரியோர் முந்நூல் நெடு
முறைதவறினேமோ, கந்தன்மாலயன்வேறென்று கரு
த்தினில் நினைந்ததுண்டோ, உந்தன்முன்னோர்கள்செ
ய்த வைம்வினைமுடிந்தவாரோ.

நடை.

மானேயுனக்கு வஞ்சனைகள்செய்ததுண்டோ
கொள்ளிக்கண்ணியான கொடும்பாவிபார்த்தானோ
மலைமீதிலேறி மலைப்புல்லுதின்கையிலே
விஷங்கள்கடித்ததுண்டோ விள்ளுவாயெந்தனிடம்
உந்தன்திருமேனி யுள்ளடைந்துவாடுவதேன்
இந்தவிதிவருமோ அறியேனேயென்றுசொல்லி
குங்குமச்சந்தனமுங் கூட்டிக்குழம்புசெய்து
செங்கையால்வாரித் திமிர்ந்தாளேயுத்தமியாள்
அப்போதுகூடத் தீரவில்லையம்மயக்கம்
காடிக்கழுநீருங் கஞ்சியுந்தான்கலந்து
விட்டபொழுதே குடித்ததுவே நற்பசுவும்
பாரக்களைதீர்ந்து பார்த்ததேயந்நேரம்
கண்கள்பொரிபறக்குங் காலசைந்துவால்சுற்றும்
மானத்தைப்பார்த்து மனதையுருகுருக்கும்
பூமியைப்பார்த்துப் பொறிகலங்கிச்சீறிநிற்கும்
ஆனந்தமாகி யதிரநடனமிடும்

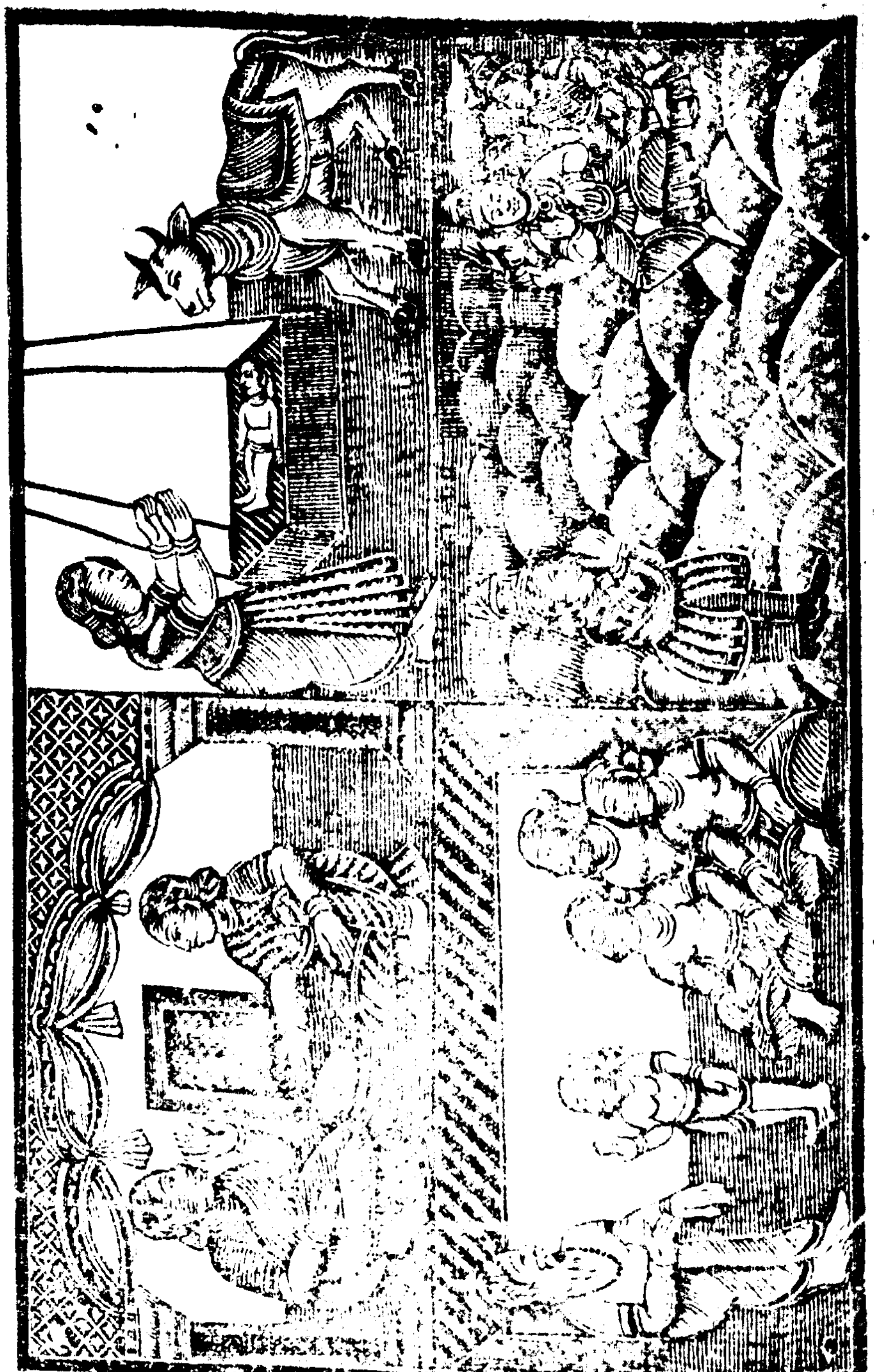

சிவாசிவாவென்று திகைத்துநெடுமூச்செறியும்
அரகராவென்று அலறுமதைதான்கண்டு
தேவியுமங்கே திகைத்துமொழிசொல்லுவாள்காண்
பசுவுக்குவந்தநோய் பார்த்தறிந்துசொல்வோரைக்
கூட்டிவரவென்றாள் கோதைமயிலாளும்
ஆயர் இடையர் தம்மை யழைத்தோடிவந்தார்கள்
வந்தவர்களப்பசுவை மதியோடேதான்பார்த்து
சொல்லுவாரந்த கோதைமயிலாட்கு
ஆரமூலைப்பசுவு மடங்கிமிகச்சூலாச்சு
இன்றுநாளையினு மீற்றுமயக்கமிது
என்றுமேதான்சொல்லி யேகினாரப்போது
பசுவின்மயக்கத்தைப் பார்க்கமுடியாது
கோவிற்கால்தன்னிற் கொண்டுவாவென்றுரைத்தாள்
தாதியர்கள்கூடித் தானெடுத்தாரப்போது
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கோவின்முன்பாக
சூழநிறைந்து தாயமிடம்பண்ணுவித்து
வாய்த்தபரிகாரிகளை வரவழையுமென்றுரைத்தாள்
பரிகாரிகள்வந்து பணிந்துயேதெண்டனிட்டு [ன்
கோவைப்பிழைக்கவைத்தால் கோடிதனங்கொடுப்பே
என்றமொழிகேட்டு யேற்றபரிகாரிகளும்
காட்டுமருந்துங் கடுமருந்துமொருகோடி
சிவனை நினைத்து தோத்திரங்கள்செய்கிறாள்
அபயமபயமென்றாள் அல்லலொழிப்பாயென்றாள்
செங்கைசிவப்பத் திருவயிற்றிலேயறைந்தாள்
அய்யோகோவென்று அடித்துவிழுந்தழுதாள்
அப்போதுசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
கயிலாசமீதிருந்து கண்டார்களந்நேரம்
வானுலகந்தன்னை வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
வைகுண்டலோகம் வழிதிறந்துபார்க்கலுற்றார்
அனியாயமோவென்று அலறியழுதகுரல்
மகாதேவர்தானும் மனதாரக்கேட்டதன்பின்
சிவபெருமானங்கே திருவாய்மலர்ந்தருளி
சிவபெருமானீஸ்வரியைத் திரும்பிமுகம்நோக்கி
போய்நீயுமையே புகழ்ந்துகுறிசொல்லென்றார்
பத்தினியாய்ச்சென்று பகுத்துரைப்பாயென்றருள
அந்தவுமையாளும் அரனருள்படியே

கொக்கிறகு சூடிக் குறமாது தன்னைப்போல்
பெருங்கூடை பொற்பிறம்பு பொற்குறிக்கைதானெடுத்து
பாடிநடந்துவந்தாள் பார்வதியாள் நற்குறத்தி
பாடியிருந்து பரமனிருந்தாள்பணிந்து
இருந்தவளைப்பார்த்து இறைசிவனார்சொல்லுகிறார்
குன்றுமலைச்சி கொடிச்சி கொடியிடைச்சி
வள்ளிக்குறமாது மலையரசன்மகளே
என்றனதுகைபார்த்து மற்றகுறிசொல்லுமென்றார்
குறிகளுமப்போது குறமாதுசொல்லுகிறாள்
மண்ணுஞ்சுமந்ததுண்டு மரத்தாலடியுமுண்டு
சிறுத்தொண்டர்பிள்ளை கறிவுண்ணப்போனதுண்டு
மண்டோதரியுடனே வாளாக்கன்மாளிகையில்
கூடியேவந்து குழைந்தையாய்ப்போனதுண்டு
ஆரூரில்சோழன் அருமைமகனேயென்று
தேரூர்ந்துகொன்றெழுப்பச் செய்ததுந்தானுமுண்டு
பின்னையொருமைந்தன் பெருமாள்தானுமவன்
அன்னைபிதாவுக்கு முன்னேயவன்பிறந்தான்
இப்படியுநல்லகுறி இசைவாகத்தோன்றுதென்றாள்
அப்போதுசிவனுமருளுவார்வுத்தரிக்கு
கொச்சைக்குறத்தி குறிபார்க்குஞ்சிற்றிடைச்சி
கழுவிலிருந்து கைகாட்டினார் தங்கையரே
உழுதுதிரிந்தபன்றியுங்கண்ணன்தானல்லவோ
ஆச்சியர்கள்வீட்டில் அடியுண்டுகட்டுண்டு
வெண்ணெய்திருடியுண்ட வெறியன்றங்கையல்லோ
புன்னைமரத்திற் போயொளித்தார் தங்கையல்லோ
என்றேயிருபேரும் மற்றபடிகொண்டாடி
சந்தோஷமாகித் தாமேவிடைகொடுத்தார்
திருவாபரணமெல்லாம் பூட்டிச்சிவனாரும்
போய்வாரேனென்று புனிதர்விடைபெற்று
மாதாவுமன்னேரம் வானுலகுவிட்டிறங்கி
தேவேந்திரலோகஞ் சென்றாள்குறமாது
மைவாழ்குறத்தி வானவர்தங்கோவில்வந்தாள்
இந்திராணியம்மை யெங்கிருக்கிறாளென்றாள்
இந்திராணிகண்டு யெழுந்துமேயோடிவந்து
வாராய்குறமாதெனவே வந்தேனெனவுரைத்தாள்
பாராய்குறத்தியம்மா பகைவரைப்பிழைப்பித்தால்

வேண்டியதெல்லாந்தருவேன் விதவிதமாய்கொடுப்பே
சொன்னவுடனே சொல்லுவாள்குறமாது [னெனச்
குறமாதுதானுங் குறிசொல்லஇந்திராணி
ஆசனங்கள்போட்டு அடிபணிந்துகேட்கலுற்றாள்
குறமாதுதானுங் குஞ்சிரிப்புகொண்டருளி
விநாயகபூசைசெய்ய வேணுமென்றுதான்சொல்லி
வேண்டியதெல்லாம் வேணபடி தான்குவித்து
விநாயகனைத்தானினைந்தாள் வெள்ளிமலைக்குறத்தி
கணபதியுமங்குவா கனமாய்ப்படைத்ததனை
உருட்டித்திரட்டியொரு உருண்டையாய்ப்பிடித்து
கவளங்கொடுக்க கணபதியும்வாங்கியுண்டார்
சிங்கியடித்துச் சிரித்தாள்குறமாது
கேளாயோயென்குறியும் கேவலமென்றெண்ணாதே
எந்தன்குறிதானும் எள்ளளவுந்தப்பாது
செங்கைவடிவேலனென சிறுமைந்தன்கண்டாயே
மூத்தமகனுமந்த மூர்த்திவிநாயகன்தான்
கந்தன்மருமகள் வள்ளிதானுமவள்மாமி
ஆரூர்சடையீசர் அவருடையபத்தினியாள்
பரமேஸ்வரருடைய பார்வதியும்நான்தாண்டி [ன்
உன்னுடையசிந்தையிலே நினைத்தபடிசொல்லுகிறே
வானுலகமாள மகன்வருவானுன்றனுக்கு
அன்புடனேகேளாய் ஆனகுறிதானும்
இம்மையிலுமறுமையிலு மென்குறிகள்தப்பாது
ரத்னமுடிசூடி நல்லமைந்தனுய்வருவாய்
பெற்றிடுவீர்இப்போது பெருமாள்திருவருளால்
கண்ணிறைந்தபாலகனார் கணக்கெழுததோன்றுகிறார்
நீலகண்டர்தம்மருளால் நினைத்தபடிகிடைக்கும்
வளர்த்தபசுவயிற்றில் மைந்தர்வந்துதோன்றுகிறார்
கோவின்வயிற்றிற் குமாரன்வந்துதோன்றுகிறார்
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறந்தபவுரணையில்
அத்தன்தலைக்கிழமை யாதித்தவாரமதிற்
புத்தகமும்பூநூலும் பொருந்தியபொற்குண்டலமும்
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாப்புத்தகமும்
எழுத்தாணிகைபிடித்துப் பிறப்பாண்டியென்மகனே
உத்தளமாய்வெண்ணீரும் ஒளிருந்திருவமுதாய்ச்
சித்திரபுத்திரர்வந்து செனிக்கிறார்மாமயிலே

பூலோகம் ஆளப் பிறக்கிறார் பொற்கொடியே
எழுத்துக்கடையானை தலையெழுத்தை யெழுதவல்லார்
[illegible]
[illegible]
[illegible]
கணக்காய்த்தானிருந்து காரியமெல்லாம்பார்ப்பார்
[illegible]
அரனாரருளால் அவர்கையிலிருக்குதுகாண்
இந்திராணிமாதே யிக்குறிபொய்யாதெனவே
இன்பத்தோடுங்குளிர்ந்து இருகோளுப்பூரித்து
குப்பல்குப்பலாகப்பொன்குவித்தாளேயேந்திழையாள்
அன்னேரந்தான்குறத்தி யவள்முகப்பார்த்துரைப்பாள்
உன்னுடைய அன்பு யிருந்தாலும்போதுமின்றி (ள்
பொன்னும்பண மும் புலையன்படைக்கிலேயோ
நிறைநாழிமுத்தை நேரேகொடுவென்றாள்
மங்கையரே போய்வாரேன் மகாதாயாருந்தீர்த்து
மகனுடனே நீயும் மகிழ்ந்துமேவாழ்ந்திருப்பாய்

விருத்தம்.

உமையவள்குறிகள்சொல்லி யுரைப்படி முடியுமென்று
சமையநல்லிந்திராணிக்குந் தானுமேமனதைதேற்றி
அமையவேவரத்தையிந் தடைவுடனரன்பாற்சென்று
உமையவள்நடந்ததெல்லா முறைத்தவனிடத்துற்றா [ளே

நடை.

அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைகேளுமென்றார்
நாகமடைந்தையரும் நல்லகுறியென்றுசொல்லி
பசுவின்வயற்றிற் பாலன்பிறப்பதுதான்
நிச்சயமாமென்னினைந் தீவுதனைவிட்டுவிட்டு [தான்
கொலுச்செய்யுமண்டபத்திற் கோதையரும்வீற்றிருந்
வானம்புவலோகம் மண்ணு [illegible] ததெல்லாம்
[illegible]
அழைப்பிக்க [illegible] தம்பாம்தே யழைத்தங்கேவைத்தாள்
பசுவயிற்றிலிப்போது பாலன்பிறக்குதென்று
ஏழுலோகத்திலுள்ளோ ரெல்லோருந்தாமறிய
பறைசாற்றுமென்று மைங்கொடியாள்சொன்னவுடன்
வள்ளுவனுமப்போது வாகாய்ப்பறையறைந்தான்
தெருவீதிகளெல்லாஞ் சிறக்கவேபந்தலிட்டார்

முத்துவளைந்து முகப்பந்தலிட்டார்கள்
வயிரக்கால்நாட்டி வகைவகையாய்த்தானிருத்தி
தங்கத்தாலோடுசெய்து சதிர்பந்தல்போட்டார்கள்
பவளத்தால்காலும் பண்பாகத்தானிருத்தி
விதவிதமாய்ப்பந்தல் வேடிக்கையாய்செய்து
இந்திரன்நற்சபைக்கு எதிரானதென்புறத்தில்
அன்பதுகாதம்பரப்பி அகலமுள்ளபந்தலொன்று
தங்கத்தால்கால்கள் சதிராகத்தானிருத்தி
வெள்ளியினாற்கால்கள் விதவிதமாய்த்தானிருத்தி
நவரத்தினத்தாலே நன்றாகத்தானழுத்தி
சித்திரவிஸ்தாரமாய்ச் செய்யவேணுமென்றாள்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்தார்காண்
தேவாதிதேவரெல்லாஞ் சிறக்கவேவந்திருக்க
தபோதனர்களெல்லாருந் தானுமேவந்திருக்க
முனிவர்களெல்லாரு முக்கியமாய்தானிருந்து
அந்தணர்களெல்லாரும் அப்படியேதானிருக்க
சங்கீதமேளமுதற் றப்பாமல்வந்திருக்க
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்தானிருக்க
வகைவகையாய்ப்பத்தி வகுக்கவேவேணுமென்றாள்
பத்திபத்தியாகப் பண்பாகச்செய்யுமென்றாள்
அந்தப்படியேயுபடைவாகச்செய்யலுற்றாள்
பிள்ளைபிறக்கப் பெருமுகூர்த்தம்வந்ததென்று
ஏழுலோகமறிய இடிபோல்முரசடித்து
வாருமென்றபோதே வள்ளுவனும்பறைசாற்றத்
தேவர்முனிவர் சிறக்கவேவந்தார்கள்
தபோதனர்கள்முதலிவோர் தப்பாமல்வந்தார்கள்
ரிஷிகள்முதலாக எல்லோரும்வந்தார்கள்
அந்தணர்களெல்லாம் அப்படியேவந்தார்கள்
பட்டணத்திலுள்ள பரிசனங்கள்வந்தார்கள்
கூன்குருடுசெவிடுமை குயபலாய்வந்தார்கள்
அவரவருக்கெல்லா மயிராணியப்போது
தானங்கள்வாங்கத் தான்வந்திருந்தார்கள்
வந்தபேர்க்கெல்லாம் வடிவாசனங்கொடுத்து
திருமஞ்சனங்கள் சிறப்பாகக்கொண்டுவந்தார்
மாணிக்கச்சங்கு வலப்புறத்தே நின்றூத
வேதப்பிராமணர்கள் வேதங்கள்தானோத

மங்கையர்கள்வந்து வாழ்த்திக்குரவையிட
கன்னியர்களெல்லாங் காவலாய்ச்சூழ்ந்து நிற்க
அங்கயற்கண்ணாளுமை மருகிருந்தானைக்கொடுக்க
பார்வதியம்மை பண்பாகவந்தார்காண்
பொன்னுலகிலேயிருந்திப் புறப்பட்டாள்பூமாது
மன்னர்பெருமானுருசிற அதிராங்கள்

நயினார் சிறப்பு.

ஆயிரங்கிங்கிணியர் அரைக்கவொண்ணாத்தகரும்
பொன்னினெழுத்தாணியுடே பொற்பாகக்கைபிடித்து
காதிலிருகுண்டலமும் கனகக்கலைதான்பூட்டி
அரனார் திருவருளால் அவனிவழிவிட்டு
பொன்னரிதலத்திற் பிறந்தார்புகழ்வீரர்
மின்னொளிபோலே வெளிப்பட்டாருத்தமனார்
பூமிவழிசிறக்கப் போர்வேந்தர்வந்துதித்தார்
பாவடியன்னியங்கள் பதித்தெழுதவந்துதித்தார்
வழிபிடித்து இந்த அவனியிலெல்லாரும்
காதிலேயிட்ட கவிமணிகுண்டலனார்
காசித்திரன்மைந்தர் கணக்கரிவென்பாரும்
சித்திரபுலவர் சிறுத்தவர்தானென்பாரும்
பிரமனைப்போலவே பெருத்தபொதியுரைக்கார்
இப்படியாநல்லோர் ஏற்றிமொழியுரைத்தார்
திருவாழ்மைச்சொல்லத் தேவராலாகாது
எல்லாக்கணக்கு மெழுதவென்றுகாண்பிறந்தார்
நாமனைவரிவன்று நன்னாசித்தருமன்
தமனுக்கு ஒப்பான தானொன்றாத்துணையாய்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகவந்துதித்தார்
தெய்வலோகப்பெண்கள் குலக்குரவையிட்டார்
பெண்களெல்லாங்கூடிப் பெருங்குரவையிட்டார்கள்
கன்னியர்களெல்லாங் கைத்தகுரவையிட்டார்
பதினெட்டுவாத்தியமும்பாங்குடனேதான்முழங்க
பூமாரிபொங்கும் பொழிந்தார்களெல்லாரும்
தேவர் அரிகரத் திருச்சங்குகாலேந்தி
சேனைபுயங்கசிலையையாளெடுத்தாள்
இந்திராணிதானும் இனங்கொண்டதாக்குநேரம்

பிள்ளையைவாரி முகத்தோடேமுத்தமிட்டாள்
அப்போதுபச்சுடம்பா யாச்சுதவள்மேனியெல்லாம்
பாலுமுலையிரண்டிற் சுரந்ததுகாணடங்கொடிக்கு
தான்பெற்றதுபோல தாமகையிற்போனான்காண்
அப்போபொருதாதி பதியாளெழுந்திருந்து
காயங்கள்தோறாக்குங் கனமாகவுள்ளதெல்லாம்
கூட்டியேதானுங் கொடுத்தாளேங்காதையற்கு
அப்போதவ்வையாரும் அங்கேதானோடிவந்து
மைந்தனைக்கையாலெடுத்து மடிமீதிலவைத்திருந்து
கைகால்துருவி வாயிற்செவிமூக்கெடுத்து
சேரணையெடுத்துச் சரிகுழலாள்கைமாற்றி
தொப்புளாறுத்து குலவைமிகமுழங்கி
ஈரந்துவட்டிப் பிணையாடைதான்போட்டு
பஞ்சாடைக்குள்ளே பலகைதானமர்த்தி
வேண்டுமுபசாரம் விதவிதமாய்செய்தபின்பு
தேவேந்திரன்பவனை காணோமெனவிசைத்து
இந்திராணிதான்புலம்பி யங்கலுற்றநேரம்
பாலகனைப்பார்ப்பதற்கென் பத்தாவைகாணுமென்று
அப்போசிவனாரு மங்குள்ளதேவர்களும்
வந்தவுடனே மகனைத்தான்வாங்கி
தாங்கியெடுத்துத் தழுவிமுத்தந்தானுமிட்டு
உண்டானசந்தோஷ முரைக்கமுடியாது
அன்னோமிந்திரனும் அழகானதாயியரே
சுந்தரியாளிடத்திற் கொண்டுபோமென்றுசொன்னார்
ஆவலுடன்வந்து அரியமகனுக்கு
தேவப்பிராமணரைத் திரும்பியழைத்தார்கள்
பிறந்ததைவிபரம் பிசகாமற்கேட்டவுடன்
இந்தப்படியா யிருக்குமந்தவேளையிலே
நவக்கிரகமெல்லா நயமானநாளொன்றில்
பேரிடவேணுமென்று பெரியதொருஇந்திரனும்
சித்திரையில்வந்ததினுற் சித்திரபுத்திரரென்றார்
அப்படியேபெயரை யழைத்தார்களந்நேரம்
சிறிட்டபாற்பசுக்கள் சிறப்பாய்க்கொடுத்தனர்காண்
தானதருமங்கள் தான்கொடுத்தாரந்நேரம்
மகவையன்றுபெற்றெடுத்த வாய்க்கதொருப்சுவும்
திற்குமனையில் நினைவுமறக்கொருநாள்

பாலகன்நெஞ்சிற் பசுக்குளம்புபட்டவுடன்
இந்திராணிகண்டு ஏங்கிமிகப்பயந்து
மகனையெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திராணிதானும் இளம்பசுவையந்நேரம்
கரத்தாலடித்தவுடன் கண்சிவந்துதான்பசுவும்
துடமுடையபால்பசுவுந் தெய்வமேசாட்சியென்றாள்
சரணஞ்சரணமையா தற்காத்துக்கொள்ளென்று
சிவனை நினைந்து தோத்திரங்கள்செய்ததுவே
அப்போசிவனும் அங்குள்ளதேவர்களும்
பசுவையடித்த பாதகத்தைத்தான்தெரிந்து
இந்திரவிமானத்தை யெடுத்துக்கொண்டோடிப்போய்
இந்தட்சணமபசுவை இங்கேயழையுமென்றார்
தேர்கொண்டுவந்தார்கள் தேன்மொழியாள்வாசலிலே
வந்தவுடன் அப்பசுவு மகதேவரைப்போற்றி
தேரின்மேலேறிச் சிவனாரிடஞ்சேர்ந்து
இந்திரற்குப்பிள்ளை கொடுத்துவாவென்றுரைத்தீர்
பாலகனையீன்று கொடுத்தேன்பரிவுடனே
கொடுத்தவுடனென்னைக் கோதையாள்தானடித்தாள்
வந்துவிட்டேனென்று வருந்தியுரைத்ததுவே
சிந்தைமகிழ்ந்து சிவனாருமேதுசொல்வார்
உன்மகனையிங்கே யுனக்கழைத்துநான்தருவேன்
வஞ்சகமில்லாமல் மனமகிழ்ந்து நில்லென்றார்
அப்படியேநற்பசுவும் ஆனந்தங்கொண்டதுவே
இப்பால்நடக்கின்ற இவ்வாறுஞ்சொல்லுகிறேன்
தேவருமிந்திரருந் தேவியுந்தானழுவார்
பாலன்பசித்துப் பதறியழுதவுடன்
பாலமுதம்வாங்கப் பசுவைத்தேடுமென்றார்
பசுவைமிகத்தேடிப் பார்த்தார்களெல்லோரும்
காடெல்லாந்தேடிக் காணோமெனவுரைத்தார்
இந்திராணியான இளங்கோதைதானழுதாள்
இந்திரனுமப்போது இரங்கிமிகவாடி
மாயையாய்வந்து மாயையாய்ப்போச்சுதென்று
மற்றுமொருபாற்பசுவின் பால்முகந்ததனைநந்தனுக்கு
குற்றம்வாராதபடி கொடுத்துவளர்த்தனரே
பாலர்க்குத்தொட்டிலைப் பாங்காகச்சமைப்பார்காண்
வயிரம்வைடூரியத்தால் வகைவகையாய்ச்செய்தார்காண்

சித்திரபுத்திரரைச் சீர்சிறந்ததொட்டிலிலே
வைத்துத்தாலாட்ட மன்னவருஞ்சொன்னவுடன்
ஆவின்பாலூட்டி யரியதொட்டில்மேற்கிடத்தி
தொட்டிலைத்தானசைத்துச் சூழநின்றதாதியர்கள்
இந்தநல்லதொட்டிலிலே என்மகனே நித்திரைபோ
தேவேந்திரன்மணியே செம்பொன்னேதானுறங்காய்
இந்திரனார்செல்வங்கள் ஈடேறவந்தவனே
வானுலகம்ஆள வந்துபிறந்தவனே
மைந்தராய்வந்து மகளாசைதீர்த்தவனே
எங்கள்துயர்தீர இன்றுவந்தபாலகனே
தேசகணக்குஞ் சிறந்தபெருகணக்கும்
மண்ணிற்கணக்கும் மகாதேவர்தன்கணக்கும்
விண்ணிற்கணக்கும் விரைந்தெழுதவந்தவனே
சந்திரசூரியர்போற் சார்ந்ததிருமகனே
ஆதிபரன்கட்டளையில் அவதரித்தபாலகனே
துட்டர்கணக்குந் துரோகியர்கள்தன்கணக்கும்
சிட்டர்கணக்குந் தெரிந்தெழுதவந்தவனே
தேவேந்திரன்தனக்காற் சிறியவுயிர்செய்யும்
நன்மைகளுந்தீமைகளு நன்கறியவந்தானே
சீராய்ச்சிவலோகஞ் சேருகின்றபுண்ணியரை
ஆராய்ந்துசொல்ல அறிவுடனேவந்தானே
ஆவின்வயிற்றில் அவதரித்தபாலகனே
எங்கள் அரும்பொருளோ யிந்திரனார்கண்மணியோ
எங்கள்குலம்வாழ வெழுந்தருளும்நாயகமோ
இப்படியாக யேங்கிநின்றுதாலாட்டி
அத்தைமகனை யரிதாய்வளர்க்குங்கால்
தாதிமார்தன்பாலைத் தானுண்ணச்சொன்னார்கள்
உங்கள்முலைப்பாலை யுண்ணவேநான்பிறந்தேன்
என்றறிந்துசொன்ன விளமைகுழந்தைக்கு
மந்திரநூல்வேத மகாபரிவையுண்டாக
வாத்தியார்தம்மை வரவழைத்தாரன்னேரம்

விருத்தம்.

இந்திரன்புதல்வருக்கு இன்பமாயோதிவைத்த
தந்திரவாத்திமார்கள் தான்அறிவோமென்றோத
மந்திரப்புதல்வனாரும் வகைசொல்லுமென்றுகேட்க
சுந்தரசித்திரபுத்திரர் சொற்களுமோதுவாரே.

7

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் இந்திரன் இந்திராணி இவர்கள் நாளொருமேனியும் பொழுதொருவண்ணமுமாகவளர்த்த சித்திராபுத்திரனவருக்கு வேதங்களைப்பியாசம் பண்ணிவிக்கவேணுமென்று வாத்தியாரையழைப்பித்து பட்டணமெல்லா மலங்காரஞ் செய்து மகாதானங் கோதானம் வஸ்திரதான முதலான தானங்கள்செய்து வோமம் யாகங்களெல்லாஞ் செய்து சித்திரபுத்திரற்கு வாத்தியார் அரிவோமென்றுசொல்ல அதற்குப்பயன் சொல்லுமென்று வாத்தியாரிடத்திற் கேட்க அவர்சொல்ல வேதுமில்லாமல் சித்திரபுத்திரர் தானே பயன்சொல்லிப்பின்னடக்கிற காரியங்களைச் சொல்லுகிறோம்.

நடை.

விநாயகர்பூசை விதவிதமாய்த்தான்முடித்து
ஆதிமுதலான அரிவையுங்கைகொடுத்து
அரியோமரியோமென் றுகரவாய்ச்சொன்னார்கள்
ஆயிரம்பார்ப்பார் அரியோ நமவெனவே
அரியென்றசொல்லுக்கு அருத்தங்களுரையுமென [க
அப்போதுவாத்தியார் அதன்பொருள்சொல்லாதிருக்
நான்சொன்னபடிகேளு நல்லதொருவுத்தமரே
அரிக்குப்பொருள்சொன்னால் அண்ணாவி நீரெனக்கு
குருக்களுமாவீர் குற்றமில்லைகண்டீரே
எனக்குமோர் அண்ணாவி யீசனல்லால்வேறுமுண்டோ
மேலானவுங்களுக்கு வேதமதுசொல்வன்யான்
கிட்டியான்வாசிக்க கேளுங்களென்றுசொல்லி
நன்னெறி நாலவிழ்த்து நற்பட[illegible]
சைவநூல்வேதந் தனைக்கவேவாசித்தார்
ஓமொட்டுக்குள்ளே யுலகமெல்லாம்வாழவென்று
தேவர்கள்வாழவென்று திருவேதம்வாசித்தார்
மூவர்கள்வாழவென்று முதலேடுவாசித்தார்
அயனராமல்செங்கை யானதொருசிவனாரும்
நமனருவேந்தன் நடுக்கிணைத்திலுள்ளாகாண்
சங்கரநாராயணர் தான்கொடுத்தபட்டோலை
அட்டவணைபட்டோலை யனுப்படியேவாசிக்க
வாத்தியார்தன்கணக்கு வந்துவெளிப்பட்டதுகாண்

தனதுமனையன்றி தலைநாளில் நீருமொரு
அருகிமனையை யடிமையொத்திகண்டீரே
உம்முடையசெய்கையும் உமக்கரியபேசாமல்
என்னுடையயேட்டி லெழுதினேனென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லிவாத்திமா ரிருகையாற்போற்றிசெய்து
ஈஸ்வரனார்கற்பனையோ வென்றுசொல்லித்தானிருக்க
இவ்வார்த்தைகள்கேட்டு இந்திரனிந்திராணியுடன்
மைந்தனையங்கே மனமகிழ்ந்துமுத்தமிட்டார்
இப்படியேதானும் இருக்குஞ்சிலநாளில்
மைந்தர்பெருமான் மனமகிழ்ந்தேதுசொல்வார்
பூலோகசோதனைக்கு போய்வாரேனென்றுரைத்தார்
நகரங்கள்சோதனைக்கு நாம்போறோமிந்திரரே
அங்கேசிவன்வாச லருகிருக்கநாட்போறோம்
என்றுகணக்கை யிதமுடனேதான்சுருட்டி
நன்றியுடனே புறப்பட்டார்நற்கணக்கர்
இட்டபடியே ரீஸ்வரனார்தாங்கொடுத்தார்
கட்டளையிட்டபடி கணக்கெழுதப்போறோமென்றார்
அந்தக்கயிலை யானார்கருவேலம்
நித்தமெழுதிவா நிமலாருள்கொடுத்தார்
பத்திரமாயென்வாசத்திற் வந்ததொருபட்டோலை
சீருடனேயென்வாசத்திற் சிறப்பாகவிருக்குதாகாண்
பரமனார்தான்கொடுத்த பண்டா[illegible]
கொத்தவரிகளை யொற்றவேகண்டீரே
பொன்னுலகமட்டிமல்லோ புண்ணியரே நீராண்டீர்
நிறைந்தபுகழ்பாதா நீருமிகத்தவசிருக்க
உங்களுக்குப்பிள்ளையாய் யுகந்தார்கண்டீரே
அண்டரண்டகோளமட்டும் அனுவளவுந்தப்பாமல்
எழுத்தாணிபட்டோலை பொன்கையிற்றான்கொடுத்தார்
முத்திரைமோதிரமும் முன்விரலிலேயணிந்தார்
கண்டீரோ நீருங் கலையாதிமோதிரத்தை
இவ்வளவுவாழ்வுமுங்க ளிருவருடைய புண்ணியம் [ம்
புதிதானகாரியத்தைப் போய்பார்க்கவேணுமென்று
போய்வருவேனையா பொருந்தவிடைதாருமென்ன
[illegible] அருமையுநீரிருந்தால்
பாலனைவைத்து பலங்கிடைக்குமென்றுசொல்ல
அந்தப்படியாகும் அரனருளாற்றான்கிடைக்கும்

அப்படியேநானும் அவ்விடத்திலிருந்துவிட்டேன்
எப்படியுமென்றுமே யிங்குமங்குமாயிருப்பேன்
போகவிடையருளும் புண்ணியரேயென்றுரைத்து
மாதாவைத்தந்தையை வணங்கியிருபாதத்தில்
புட்பமதுபோட்டுப் பணிந்தாரே புண்ணியனார்
அருமைத்திருமகனை யன்னைதான்வாழ்த்தி
இந்திரவான்தேறி லேறியேயுத்தமனார்

விருத்தம்.

சென்றனனீசனன்பாற் சீர்பாதந்தெண்டனிட்டு [ம்
நின்றனன் மகிழ்ச்சிகூர்ந்து நிகரிலாவுமையாள்தானு
வந்தனன்மகனேயென்றுவாரியேமுகந்துகொண்டாள்
மைந்தனுமங்குவந்த வரன்முறையியம்பலுற்றான்.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் சித்திரபுத்திர நயினா ரானவர் இந்திரன் இந்திராணி இவர்களை வணக்கத் துடன் அனுப்பக்கொண்டு தேரின்மேலேறி சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசரான பரமேசுவரனையும் பார்வதியம் மாளையுங் கண்டு நமஸ்காரஞ்செய்து சிந்தை களி கூர்ந்து நிற்கப் பார்வதியம்மாளும் மகனைக்கட்டிவாரி முகந்து கொண்டவுடனே சித்திரபுத்திர நயினார் சுவாமியிடத்திலும் அம்மாளிடத்திலும் அவ்விடத் தில் நடந்த விருத்தாந்த மெல்லாஞ் சொல்லுகிறார்.

நடை.

அப்பால்நடக்கும் அதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனானுஞ் சொல்லுகிறேன் சீராக
மாதாபிதாவை மறந்திருந்தே நித்தனைநாள்
ஈஸ்வரன்சொன்னவிடை யெள்ளளவுந்தப்பாமல்
தாமரைப்பூவாய் தடாகத்திற்சென்றிருந்து
ஆவின்வயற்றில் அவதரித்தேனாதாவாய்
இந்திரனிந்திராணி யிவர்கள்மனங்குளிர
புத்திரனாகவென்னை போற்றியேதான்வளர்த்தார்
பிறந்தவுடன்தருமம் பெருகவேசெய்திடுவான்
என்னையுமங்கே யீன்றதொருநற்பசுவை
என்னைமிதித்ததென்று இந்திராணிதானடித்தாள்
உடனேதானப்பசுவும் உன்கயிலைவந்ததுவே
மற்றுமொருபசுபால் கொடுத்தென்னைவளர்த்தார்கள்

நன்றாய்வளர்த்தார்கள் நாயகியுந்நாயகனும் ,
இந்தப்படியாயிதுவரையுநானிருந்தேன்
இவைத்தான்சிந்தையினால் ஏக்கமிகவுண்டாகி [து
போகிறேனென்றுசொன்னேன் போர்வேந்தனப்போ
பாலவயசு பருவமுனக்கில்லையென்றார்
அவ்விடத்தாற்றலு மிருக்கவேவேணுமென்றார்
இங்கிருக்க நீதி யெள்ளளவுமில்லையென்றார்
அரன்கயிலைசென்று அவ்விடத்தில்நானிருப்பேன்
அங்குமிங்குமாக இருப்பேனெனவுரைத்து
அவர்கள்விடைவாங்கி யடிபணிந்திங்குவந்தேன்
என்றுசித்திரபுத்திரனார் இரக்கமாய்ச்சொன்னவுடன்
பசுவைமிகவுமைந்தாய் பாலன்வந்தான்கண்டாய்
என்றரனார்சொல்ல வற்றதொருநற்பசுவும்
சென்றுபாலகனார் திருமுகந்தனைத்தான்மோந்து
எழுந்தமிருகொம்பால் இரங்கித்தடவினதே
இப்படியேதானும் இருக்கின்றவேளையிலே
இந்திரனிந்திராணி இவர்களிருபேரும்
மகனார்தான்போன வழித்தடத்தைநோக்கி
வந்தார்கயிலை மலைதனிலேவானவர்கோன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைகேளுமினி
சிவனாரிடத்தில் தேவேந்திரன்புலம்பிப்
புத்திரனுஞ்சத்துருவாய்ப் போனானெனவுரைத்தார்
உரைத்தமொழிகேட்டு உமைபாகரேதுரைப்பார்
சத்துருவென்று சலியாமல்சொன்னாயே
தாயாருக்கே தன்பிள்ளைவந்ததென்றால்
பேயாவுனக்கினிதான் பேசக்கணக்குமுண்டோ
பித்தனைப்போல பிதற்றுகிறாய்நீதானும்
நாட்டுக்கணக்கும் நம்மூர்பெருங்கணக்கும்
நன்மையுந்தின்மையும் நடுவெழுதவேணுமென்றும்
யமதருமர்தன்னிடத்தி லிருந்துகணக்கெழுத
வேணுமென்றுசொல்லி விரும்பியேதானமைத்தோம்
எங்கிருந்தாலென்ன வற்றதொருயிந்திரனே
போம்பிள்ளையென்றுரைக்கப் போனாரோ இந்திரரும்
ஈஸ்வரனார்தாமும் யேற்றதொருபுத்திர[illegible]
இப்போது நீயும் இயமனுட [illegible]
சித்தாந்தமான [illegible] படியே

அத்தாந்திரக்கணக்கும் அடைவாயெழுதுமென்றார்
இந்தப்படியே இயமனைத்தானழைத்து
கலியன்றுபெத்திரத்தாற் களரிகள்தான்மிகுந்து
அவயக்குறலுண்டாகு மானதாலிப்போது
எல்லாக்கணக்குமியல்பாகத்தானெழுத
சித்திரபுத்திரனைச் சிறப்பாயருளினன்காண்
என்றுநமனுக்குச் சிவனுரைத்தபின்பு
நன்றுநன்றென்று நமஸ்கரித்தானேமன்
இருபேருமொன்றாகி யேற்றவிடைதான்வாங்க
நின்றபொழுதேதயாபரமலாருளாலே
இருபேருமொழியென்று மேற்றவிடைகொடுத்து
கட்டகருவுடனே கணக்காண்டுஞ்சூலமுடன்
குத்திநிங்கோல்கொடுத்துக் கோலக்கடாவளித்து
இவ்வளவுந்தான்கொடுத்து மேற்றபிரமாவும்
வராய்சிவனுக்கு வழியடிமைசெய்வார்மேல்
சிவனைநினைந்து திருத்தொண்டுசெய்வார்மேல்
தவத்தைநினைத்துத் தான்பூசைசெய்வார்மேல்
தருமங்கள்செய்வார்மேல் சற்றுமேகொல்லாமல்
புத்திகளுஞ்சொல்லி போகவிடைகொடுக்க
கருங்கடாமேலேறிதான் கள்ளனைத்தானுதைத்து
வலக்கடாதானேறி வாரார் எமதருமர்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிரகத்தேறி
நல்லமுராகசின்னம் நன்றாய்முழங்கிவர
இருபேருமொன்றாகி யிந்திரலோகம்புகுந்தார்
இருபேருந்தாங்கள் இசையவேதான்பேசி
பாரிலுள்ளதன் கணக்கைப் பார்த்தாரப்போது
சிவகுருவேயென்று திருநீறணியாதார்
நாராயணாவென்று நாமமணியாதார்
பெற்றதாய்தந்தையைப் பேணாதபாவியர்கள்
மண்ணிலிருந்து வழக்கோரஞ்செய்தவர்கள்
அம்பலத்தில்நின்று அநியாயஞ்சொன்னவர்கள்
ஊராருடமைக்கு பேராசைகொண்டவர்கள்
கல்லாக்காடர் கணக்குப்படியாதோர்
சிவனைவணங்காதார் திருக்கோயில்சூழாதார்
ஆயனைவணங்காதார் ஆலயத்தைமேவாதார்
பிச்சைக்குவந்தவரைப் பின்னேவாவென்பார்கள்

கன்றுவருந்தக் கறந்தபாலுண்டவர்கள்
போட்டநாழிமறக்காமல் போட்டளந்தபாவியர்கள்
பிள்ளையழித்துப் பேதமுறச்சொன்னவர்கள்
உள்ளபொருளை இல்லையென்றேயுரைத்தவர்கள்
தூரவழிக்குத் துணைவாரோமென்றுசொல்லி
ஆருமில்லாக்காட்டில் அடித்துபறித்தவர்கள்
குளிர்மேலையன்றிக் குளித்திடும்பொல்லாதார்
கொண்டவளையாளாத கூத்தியார்கள்தன்னைவைத்தே
மாதாபிதாவருந்த வயிறுவளர்த்திடுவார்
இட்டுண்டுவாழாதார் ஏற்றவர்க்குமில்லையென்பார்
நீட்டுப்பிழைக்கையில் நின்றுமெள்ளகேட்டவர்கள்
காவற்போர்செய்யுஞ் சண்டாளபாதகர்கள்
கொண்டகணவனுக்கு குறிப்பறிந்துசெய்யாதார்
இப்படியாக்கொற்ற விழிதொழில்செய்வோரையெல்
செப்பமுடன்நல்ல செந்தழலிற்றான்போட்டு [லாம்
பாசத்தைவீசி பதாமேவதான்பிடித்து
வாசிதனில்நஞ்சையிட்டு நாக்கில்துறட்டிவிட்டு
உச்சிமலைதனிலே யோங்கிமுனையறிந்து
அச்சப்படக்கண்ணில் ஆளதனைநிறுத்தி
கையிரண்டும்பின்கட்டாய் கட்டியிருகால்பின்னி
மார்பைத்துளைத்து மறுகதிருபாரபுடனே
கூரியநாராசங் கொடுஞ்சியிலூடேற்றி
ஆண்குறிபெண்குறியில் கூடைவாய்த்தூட்டியிட்டு
பாறைதனிற்போட்டுப் பாறையிழுத்திருந்து
வேறுவேறுயுடலை வெட்டியேபோட்டிழுத்து
காரமுள்ளவுப்பதை கரைத்ததிலேதானமுக்கி
முள்ளுவனங்களில் முகங்கீழாய்ப்போட்டிழுத்து
பள்ளமேடென்று பாராமற்றானிழுத்து
இவர்-தங்களையெல்லாம் வழாநரகத்தில் [ண்
தள்ளவென்றுபட்டோலை தானெழுதிகொண்டார்கா
நல்லோர்பெரியோரை நடுங்கவேசொன்னவரை
கொண்டகணவனுக்கு கொலைமருந்துசெய்தவரை
அந்தணர்கள்சொத்தை யடித்துபறித்தவரை
பத்தினியாள்தன்னைப் பதபவேசொன்னவரை
வீதிவீதியாக விளம்பரமாயெழுதி
அவ்வீதிவிட்டு மறுவீதிவந்தார்கள்

பெற்றதாய்சொத்தை சதிசெய்யும்பேதையரை
அரைத்த அம்மிசாத்தாத அரும்பாவியானவரை
குத்துமுரலுலக்கை பொதுங்கலையாக்கொத்தவரை
வாசற்படி நடக்கும் வழிசுத்திசெய்யாரை
எந்தபதார்த்தமும் எற்றசுத்திசெய்யாமை
கண்டபோதென்றுசொல்லி காணமலென்றுசொல்லி
குண்டுணிகள்சொல்லும் கோடிப்பாவியானவரை
பகலுறக்கஞ்செய்யும் பாவிகள்தங்களையும்
நரகத்திலேயெழுந்த நடுவேவைதானெழுதி
கள்ளிகளோடு கடுகவந்தாசிக்கிறதே
குட்டுணிகள்சொல்லி குறளிகள்தான்போகி
சண்டையிட்டுமுன்னே சாலங்கள்சொல்வாரை
கணவனைகாணாமல் கள்ளியவள்வீட்டிலிட்டுத்
தீர்த்தமும்மடி திருநாளும்பார்த்தவரைப்
பத்தாயிருக்கப் பசியாற்றிக்கொண்டவளை
அவர்களைப்போல அறைக்கனைக்குத்தாமல்
செய்யவென்றுநல்கணக்கு சேரவேதானெழுதி
செட்டிகள்வீதியிலே சிறப்பாகவந்தார்காண்
அவர்களெல்லாமங்கே பாடபணிந்துவாய்புதைத்து
வில்லார்சரக்கை விலைசரக்காய்விற்றிடுவோம்
செல்லாப்பணத்தை செலுத்துவோங்கள்மனோ
எல்லாப்பிழையும் பொறுத்தருளுமென்றுசொல்ல
அவர்களுக்குச்சொல்லி பழுதக்கபடி தானெழுதி
வெள்ளாழரெல்லாம் வேண்டியபடி நல்லாப்பணைத்தும்
நெல்லுகளைநாங்கள் நலத்தால் விட்டிடுவோம்
கள்ளமாக்கால்நாழி கலந்தாரிகவிற்றிடுவோம்
என்றுசொல்லியெங்கள் குற்றம்பொறுமெனவே
இவர்களுக்குத்தக்க வற்றபடி தானெழுதி
பட்டமார்வீதியிலே வந்தார்பரிவுடனே
பட்டமார்வந்து பணிந்துமிகத்தொழுது
குளிக்காமல்சேவிப்போம் கோவிலையும்பூசிப்போம்
பால்தயிரும்நெய்யும் பரித்தெடுத்துராசரிடுவோம்
வருதமானதனை யேற்றிடுவோமென்றுசொல்ல
இவர்களுக்குமங்கே ஏற்றபடி தானெழுதி
அந்தச்சாதிதெரு அடைவாகத்தான்பார்த்து
அவரவர்கள்செய்யும்வகை பதிக்கவேதானெழுதி

பாவபுண்ணியங்கள் பகுந்துமேதானெழுதி
புண்ணியஞ்செய்வோர்க்கு புதுமைகள்செய்யுமென்றார்
புண்ணியஞ்செய்வோரைப் புதுமையாயெடுத்தெழுதி
பசியாமலன்னம் பாங்குடனே கொடுத்தவரை
இடுக்கத்துடனே ஏமாறிவந்தவற்கு
உடுத்தப்புடவை யுகந்தளித்தோர் தங்களையும்
பிச்சையுமிட்டுப் பெரியவிடங்கொடுத்து
மகேசுரபூசைக்கு மடங்கட்டிவைத்தவரை
சாலைமரம்முஞ் சத்திரமும்வைத்தவரை
சிவபூசைதவபூசை குருபூசைசெய்வோரை
நான்குதிசைவிளங்க நந்தவனம்வைத்தவரை
ஆலயங்கட்டி பண்டமிகக்கொடுப்போரை
இடித்தபழங்கோயி லெடுத்துப்புதுப்பித்தவரை
தாகத்துக்காகநல்ல தண்ணீர்கொடுத்தவரை
பொருந்தவயிர் தனக்கும் போகநீர்விட்டவரை
இராக்காலப்பட்டினியை யிதமாகத்தீர்த்தவரை
அந்தணர்க்கு அக்கிரரம் அடுக்கடுக்காய்ச்செய்தவரை
பஞ்சம்வருங்காலப் பகுந்தன்னமிட்டவரை
பெரியோர்கள்தங்களையும் பேணிநடந்தவரை
விருந்துகள்வந்தால் வேறுவைத்துண்ணாமல்
வைத்துவகையில் வஞ்சகங்கள்செய்யாரை
நெய்விளக்குமாவிளக்கு நேமமாய்ச்செய்பவரை
தானங்களெல்லாம் தயவாகச்செய்தவரை
வழக்கோரஞ்சொல்லாமல் மன்னருடன்சேர்ந்தவரை
சிவனைவணங்கிச் சிவபூசைசெய்தவரை
செருப்புகுடைமுதலாய்ச் சிறந்தபிராமணர்க்குக்
கோடைகாலத்தில் கொடுத்தன்னமிட்டவரை [ரை
பிள்ளைபோல்வளர்த்தோரைப்பிணிக்குமருந்தளித்தோ
அதிதிபரதேசிபருக் கன்னமிட்டுவுண்டவரை
சூரியனையெந்நாளுந் தோத்திரங்கள்செய்வோரை
பவுரணையில்நல்விரதம் பத்தியாயிருந்தோரை
பத்தாவின்மேலாசை பண்பாகவைத்தவரை
குருவைமறவாரைக் கொலைகளவுசெய்வாரை
கணவனிடசொல்லைக் கட்டாய்நடத்தினதை
ஆறுகுளங்கள்கரை யணைகட்டிவைத்தவரை
வழிப்பறியாமல் வாகாக்காத்தோரை

கன்றுக்குப்பால்குடிக்குமட்டுங் கருத்தாகவிட்டவரை
தருமங்கள்செய்வோரைத்தப்பாமலெழுதிவைத்தோன்
ஒளியுமறைந்தவர்க்கு ஊன்றுகோல்தான்கொடுப்போர்
காய்த்ததலைக்கெண்ணெய் கட்டாகத்தானளிப்போர்
ஆவைவணங்கியனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
விநாயகர்பூசை விருப்பமாய்ச்செய்தவர்கள்
பள்ளிக்கூடங்கட்டிப் பாங்காகவைத்தவர்க்குச்
சம்பளமுமுடம்பணமும் தான்கொடுத்தோர்தங்களையும்
கந்தனையெந்நாளுங் கருதித்தொழுதிடுவோர்
மாதாபிதாவை மகிழ்ந்துதித்துந்தொழுவோர்
வேதங்களாகமங்கள் விதிப்படியேதானடப்போர்
குருநன்றிசெய்நன்றி குறையாமற்றானடப்போர்
விஷங்கள்தனைமீள விருப்பமாய்ச்செய்தவரும்
வண்ணான்நாவிதன்கூலி மகிழ்ந்துமேதான்கொடுத்தோர்
தருமங்கள்செய்தோரைத் தப்பாமற்றானெழுதி
இப்படிக்கொத்த இயல்புடையபுண்ணியரை
செப்பமுடனறிந்து செய்தவினைபொறுத்து
தப்பாமல்சாமுர் தன்னடியிற்றான்சேர்த்து
வைகுண்டலோகத்தும் வகையுடனேதான்சேர்த்து
அந்தவுலகத்திலமரர்களைப்போலிருக்க
புண்ணியஞ்செய்தவர்கள் போகமேதானிருக்கக
கயிலைக்குவடபுரத்தில் கனகவனமுண்டாக்கி
பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
காய்கனிகளுள்ளதெல்லாங் கனக்கவேயுண்டாக்கி
எப்போதுஞ்சிவனை இன்பமாய்ப்பூஜைசெய்ய
பணிவிடைகள்செய்யவே பாங்காகவுண்டுபண்ணி
அவ்விடத்திலேயிருக்க அன்பாகச்செய்வித்து
வைகுண்டலோகத்தும் வாழ்ந்திருக்கத்தானெழுதி
பாவியர்க்குத்துன்பப் பலனையெழுதுகிறார்
அட்டைக்குழியும் அழுகுபுழுக்குழியும்
கிருமிவகைக்குழியும் வேறாகச்செய்தார்காண்
அகில்கிடங்குவெட்டி யதிலேயனல்சேர்த்தி
முள்ளுவணங்களையு மோசமாய்ச்செய்தார்காண்
நூற்பாலும்பயிர்பாலும் நூதனமாய்ச்சேர்த்தார்காண்
காடுங்கரடுங் கல்லுமதிகவுண்டாக்கி
சற்றுந்திடமில்லாமல் தவிக்கவேசெய்தார்காண்

நரகக்குழியும் நடுநடுங்கச்செய்துவைத்தார்
மெத்தவேயுண்டாக்கி விமரிசையாய்ஆயுதமும்,
ஆயிரங்கிங்கிலியர் அசைக்கவொண்ணாச்செக்குகளும்
இரும்புத்தூணுக்காய்ச்சி சேரவேதானிருத்தி
இரும்புமுக்காலிகளை எந்நேரங்காய்ச்சிவைத்தார்
செவிகளுக்குநாராசஞ் சேரவேயுண்டாக்கி
உச்சிமுதலா யுள்ளங்கால்தான்வரைக்கும்
வகைவகையாயாணி வரிசையாய்த்தானடித்து
தொரண்டிவகைகள் தோற்றிமிகவுண்டாக்கி
இந்தவகைப்படியே எள்ளளவுந்தப்பாமல்
பாவபுண்ணியங்களுக்குப் பகுத்துவகைசெய்தபின்பு
இந்திரனிந்திராணியிவர்கள்பார்போகலுற்றார்
அப்பால்நடக்கு மதிசயங்களுள்ளதெல்லாம்
செப்பமுடனேநானுஞ் சொல்லுகிறேன்கேளுமென்
றார், மாதாவின்றன்னருகே வந்தார்பெருங்கணக்கர்
எமதர்மராசனும் மியல்பாகஅங்கிருந்தார்
தந்தையாரைவணங்கித் தாயார்தம்பாதமதில்
நமஸ்கரித்ததன்மகனை நன்றாகவேவாழ்வாயே
என்றுசொல்லியுத்தமரை இருகையாற்றானெடுத்து
கன்னல்மொழியாள கனிவாயில்முத்தமிட்டாள்
முத்தமிட்டபோது முன்னின்றதாதியர்கள்
எண்ணைப்பலகைதன்னிற் போதவேயெண்ணையிட்டு
எண்ணைக்காப்புச்செய்ய எழுந்தருளவேண்டுமென்றார்
பூங்காவனத்திற் புட்பங்களுண்டாக்கி
தீர்த்தமுமாடித் திருநீருமதானணிந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைதான்முடித்து
வேதப்பிராமணர்க்கு வேண்டியதானங்கொடுத்து
மகோபூசைசெய்ய வண்மையுடன்செய்தபின்பு
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அழகாகத்தான்பூண்டு
புட்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்முடித்து
போசனசாலைக்குப் போயிருந்தாருத்தமனார்
நாடாளுமிந்திரரும் நாகமடந்தையரும்
தலைவாழையிலையறுத்து தங்கத்தகடழுத்தி
பூமிதனில்வைத்து பொன்னின்முக்காலிவைத்து
மாணிக்கவட்டிலை வைத்தார்கள்முன்பாக
கைக்குநீர்வார்த்துக் கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம்

சுற்றிக்கறிகளெல்லாம் சேரவேதான்படைத்து
தம்பைப்போலமுது சொரிந்துநறுநெய்வார்த்து
தம்பியரையுண்ணென்று தடவினார்முதுகதனை
அப்போதுவுக்தானார் அவர்கள்முகம்நோக்கு
உன்வீட்டிலில்லையமுது உண்பதேயாயாகில்
உன்வயிற்றில்வந்து பிறப்பேன்காண்மாதாவே
யென்றபொழுதில் இயல்பானமாதாவும்
நின்றுபாதவித்து நெடுமூச்சுத்தானெறிந்து
அகமகிழ்ச்சந்தநிதான் அறியர்கபாலியென்று
காதல்மிகவில்லாத கன்னியிருந்ததென்று
போதமயங்கியே போய்ச்சேர்ந்தாள்மந்நாளையில்
மாதாமயங்கியபின் மைந்தரெழுந்திருந்து
உண்ணவேதாருமென வந்துநிற்கவப்போது
தண்ணீர்குடித்தவுடன் தாகந்தெளிந்தார்போல்
கைதொழுதபாலகளைக் கட்டியெடுத்தணைத்து
மைவிழியாள்தானும் மடியிலெடுத்துவைத்து
வருக்கைப்பலாச்சுளையு மற்றுமுள்ள நற்கனியும்
சர்க்கரைசீனி தானணியிலுள்ள தெல்லாம்
திரட்டுப்பால்தன்னையுஞ் சிறக்கவேதான்படைக்கப்
பாங்குடனேபுத்தமனார் பரிந்தமுதுசெய்யலுற்றார்
கைமுழவிச்சுத்திபண்ணி கனகமணியாசனத்தில்
அடைக்காயும்வெற்றிலையும் ஆனபரிமளங்கள்
சிறப்பாகதான்கொடுத்து சிந்தைமகிழ்ந்தங்குரைப்பார்
இயமலோகக்கணக்கு எழுதவே நீபோவாய்
அற்பமாங்குற்றங்கள் அக்கணக்கிலெழுதாமல்
அற்பமாங்குற்றமதைத் தொகைபடுத்தாமற்கணக்கை
எழுதிமுடித்திடுவாய் என்மகனேயென்றுசொல்ல
எதுகுற்றஞ்சொன்னீர் என்னுடையமாதாவே
தலைவாழையிலையறுத்து தானெனக்குப்போட்டதுவும்
குற்றமென்றுபட்டோலை கொண்டேனம்மாதாவே
யென்றுசொல்லிப்பேசி யிருக்கின்ற அன்னேரம்
யெமதர்மராசன் வியல்பாகத்தானழைக்க
அந்தமொழிகேட்டு அந்நேரப்பலகாயம்
மைந்தர்பெருமாள் மாளிகையிலுட்புகுந்து
போசவிடைதாருமென்று பொருந்தவேதானுரைத்தார்
வந்துதொழுத மகனைத்தான்பார்த்து

வாரியெடுத்து மார்போடேதானணைத்து
இந்திரனுருடனே யிந்திராணிமனமகிழ்ந்து
தருமராசனிடத்தில் ருமொருவார்த்தைசொல்லுவார்
புத்திரர்பின்வருவார் போமுன்பெனவுரைத்தார்
அந்தப்படிதருமராசனும்போகலுற்றான்
போருயமதருமர் பூவுலகிற்சேனையுடன்
அப்பால்நடக்கிற அதிசயத்தைகேளுங்கள்
மிருகண்டன்நற்கதையை மெய்யாகசொல்லுகிறேன்
வருந்திமிருகண்டன் மகனுமேவேணுமென்று
பாதாளந்தோன்றவெட்டிப் பதிவாயனல்வளர்த்த
வோமகுண்டாத்திமேலே யுயர்ந்தகம்பம்நாட்டியந்தக்
கம்பத்திலேறி கால்விரலைத்தானூன்றி
வேதங்கள் அங்கிலிரு மேலேபடர்ந்தெறிய
ஈசனேபிள்ளையரு ளென்றேதவமிருந்தார்
தண்ணீரருந்தாமல் சருகுப்பொசியாமல்
இருந்தான்தவசு ஈரண்டோடெட்டுடனே
வருந்திதபசிருந்தான் மன்னிமிருகண்டன்
அந்ததவத்தருமை யாருநந்தாமறிந்து
தவசிவடிவாகத் தானெழுந்தார்சங்கமரும்
அப்போதுஉமையவளு மப்படியேதானும்வந்தாள்
இருபெருந்தவசியா யேகினார்தவத்தருகே
மிருகண்டன்செய்தவத்தை மெய்யாகக்கண்டார்கள்
அப்போமிருகண்டன் அரனைத்தான்தொழுது

விருத்தம்.

அப்பனே போற்றிபோற்றி யறம்வளர்த் தவனே போற்றி, செய்யனேபோற்றிபோற்றி திருக்கயிலாசா போற்றி, மையவேதவசியாகப்பார்தனிலுதித்தாய்போற்றி, யுய்யவேயடியேற்கன்பாயொருமைந்தனருள்வாய் போற்றி.

நடை என்றமொழிகேட்டு யிருவருமனமகிழ்ந்து
சிந்தையுடனே திருவாக்குத்தானுரைப்பார்
வாருய்மிருகண்டா மதலையைநாந்தருவோம்
சிருகவேவயசு தீர்க்காயுசாயிருந்தால்
கல்வியறிவில்லாமற் கசடனாய்த்தானிருப்பான்
அல்லதுகல்வி யறிவுடையோனாயிருந்தால்
பதினாறுவயதினிற் பரிந்தேயிறந்திடுவான்

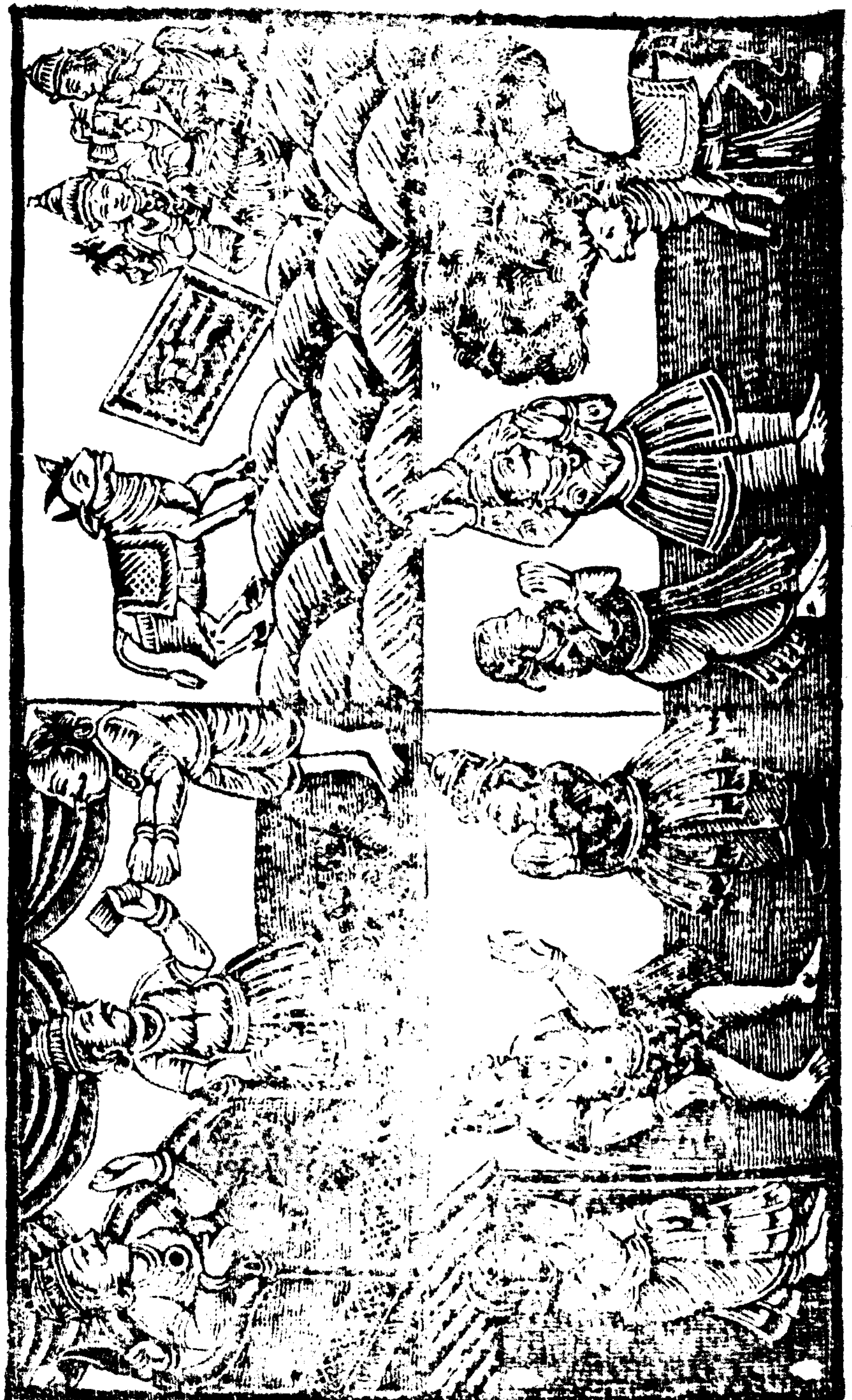

ஆனகினைந்த வகைதனிலேயாண்பிள்ளை
எந்தவகையா யிருக்கவேவேணுமென்ருர்
அப்போமிருகண்டன் ஆயாயுங்கல்விபனாய்த்
தவத்தினிலிக்கோனாய் தந்தருள்வாய்பிள்ளையென்று
கொண்டனிட்டபோது திருமதலைதானருளி
அம்மையுமையாளும் ஆனபரமேஸ்வரரும்
இடபமதிலேறி யேகினர்கயிலைதனில்
மிருகண்டரு மிக்கத்தவமுடித்து
நலம்பெறவேதானிருந்து நன்ருகவாழ்கையிலே
வந்துபிறந்தான் மகவாகிமார்க்கண்டன்
சாஸ்திரபுராணமெல்லாம் சதுராகதான்படித்து
வேதங்களோதி விளம்பினர்மார்க்கண்டன்
அப்பால்நடக்கு மதிசயத்தைகேளுமினி
வில்வந்துளசி விருப்பமுடன்தானெடுத்து
மந்தாரப்பிச்சி மருவற்றபூக்களுடன்
செண்பகமுமல்லிகையுஞ் சேர்ந்தஅலரியுடன்
புஷ்பவகைகளெல்லாம் போதவேதானெடுத்து
தீர்த்தங்களாடித் திருநீறுந்தானணிந்து
கண்டிபணிந்தைந்தெழுத்தை கருத்திலேதானமைந்து
சிவனைத்தொழுது சிவபூசைசெய்யலுற்ருன்
அல்லும்பகலும் அரைநாழிபிரியாமல்
அந்தமுடன்சிவனை யன்பாகபூசைசெய்தான்
தோத்திரங்கள்தானும் துலங்கவேசொல்லலுற்ருன்

விருத்தம்.

அண்டர்கட்கரியாய்போற்றி யடியவர்க்கெளியாய்
போற்றி. வண்டமிழ்ப்பாண்டிநாடு வாழமண்சுமந்தாய்
போற்றி, கண்டவர்க்கினியமேனி காட்டியென்சென்னி
மீதில், முண்டகத்திருத்தாள்வைத்தருந்தனே போற்றி
போற்றி.
வேதநாயகனேபோற்றி விண்ணவர்தலைவா போற்றி
மாதொருபாகாபோற்றி மறுசமயங்கள்மாயப்
பேதகஞ்செய்வாய்போற்றி பிஞ்சகாபோற்றிபோற்றி
பாதகமனைத்துந்தீர்க்கும் பராபராபோற்றிபோற்றி.
நடை-இப்படித்தோத்திரங்கள் இயம்பிபணிந்து
பழுதுநேராமல் பரமனைதொழுவார்
இந்தப்படியே யிருக்குந்தருவாயில்

ஆண்டுபதினாறும் ஆச்சதோசங்களுக்கு
அப்போதுயமதர்ம அருகில்நின்றதூதுவரை
மார்க்கண்டமாமுனிக்கு வயதுமுடிந்தது
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழையுமென்றுரைக்க
அந்தமொழிகேட்டு ஆனைபெருந்தூதுவர்கள்
சென்றவனைத்தேடிச் சீக்கிரத்தில்வந்தார்கள்
அப்போதுமார்க்கண்டன் ஆலபெருங்கோவில்நிற்க
நின்றமார்க்கண்டனையு நீர்வாருமென்றுரைத்தார்
அப்போதுதூதரைத்தான் அன்பாகத்தான்பார்த்து
நீங்கள்யாரென்று யெடுத்துரைத்தாரந்நேரம்
யமதருமராசன் இயல்தூதர்நாங்களெல்லாம்
எங்களரசனும்மை யினிமையாய்த்தானழைக்கநான்
உங்கள்வயசு யொருபதினாறாச்சு
வந்தோமுனையழைக்க வாருமென்றுதானுரைக்க
மார்க்கண்டனும் மனம்நடுங்காதேயுரைப்பார்
தான்கொன்றைசூடுகின்ற சங்கரனைத்தானினைந்து
வந்ததொருதூதுவரோ வார்த்தையொன்றுகேளுங்கள்
அந்தமூடனுங்களை யழைத்துவரச்சொன்னதுவும்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
எந்தயியமனெனையழைக்கச்சொன்னவன்தான்
என்றபொழுதில் யெமதூதரேங்கிநின்றே
இவருயிரைத்தான்பிடிக்க இசையாதென்றோடிவந்து
எமதருமராசன்பாலிசைக்கிறார்தூதுவர்கள்
மார்க்கண்டன்றன்னை வரவழைக்கச்சொன்னீரே
அவன்சொன்னவார்த்தை யடியேனுரைக்கிறோம்
முந்தியிருந்தவனோ முறைசெய்யவந்தவனோ
உங்களியமன் ஒளித்தோடிப்போவான்காண்
வந்தவழியே வழிபார்த்தோடுமென்றார்
உடனேபயந்து ஓடிவந்தோமென்றனரே
அந்தமொழிகேட்டு அப்போதுயமதர்மர்
கோபித்துகண்சிவந்து கூற்றுவருமந்நேரம்.

விருத்தம்

அரியுமயனுந்தெரியாத அரனைநோக்கிதவம்பண்ணித், தரியமுடனேமிருகண்டன் பெற்றபிள்ளையுயிர்சோர, வரியுங்குஞ்சியுள கூற்ற னெடுத்தான்சூலத்துடன்சாபம்,விரியுங்கடல்சூழுலகமெலாம் வெற்றிபிறக்கத்தோன்றினனே,

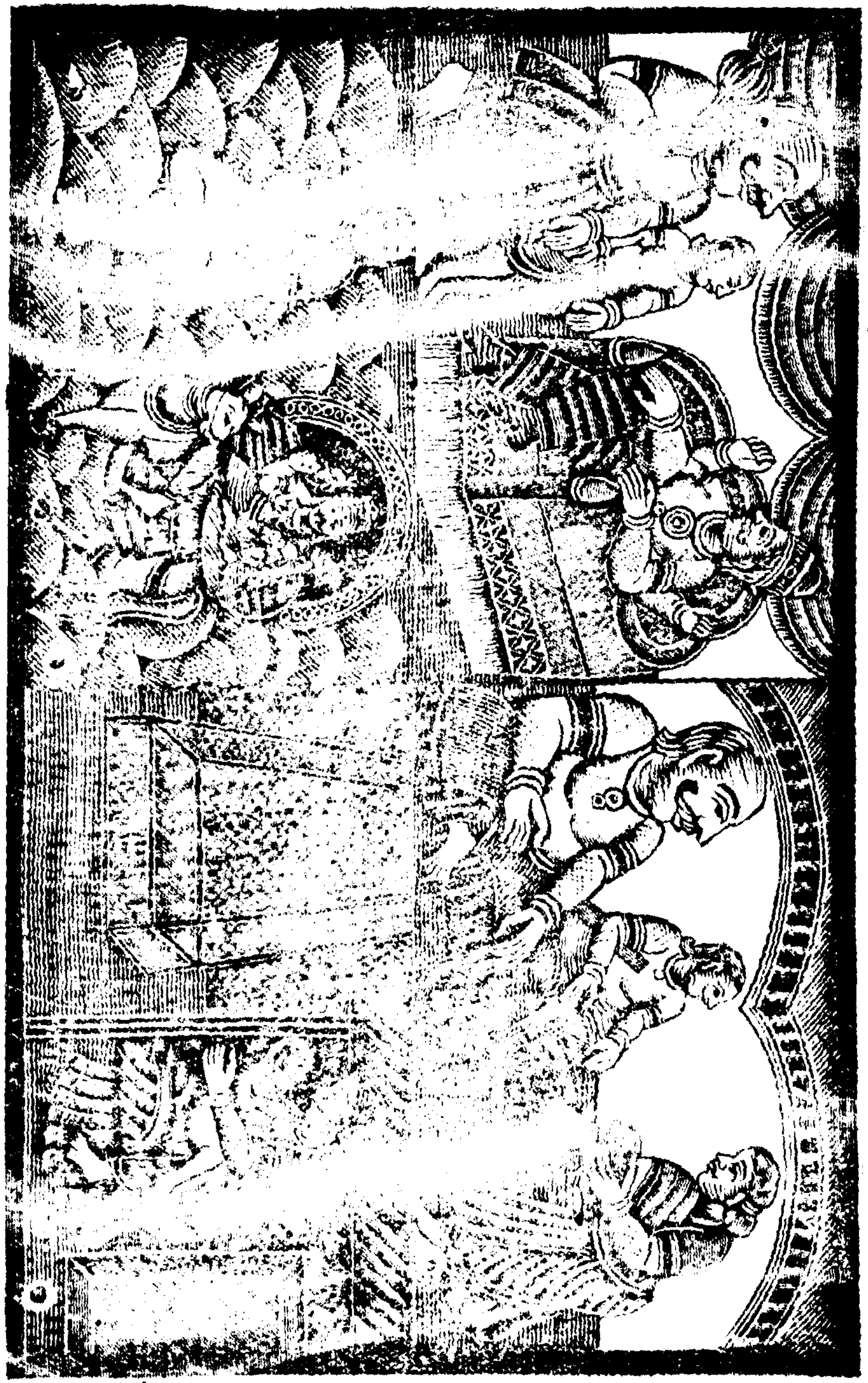

தெரியுங்கடற்போற்கோபரூண்ட சேனையெல்லாம்புடைசூழக், கரியமலைபோல் செம்மலைபோல் கடுகநடந்தான்வழியின்மேற், பெரியகடாவின்மீதேறிமலைபோல்வளர்ந்த மயிருகளும், எரியும் விளக்கின்சுடர்போல இரண்டுவிழியும்பொறிசிதற.

வசனம்.

அகோதெப்படியென்றால் மார்க்கண்டனுக்கு வயசுபதினாறான வுடனே தூதர்களையனுப்பிக் கூட்டிவரச்சொல்ல மார்க்கண்டனைவன் சுவாமி கயிலையங்கிரிவாசர்கிருபையைத் தியானித்துக்கொண்டு, வந்ததூதரை நிராகரித்து எமதன்பாசனையுஞ் சட்டைபண்ணாமற் சொன்னசெய்தியைத் தூதரானவர் தருமராசாவினிடத்திற்போயறிவிக்கத் தருமராசன் மிகுந்த கோபங்கொண்டு கண்களிரண்டும் நெருப்புப்பொறி பறக்கத்தக்கதாக அண்டங்கள் மலைகளெல்லாம் நடுநடுங்கவும் தேவர்களெல்லாம் வெருண்டோடத்தக்கதாக மயிர்முடிதரித்தும் புஜங்களிரண்டிலும் ஆயிரங்கால்கள் தூக்கப்படாநின்ற உடைவாளும் சரிகையுங்கட்டி, ஆயுதவரிசைகளிற் சில ஆயுதமும், இடுப்புகளில் மைந்துகட்டிப் பாசக்கயிறு தண்டாயுதமுமெடுத்து, கருங்கடாவின்மேலேறிக்கொண்டு மெய்க்கிங்கர தூதசங்கர்கள் ஆயுதபாணிகளுடனே வளர்ந்து மிருக்கப்பாயாநின்ற கருங்கடாவானது இரண்டுமயிர் மயிரும் மீசைகள் படபடவென்று ஆடிக்கத்தக்கதாகவும் அண்டபுவனங்களெல்லாம் அதிரத்தக்கதாகவும் வைதுதுடைதட்டி மார்க்கண்டனைத் தேடப்புறப்பட்டான்.

நடை

வாரார்பாதன்பர் மார்க்கண்டர்தனைத்தேடி
இயமதன்மன் அந்தூதரும் இசைச்சொலிக்கச்சேட்டு
மார்க்கண்டன்கா லுமனதுணிகரமின்றி
என்செய்வோமென்று சஞ்சலமுறைத்தானினைத்து
அஞ்சசமென்றுசொல்லி சரணாப்பணியலுற்றான்.

விருத்தம்.

கண்டான்பாலன் காலனையுங் கண்ணீர்பெருக்கத்தொழும்பி, அண்டர்பெருமான்றனைப்பார்த்தே யடியேன்செய்தகுற்றங்க, ளுண்டானாலும்பொறுத்தருள்வாயுற்றகா

லனென் னுயிரைக், கொண்டேயின்றுபோகாமற் கொவேகாத்துக்கொள்வாயே.

என்றேயிரங்கிமார்க்கண்டன் இறைவன்பாதமலர்போற்றி, நின்றேதொழுதுகும்பிட்டு நெடுமூச்செறிந்து நின்றவனும், நன்றேயுனதுபாதத்தினி நமனுமெனைப்பற்றிடில்யானுஞ், சென்றேதொலைப்பேன் மார்க்கண்டா தெரியா நீயென்றேசொல்லு.

அஞ்சாதுனை நாங்காத்திடுவோமானைமுகவன் தன்றுணை, அஞ்சாதே நீயவனுடனே சொல்லாலொன்றும்பேசாதே, மஞ்சார்பொழில்சூழுலகறிய மதியாதுன்மேல்வருவானேன், நஞ்சார்கூர்வாள்மழுவாளே நமனைக்கொல்வேமெனச்சொல்ல.

கோலஞ்செய்துமலர்தூவிக் குறித்துன்பாதம்வணங்கிடுவேன், ஆலமுண்டமிடற்றனே அடியேனெஞ்சங்கலங்காமற், சூலபாசந்தன்னுடனே சுற்றிநின்று என்னுயிரைக், காலன்கொண்டுபோகாமற் காத்துக்கொள்வாய்கொள்வாயே.

அத்தனேபோற்றிபோற்றி அடியவர்க்கெளியாய்போற்றி, பித்தனேபோற்றிபோற்றி பிறைமுடித்தாடிபோற்றி, நித்தனேபோற்றிபோற்றி திருபலாபோற்றிபோற்றி, யுற்றதோர்கூத்தன்வந்தா லுதைத்துடன்கொல்லுவாயே.

ஆதிப்பொருளாயலைகடலா யணுவுக்கணுவாயாவருக்கு, நீதிபரனாய்நிற்குணனாய் நினைவுமறியார்க்கெளியோனாய்ச், சோதிவடிவாய்ச்சுடரொளியாய்த் தோன்றுஞ்சிவனே மாமறலி, மோதிப்பாசமெறியவந்தான் முழுதுநானுன்னடைக்கலமே.

வசனம். இப்படி மார்க்கண்டன் தோத்திரம் பண்ணுவதைக்கேட்டு எமதருமராசன் சொல்லுகிறான்.

வாடாகெடுவாய்மார்க்கண்டா மரந்தானாலும்விடுவேனே, ஓடார்கர்த்தரென்செய்வா ருன்னைப்பிடித்துகொடுபொழுது, சூடாமணிசேர்விழியிரண்டுஞ் சொருகச்சொருகச்சூலத்தாற், கூடாஉயிரைப் பிடித்தேநான்கொண்டேபோவேன்கண்டாயே.

வ-ம். என்னடா மார்க்கண்டா என்னுடைய மனுஷன் வந்து உன்னையழைத்தால் இதற்கு வராமலிருந்து

மேலானவார்த்தைசொன்னாயல்லவா உன்னைவிடத்தக் கதிலே கர்த்தாவெனவே யென்னைக்கொண்டோடும்போது தடுக்கமாட்டாரென்று வெகுவாய்த் தருமராசன் மார்க் கண்டனைப் பயப்படுத்துகிறான். (எ - று.)

விருத்தம்.

ஈசன்றன்னுடனென்செயலாமிந்தப்பாதத்தையினிய வரால், வாசஞ்செய்துமலரிட்டு வணங்கினுலுமாற்றரி து, போசப்போகேனென்றனக்கு முடிக்கநாளும் வந்த தாகாண், பாசங்கொண்டேயுன் னுயிரைப் பற்றிமிகவும் பறிப்பேனே.

ஈரெட்டொழியவயசுனக்கு மற்றமுண்டோ வன் னுடனே, மார்பைத்தடிபெருதிமெழுமலிமைசொன்னா ய்மார்க்கண்டா, பாரிப்போகேநானுன்னைப் பரமேஸ் வரரும்பார்த்திருக்கக், கூரிட்டோவியவேல்தன்னாலே கொண்டேபோவேன் கண்டாயே,

வ-ம். அகோதெப்படியென்றால் யமதர்மராஜனு னவன் மார்க்கண்டனைப்பார்த்து அடா மார்க்கண்டா நீஎத்தனை தவத்தோடுங்கூடிப் பூசைசெய்தாலும் உன க்குப் பதினாறுவயசுக்குமேல் இருப்பில்லையே கர்த்தர்தா னென்னசெய்வார் அவர்பார்த்திருக்க கொண்டுபோகி றேனென்று சகுங்கடாவின்மேலேறியிருந்த யமதரு மராசன் கீழிறங்கி இன்றையதினம் உன்னுயிரைக் கொண்டுபோகிறேனென்று தருமராசன் கோபத்து டன்சொல்ல அதைக்கேட்டு மார்க்கண்டன் சுவாமி யைப்பார்த்து அபயஞ்சொல்லப்போகிறான். (எ-று.)

விருத்தம்.

அடியேன்தொழுமப்பாவேயபயம் பரமேஸ்வர னேயபயம், துடிசேர்சடையாள்கணவாவபயந் தாயதெ ல்லைப்பதியாயபயம், கடிசேருலகக்கர்த்தாவபயங்கருணை லயனேயபயபயபயம், கொடிதாகியகூற்றுவனைக்கொன் று கொடுப்பாயெல்லாவரமுமெனை.

வசனம். இப்படி அபயமிட்டு வருந்தின மார்கண் டனைப் பார்த்து சுவாமியருளுகிறார்.

விருத்தம்.

வந்துபயந்தேயபயமிட்ட மார்க்கண்டா நீயஞ்சா தே, வைந்துகாத்தல்றன்னுனை யந்தநமனையனுக

வொட்டோம், சிந்தைமகிழ்ந்தேயிருவென்று திருவெ ண்ணீறுகாப்பணிந்து, மைந்தன்றன்னைத்தன்பிறகுவா வென்றழைத்துவைத்தனரே.

வசனம். இப்படி கைலாசபதியானவர் மார்க்கண் டனைத் தன்கிட்ட வைத்ததைப்பார்த்து எமதருமரா ஜன் சொல்லுகிறான்.

விருத்தம்.

கூசக்கடாவோவல்லவென்று கொடியகோபத்து டனியமன், ஈசர்க்கெதிரேதழலெழவே எரியுஞ்செக் கர்க்குஞ்சியுடன், பாசக்கயிற்றாலவன்றன்னைப் பற்றிப் பிடிப்போமென்றெண்ணிப், பேசிக்கொண்டுதான்வந் து பெரியமலைபோல்நின்றனனே.

நடை. நின்றானியமன் நேசமுள்ளபாசமதை
வீசியெறிந்தான்காண் விமலமார்க்கண்டன்மேல்
அப்போதுமார்க்கண்டன் அரனையேகட்டலுற்றான்
வீசினபாசமது விரைந்துசிவன்மார்க்கண்டனையும்
சிக்கெனவேதானிறுக்கி சேர்த்துமேதானிழுத்தான்

விருத்தம்.

வட்டச்சடையார்திருமுதுகைவளுவாய்மார்க்கண் டனனும், கட்டிக்கொண்டான்தாமிருகக் கண்ணீர் நின்றுமிசத்ததும்பச், சிட்டர்க்குரியபிரமனுருஞ் சிறு வன்றானுமகப்படவே, துட்டர்க்காலன்பாசத்தைச்சுழ ற்றியிழுக்கலுற்றானே.

அகோதெப்படி யெனில் எமதருமராசனுக்குக் கோபமுண்டாகி மார்க்கண்டன்பேரிற்பாசத்தைவீசிட மார்க்கண்டனானவன் சுவாமியைத்தாவிசேர்த்துக் கட் டிக்கொள்ள அப்பாசம் சுவாமியையும் மார்க்கண்டனை யுஞ் சேர்த்தது அதைக்கண்டு மார்க்கண்டனானவன் றன்னைப் பாசமிழுக்கிறதுந்தவிர நம்முடைய நிமித்தி யஞ் சுவாமியையும் பாசக்கயிறு பட்டிழுக்கும்படி ஆச் சுதேயென்று கண்ணீரானது தாரைதாரையாகவோடு கிறது சுவாமிக்குத்தெரிந்து கோபமுண்டாகி எமதர்ம ராசனை ஆக்கினை செய்யப்போகிறார்.

விருத்தம்.

வாழுமுலகிலருள்பெற்ற மார்க்கண்டனைத்தான் காத்திடவே, மேழைபாகரெழுந்திருந்து இடது கை

இடதுகாலைமிகநீட்டி, விழவுதைத்தார் நிலம்பார்க்க
விண்ணுமண்ணுந்தானதிர, ஆழியுடைத்தாற்போலி
யமன் அலறிவீழ்ந்தானவ்வெளியிலே.

நடை.

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்கப் பாதாளத்தேவிழுந்து
இறந்தானேயமன் மற்றதொருவல்லவரும்
மார்க்கண்டா நீயுபயங்காதேயென்றுரைத்து
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள் இறவாமல்
இருந்ததினாலென்னசெய்வாள் மற்றதொருபூமிமாது
கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்து நீர்சொரிந்து
சாவார்களில்லாமற் றரைப்பாரமாச்சுதினிப்
பூமிபொறுக்கா திருக்கப் புனிதாருள்வேணுமென்று
பைங்கொடியாள்மாது பாரஞ்சுமந்தலுத்து
இந்திரனார் தம்மிடத்தில் யேகுவோமென நினைந்து
சித்திரபுத்திரனைச் சென்றுகண்டுசொல்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்று இந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்[மே
முறையிட்டுச்சொல்லுகிறாள் முடிந்தான்காண்மறலியு
என்னாற்சுமக்கக் கூடுதில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போது:-சித்திரபுத்திரர் ஆதரவாய்வந்து நின்று
நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
ஆறுமூலைமாது அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்.

பாலன்செய்தநற்பாக்கியத்தாற் பரமேஸ்வரனார் பாதத்தாற், காலன்பட்டுவீழ்ந்திறந்தான் அதனாலுயிர்கள்காசினியிற், சாலமிருந்து சாவன்றித் தாரணியில் பாவமாச்சுதென்று, ஞாலமடந்தைவருத்தமுற்று நாராயணனைப்போற்றினளே.

நடை.

அப்போதுபாயவரும் ஆனதொருபூமிமாது
உன்னுடையபாரமொழித்தருள்வேன் நான்தானும்
போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார்பூமாதை
அப்போதுதன்கணத்துக் கழைத்தேயருள்புரிவார்
சயம்புமேகாலத்திற்கு றனிருக்கும்உத்தமனை . .

இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாராயணருமவரை நன்றாயழைக்கலுற்றார்
என்றமொழிகேட்டவுடன் மற்றொருபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தாமெழுந்து
நாடாளுமிந்திரரும் நாகமடந்தையரும்
கூடவேதெண்டனிட்டு கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனித்தானனுப்புமென்று இணையடி யைகைதொழுது
நல்லதென்று இந்திரரும் நயமுடனுளமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்து விடைகொடுத்தார்
சேனைகள்சூழ்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறிச்
சித்திரபுத்திரனார் சிவன்கயிலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுடந்துகண்டார்
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துகண்டார்
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானவரும்வானவரும்
வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினரப்போது
சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனாரடிவணங்கி
அருச்சனைகள்செய்து ஆனந்தமாய்ப்போய்பணிந்தார்
[illegible]
தன்மையுந்தின்மையுந் தமெழுதவைத்தீரோ
என்றரனார்கேட்க சித்திரபுத்திரரும்
பத்தியுடன்படைத்தோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடிவணங்கி
சிவன்கயிலைசென்று செப்புகிறார்நல்வசனம்
யமதருமராசன் இறந்தனன்பூமாது
சாவன்றிருந்தவுயிர் தனைதாங்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுத்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
சிவனாரிடத்திற் செப்பினரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனாருமங்கே சிந்தைமகிழ்ந்திடவே
பிரமவுமன்னோரும் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வையகபதிதனிலே யிருட்டிக்கு அதமனுக்கு
கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தையறிந்துயமன்
தவத்தைநீயப்பாரமும் றுதைத்தான்மார்க்கண்டன்காண்
புத்திகுறைச்சலிற் போய்மாண்டானந்தயமன்
பின்னவன்செய்தகுற்றம் பொறுக்கருளவேணுமையா

இடதுகாலைமிகநீட்டி, விழவுதைத்தார் நிலம்பார்க்க விண்ணுமண்ணுந்தானதிர, ஆழியுடைத்தாற்போலி யமன் அலறிவீழ்ந்தானவனியிலே.

நடை.

அப்பால்நடக்கும் அதிசயத்தைச்சொல்லுகிறேன்
பாதத்தாலேயுதைக்கப் பாதாளத்தேவிழுந்து
இறந்தானேயமன் ஏற்றதொருசல்வாரும்
மார்க்கண்டா நீயு பயங்காதேயென்றுரைத்து
அன்றுமுதலுலகிலுள்ள ஆருயிர்கள் இறவாமல்
இருந்ததினாலென்னசெய்வாள் மற்றதொருபூமிமாது
கன்றிமுகம்வாடி கண்ணிடத்துநீர்சொரிந்து
சாவார்களில்லாமற் றரைப்பாரமாச்சுதினிப்
பூமிபொறுக்காதிருக்கப் புனிதாருள்வேணுமென்று
பைங்கொடியாள்மாது பாரஞ்சுமந்தலுத்து
இந்திரனார் தம்மிடத்தில் யேகுவோமென நினைந்து
சித்திரபுத்திரனைச் சென்றுகண்டுசொல்வோமென்று
பூமாதுமங்கே புனிதமாயோடிவந்தாள்
வந்துநின்று இந்திரனார் வாய்த்ததிருமாளிகையில்[மே
முறையிட்டுச்சொல்லுகிறாள் மூடிந்தான்காண் மறலியு
என்னாற்சுமக்கக் கூடுதில்லையென்றுரைத்தாள்
அப்போது:-சித்திரபுத்திரர் ஆதரவாய்வந்து நின்று
நாராயணரிடத்தில் நண்ணியேசொல்லுமென
நின்றுசலித்து நெடுமூச்சுதானெறிந்து
ஆரமூலைமாது அலறியேசென்றுகண்டாள்

விருத்தம்.

பாலன்செய்தநற்பாக்கியத்தாற் பரமேஸ்வரனார் பாதத்தாற், காலன்பட்டுவிழுந்திறந்தான் அதனாலுயிர்கள்காசினியிற், சாலமிகுந்துசாவன்றித் தாரணியில் பாரமாச்சுதென்று, ஞாலமடந்தைவருத்தமுற்று நாராயணனைப்போற்றினளே.

நடை.

அப்போதுமாயவரும் ஆனதொருபூமிமாது
உன்னுடையபாரமொழித்தருள்வேன் நான்தானும்
போமென்றுசொல்லி யனுப்பினார்பூமாதை
அப்போதுதன்கணத்துக் கழைத்தேயருள்புரிவார்
சயபுமேகாலத்திற்கு முனிருக்குமுத்தமரை

இங்கேயழைத்தோடி வாருமென்றாரங்கே
கணங்களுமோடியே கணக்கரிடம்வந்துகண்டு
நாராயணருமைய நன்றாயழைக்கலுற்றார்
என்றமொழிகேட்டவுடன் ஏற்றதொருபுத்திரரும்
சிந்தைமகிழ்ந்து சீக்கிரமாய்த்தாமெழுந்து
நாடோறுமிந்திரற்கும் நாகமடந்தையர்க்கும்
கூடவேதெண்டனிட்டு கூப்பிட்டெழுந்திருந்து
இனித்தானனுப்புமென்று இணையடியைக்கைதொழுது
நல்லதென்று இந்திரரும் நாயகியுமனமகிழ்ந்து
போய்வாருமென்று புகழ்ந்துவிடைகொடுத்தார்
சேனைகள் சூழ்ந்துவரச் செம்பொன்னின்தேரேறிச்
சித்திரபுத்திரனார் சிவன்கயிலைபோய்ச்சேர்ந்தார்
முப்பத்துமுக்கோடி தேவர்களுவந்துகண்டார்
நாற்பத்துநாற்கோடி ரிஷிகளும்வந்துகண்டார்
சந்திரருஞ்சூரியருந் தானவரும்வானவரும்
வந்துமுனிதேவரெல்லாம் வணங்கினரப்போது
சித்திரபுத்திரருஞ் சிவனாரடிவணங்கி
அருச்சனைகள்செய்து ஆனபாதம்போய்ப்பணிந்தார்
[illegible]
நன்மையுந்துன்மையுந் தப்பெழுதவந்தீரோ
என்றரனார்கேட்க சித்திரபுத்திரரும்
பத்தியுடன்பட்டோலை வாசித்தார்பாங்காக
அப்போதுவிஷ்ணுவும் அகமகிழ்ந்தேயடி வணங்கி
சிவன்கயிலைசென்று செப்புகிறார்நல்வசனம்
எமதருமராசன் இறங்கினார்பூமாது
சாவன்றிருந்தவுயிர் தனைச்சுமக்கமாட்டாமல்
அல்லல்படுந்துயர மாற்றவேவேணுமென்று
சிவனிடத்திற் செப்பினரப்போது
எல்லோருங்கூடி யிசைந்தார்சிவனிடத்தில்
சிவனுமங்கே சிந்தைமகிழ்ந்திடவே
பிரமனுமன்னோர் பெருமையாய்த்தானுரைப்பார்
வயசுபதிறையச் சிருட்டிக்குநாயனுக்கு
கணக்குப்படிசென்றான் காலத்தைமதித்து நமன்
தவத்தைமதிப்பாரமற்றுனேதான்மாண்டவன்காண்
புத்திகுறைச்சலிற் போய்மாண்டானந்தமன்
பிள்ளைகள்செய்தகுற்றம் பொறுக்கருளவேணுமையா

ஆரிடத்திற்சொல்வோம் அரனே நீயல்லாமல்
வேறொருவருண்டோ விண்ணவர்கள் கேட்கவென்றார்
இப்படியேவானவர்கள் எல்லோருமுறையிடவே
சித்தமிரங்கச் சிவனருமேதுசொல்வார்
இப்படியேயியமனினிமேலுஞ்செய்யாமல் [வார்
சொல்லுகிறேனும்கேளுங்கள் சுருக்கமாயென்றுசொல்
அன்னதானஞ்செய்வோர் அருங்கோவில்கட்டினவர்
கன்னிகாதானஞ்செய்வோர் கன்றுக்குப்பாலவிட்டோர்
சிவன்பாதம்சென்றவர்கள் சிவபூசைசெய்திடுவோர்
அன்னைபிதாவையனுதினமுந்தான்தொழுவோர்
பார்வதிபூசை பத்தியாய்ச்செய்வோர்கள்
வைகுண்டநாதர்க்கு வழியடிமைசெய்வோர்கள்
நன்மையைசெய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
இவ்வாறுபேரும் இன்பமுடனே [illegible]த்தில்
கொள்கொள்வோனுமென்று கூறியேயின்புசொல்வார்
யேமனையெழுப்பி பின்பிரமனை [illegible]த்து
கூப்பிடுங்களென்றுசொல்லி கோமானும்விடைகொடுக்க
அருளளிப்பாயென்றுசொல்லி அந்தகனைத்தானெழு
ப்பத், தண்டாயுதத்தோடே பெருந்தரியமனுந்தானு
வாய்புதைத்துத்தெண்டனிட்டு வணங்கியவன்
அப்போதரனார் அகமகிழ்ந்துபார்க்கவனை
நன்மைகள்செய்தவர்மேல் நாடாதேயென்றுசொல்லி
ஆயுதங்களெல்லம் அன்பாகத்தான்கொடுத்து
தன்மக்கணக்கெழுதத் தான்வந்தவுத்தமனை
நன்மைதுன்மையுள்ளபடி நமனருகேதானிருந்து
வாக்குடனேசொல்லுமென்று மகிழ்ந்துமேதானுமை
த்தாய், இருபேருமொன்றாய் எல்லோருமனுப்பி
எமலோகப்பட்டணத்துச் சேருமிடத்திருபேரும்
பட்டைகள்மிகநெருங்கப் பாய்க்கடாவேறி
வெற்றிக்குடைபிடிக்க வெண்சாமரைபோடத்
கணக்கரும்நல்ல கற்பகத்தேரேறி
இயமதர்மன்கூட இசைந்துவந்தாருத்தமர்
எட்டுதிசையுமெங்குமேதான்முழங்க
திக்குதிசைகளெல்லாஞ் சிறப்பாய [illegible]
கவிவாணர்பாடக் கட்டியக்காரர்கூற
நாடகசாலைப்பெண்கள் நாட்டியங்களாடிவர

பதினெட்டுவாத்தியங்கள் பண்பாகத்தான்முழங்க
வாசங்கள்தான்வீச வான்கவரிதான்வீச
பொன்னுலகத்தாரும் போதவேசூழ்ந்துவர
புட்பமாரிபொழிந்து பொன்னுலகோர்வாழ்த்திவிட
தேவாதிகளெல்லாஞ் சிறப்புடனேதான்வரவே
இந்தப்படியே இருபேரும்வந்தமர்ந்தார்
வானும்புவியும் மற்றுலகிலுள்ளதெல்லாம்
தன்மையுந்துன்மையு நன்றாய்க்கணக்கெழுதி
எமதருமன்மாளிகையில் இருக்கிறார் நற்கணக்கர்
நான்குவாசல்வழிக்கு நடுவேயோர்மாளிகையில்
சித்திராபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தானிருந்து
பட்டோலைதன்னைப் பதிவாகவாசித்தார்
திருந்தவேநன்மைசெய்தோர் சிறந்தவழிவருவதற்கு
வடக்குவாசல்வழியை வரிசையாய்ச்செய்யலுற்றார்
மாணிக்கஞ்சேர்ந்த வயிரக்கால்தானுட்டி
இடம்பெறவேபந்தல் எழிற்காவணம்போட்டு
மாடங்கள்கட்டி வயிரவிளக்கேற்றி
கூடங்கள்கட்டிக் குளிர்ந்தமலர்க்காவுடனே
நல்லதண்ணீர்பந்தல்களை நன்றாகவுண்டுபண்ணி
புண்ணியஞ்செய்வதற்குப் பொருந்தமிகவுண்டாக
அதுக்கானபேரையவ்வழிக்குகாவல்வைத்து
இதுதான்கயிலைவழி யென்றுமேபுண்ணியர்க்கு
சொல்லும்படிக்குச் சுருதியுள்ளகாவலரைத்
திட்டங்கள்செய்து சிறப்புடனேவைத்தார்காண்
கீழ்வாசல்தன்னருகே சேவகனைத்தானேக்கி
ஞானநிஷ்டைசெய்தவர்கள் நல்லவழிவருதற்கு
சிவஞானபத்தர் தெரிசிக்கவருவதற்கு
பராசக்திபத்தர்கள் பண்பாயிருப்பதற்கு
மண்டபமுஞ்சூளிகையும் வகையுடனேதான்வைத்து
மாளிகைகூடம் வகுப்பாகச்செய்யலுற்றார்
வெள்ளிக்கதவுமிட்டு வேதியரைகாவல்வைத்து
வைகுண்டநாதருக்கு வழியடிமைசெய்தவர்கள்
வருகிறவழியென்று வைத்தாரை அ[illegible]வரை
வேறொருவாசல் விரைவாகவகுக்குமென்று
வந்துதெற்குவாசல் வழிதோறுமுட்பரப்பி
நெருப்புபரந்தெங்கும் நின்றெறியவுண்டுபண்ணி

கண்ணும்புஞ்சோறுஞ் சுடுமணலுமுண்டாக்கி
பேழ்தெரியவெட்டிப் பெருங்கழுக்கள் தானாட்டி
கூறைப்புறங்காகவுங் குளிர்ந்த நிழலில்லாமல்
நாயும்நரியும் பெருங்கடுவாயோநாயும்
கட்டெறும்புகொட்டுத்தேள் கடியதொரு பாம்புடனே
அட்டைப்புழுக்குழியும் நன்றாகவுண்டாக்கி
அறியபாதகரை யடித்திழுத்துவரச்சொன்னார்
கல்லுங்காடுங் கடியமணல்பரப்பி
பாதகரைதெண்டிக்கப்பாவிகளைக்காவல்வைத்து கை
மேற்கேயொருவாசல்வைத்து விதவிதமாய்ச்செய்யும்
பார்க்கப்புழுக்குழியும் நன்றாகவுண்டாகி
கருநாயுஞ்செந்நாயும் கலந்துகட்டி நிறுத்திவைத்தார்
குரைக்குந்தலைப்பேய்கள் கூட்டமாய் நிறுத்திவைத்தார்
செக்குலக்கைகலத்திருகைச் சிறப்பாகவுண்டுபண்ணி
செப்புத்தூணாட்டியதிற் றீயெரிய நிறுத்திவைத்தார்
இரும்பாலே தூண்டில்களை யெங்குமேதானாட்டி
நிகரில்லாத்தணைதனிலே நெருப்பெரியச்செம்புருக்கி
பஞ்சமாபாதகர்க்குப் பரப்பியேசெய்துவைத்தார்
கிங்கிலியரங்கே கெட்டியாய்க்காவல்வைத்தார்
இப்படியேவாசல்களெல்லாம்வகுத்தபின்பு
செப்பமுடனிருபேருஞ் சிறப்பகத்தானிருந்தார்
இங்கிதங்கள்பேசி யிருபேருந்தான்மகிழ்ந்து
வள்ளுவனுக்காள்விட்டு வரவழைத்தாரந்நேரம்
வள்ளுவனும்வந்து வலமாகவந்துநின்று
அடியேனையிங்கே யழைத்ததேதுக்கெனவே
படியேழுஞ்சென்று பறையடிக்க நீகேளு
சீவசெந்துக்களெல்லாம் சிறப்பாகத்தானறிய
காயிருக்கப்பழமுதிரும்படியாயு முரசை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி யடியடியும்முரசை
அடித்துவாவென்றுசொல்லி யனுப்பினாரந்நேரம்
அப்படியேவள்ளுவனும் யானைதனைக்கொண்டுவந்து
ஆனைக்குள்ளவரிசைகளை யன்பாயலங்கரித்து
ஆபரணமுள்ளதெல்லாம் அடைவாகவேபூட்டி
தம்பட்டம்வைத்துத் தனிக்காவல்வழியேதான்
ஆனைதனிலேறியே புறப்பட்டானப்போது
துர்க்கைதிருக்கோயில் தானேதான்தெரிய

துய்யகரிவிட்டிறங்கித் துர்க்கையைத்தான்பணிந்தான்
மதுவுதனைக்கொடுத்தாள் மாகாளியப்போது
அரக்குமதுவு மளவின்றித்தான்குடித்தான்
பதினாலுலகறியப் பறையறைந்துசொல்லுகிறான்
ஆண்சாதிபெண்சாதி ஆகியேதான்பிறந்த
நாலுவகைசாதிகளும் நன்றாகத்தான்தெரிந்து
பழமுதிரக்காயிருக்க வென்றுச்சொல்லிப்பண்புடனே
வெய்யபெருந்தோளான் வீதியிலேவந்துநின்று
முறையிட்டுத்தான்பறையை முழங்கினனப்போது
இந்தமொழிகேட்டுடனே யெல்லாருந்தான்மகிழ்ந்து
அந்நேரஞ்சிறுபிள்ளைகளனேகம்பேர்தான்கூடி
இரைச்சலிட்டுக்கொண்டு மதிராகநின்றதுவே
அப்போதுவள்ளுவனு மானைதனைநோக்கி
அடித்தானேபிள்ளைகள்மேலானதொருகோபத்தால்
அப்போதுபிள்ளைகளுக் கதிககோபமுண்டாகி
கையில்மணலெடுத்துக் காற்றிலேதூற்றிவிட்டார்
கண்ணில்மணல்விழுந்து கசங்கியேவள்ளுவனும்
பூவுதிரப்பிஞ்சுதிரப் பெருக்கவேயோட்டுதிரக்
காயும்பழமுங் கலந்துதிரவேணுமென்று
என்றமதுகுடித்த வெறியாலிரங்காது
அடிஅடியென்று அடித்தான்பெருமுரசை
சித்திரபுத்திரற்பாற் சென்றேயடிபணிந்து
எல்லோருமொன்றாயெமலோகம்போய்புகுந்தார்
நல்லதர்மராசனையும் நற்கணக்குநாதனையும்
வந்துமிகப்பணிந்து வள்ளுவனங்குவந்து
மன்னவரே நீங்கள்சொன்ன மாற்றத்தைவிட்டுவிட்டு
கருக்குழியிற்பூமுதலுங் கருத்தரித்தமுன்முதலும்
வடுப்பிஞ்சுகாயுதிர வென்றுரைத்தவள்ளுவனும்
மற்றதொருபறையடித்தா னெல்லோருந்தான்கேட்க
என்றுதொழுதுசொன்னா ரிருபேருந்தான்பார்த்து
அந்நேரமவர்களுக்கு அதிககோபமுண்டாகி
சொன்னமொழியொன்றிருக்க சொற்றவறியடித்தவனை
கோபம்பெரிதாகி கூட்டிவரச்சொன்னார்கள்
வந்துமேவள்ளுவனு மலரடியைப்போற்றிசெய்ய
வாராய்நீவள்ளுவனே பொய்மதங்கேதுரைப்பான்
அப்போதுவள்ளுவனு மடிபணிந்தங்கேதுரைப்பான்

இப்போதுவந்தகுறை யென்னாலேவந்ததல்ல
அரக்குமதுமாகாளி யம்மைமிகவார்த்தாள்
அரக்குவெறியால் முழக்கினேனம்முறை
பிள்ளைகள் துர்ச்சனர் பிழைகேடாய்சொல்லிவிட்டேன்
இந்தபிழையைப் பொருத்தருளவேணுமையா
குடித்தவெறியாற் குணைந்தப்பிசொல்லிவிட்டேன்
உள்ளமொழிசொன்னதெல்லா முறுதியாமென்றுசொ
சாராயந்தான்குடித்தான் தவறுவந்துவிட்டதினால் [ல்ல
வள்ளுவனைசொல்ல வகையேதுமில்லையென்றார்
பிள்ளைகளாலே பிழைகேடுவந்ததென்றாள்
வள்ளுவன்றானென்செய்வான் மற்றபேரேதுசெய்வார்
வள்ளுவன் சொற்படியே மானிடவரெல்லோரும்
வாழ்வுபெறவேவாழ்ந்து மகிழ்ந்திருங்கள்புவிமீதில்
என்றேயமனார் இன்பமாய்த்தானுரைத்தார்
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்ந்தமனுவையெல்லாம்
அவரவரிடத்தில் எகினாரப்போது
இருந்தாரிருவருந்தான் இரத்னமணிமண்டபத்தில்
மணிமுடியைதான்சூட்டி வண்மையுடன்தானிருந்து
பட்டோலைகள்தன்னைப் பரிந்துமிகவாசிக்க
அப்போதுசெட்டிச்சி யம்மையொருசீமாட்டி
அமராவதிப்பெருமாள் அன்னைபோல்காத்தளிப்பாள்
தக்கராசன்தேவி தான்செய்தபுண்ணியங்கள்
அழகியின்புத்தகத்தில் அகப்படவேயிப்போது
இயமனார்தன்னிடத்தில் யியல்பாகவாசித்தார்
இந்தவிபரம் இனிமேல்விளம்புகிறேன்
இந்தகதைகேட்டவர்க ளிராசர்பதம்பெறுவார்
நன்றிப்பெருங்கதையை நாள்தோறும்படித்தவர்கள்
பாடிப்படித்துடனே பக்தியுடன்கேட்டவர்கள்
நாடியெழுதினவர் நல்விரதந்தானெடுத்தோர்
கற்றவரெல்லாம் களிப்பாய்மிகப்படித்து
பலமாகபெருஞ்செல்வம் படைத்துமேவாழ்ந்திருந்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி [தார்
மூங்கில்போல்சுற்றம் முசியாமல்வாழியவே.

சித்திரபுத்திர நயினார்கதை முற்றிற்று.

உ

கடவுள் துணை.

அமராவதிகதை.

செட்டியம்மையென்ற சீமாட்டிதன்கதை
காரணத்தால்நான்பாடக் கணபதியேமுன்வாராய்
தர்மராசாவின் தயவானதேவியென்பாள்
அமராவதியென்ற அழகானநற்பெயராள்
பூதலத்திற்செல்வம் பொருந்தமிகவுண்டாகி
மட்டில்லாச்செல்வம் வளர்ந்துமிகவுண்டாகி
அம்மனைசுற்றத்துடனே யருள்பெறவேதான்வாழ்ந்து
முத்தொட்டில்கட்டி முடியும்வாழ்வுண்டாக்கித்
தருமங்கள்தானே தவறாமல்செய்துவந்தாள்
பாவங்களென்றுசற்றும் பக்கத்தில்கேட்டறியாள்
இந்தப்படியே யியல்புடனேதான்வாழ்ந்தாள்
நயினார்தனிநோன்பு நாவிலெடுத்தறியாள்
கணக்கென்றசெய்தி கனவிலுங்கேட்டறியாள்
மூப்பாலுங்காய்ச்சி முடியாமல்வாழுகின்றாள்
சிவஸ்தலம்விஷ்ணுவஸ்தலம் தரிசனஞ்செய்தறியாள்
சித்திரர்புத்திரர்நோன்பு சிந்தையிலேவைத்தறியாள்
இவள்செய்திதன்னை இயல்கணக்கர்தாமறிந்து
யமதருமராசனுட னின்பமாய்த்தானுரைக்க
அவள்-தருமநற்கணக்கை யணுவளவுந்தப்பாமல்
கேட்டறியதருமருந்தான் கிருபையுடனேயிருந்து
அவள்செய்தபுண்ணியங்க ளடைவாகச்சொல்லுகிறார்
பட்டணமெல்லாம் படைதட்டியாராய்ந்து
அன்னக்கொடிகட்டி யமுதுப்படைத்திடுவாள்
அதிதிபரதேசியர்க்கும் ஆருமற்றார்தங்களுக்கும்
ஆராய்ந்துமத்தி யமுதுமிகக்கொடுப்பாள்
அத்தாலங்கேட்டவற்கு அமுதுமேதான்கொடுப்பாள்
மகேசுரபூசைமுதல் மனமகிழ்ந்துசெய்திடுவாள்
கோட்டைக்குத்தண்ணி குளிர்ச்சிமிகவுண்டாக்கிப்
பாணக்கம்நீர்மோர் பவதியாகச்செய்துவைத்து
சித்திரைமாதத்திற் செழிப்புடனேநற்குடையும்

விசிரியுந்தான்கொடுத்து வெப்பங்கள்தணித்திடுவாள்
கன்னிகாதானங் கடிமுடித்துவைப்பாள்
வேதியர்குலமெல்லாம் விரும்பியேகொடுத்திடுவாள்
ஆடையில்லாபேர்களுக்கு ஆடையுமிகக்கொடுத்து
சனிவாரமென்னைத் தப்பாமற்கொடுத்துவந்தாள்
நந்தவனமுண்டாக்கி நற்பூக்கள்தான்பறித்து
ஆலயங்கள்தன்னி லடைவாகச்சாத்திடுமென்றாள்
தூரத்துக்குதூரஞ் சுமைதாங்கிகட்டிவைப்பாள்
காதத்துக்குக்காதங் கற்கிணறுகட்டிவைத்தாள் [ள்
பிள்ளைபாற்றின்பண்டம் பொருக்கவேதான்கொடுப்பா
வெட்டுந்தலையைப் பொருள்கொடுத்துமீட்டிடுவாள்
வட்டியில்லாமற்கொடுத்து வாங்கிமிகவைத்தாள்
வேந்தனுக்குஅஞ்சி விரும்பிவருவார்க்கு
தேருதலைச்சொல்லி படைக்கலங்கள்தான்கொடுப்பாள்
கன்னங்கள்குத்திக் களவுசெய்யவருபவருக்கு
அஞ்சாதேபோவென்று ஆதரவுசொல்லிடுவாள்
ஏழைபரதேசியற்கு இல்லிடமுங்கட்டிவைத்தாள்
இடிந்தமடமுதலாய் எடுத்துமேபுதுப்பித்துப்
பூப்பந்தல்போட்டுப் புதுக்கனிகள்தான்கொடுப்பாள்
அ[illegible]ப்பிணைக்கை யடக்கிவைப்பாள்கண்டீரோ
ஆயிரங்கோட்டையரிசி அன்னமுங் [illegible] டுத்திடுவாள்
அதற்கானகாய்கறியு மப்படியேதான்கொடுப்பாள்
[illegible] ஞ்செல்லுமவை [illegible] தான்கொடுப்பாள்
இந்தப்படிதருமம் எவ்வளவுந்தப்பாமல்
செய்துமேதானுஞ் சிறப்பாகதானிருக்க
விரதமும்நோன்பும் விரும்பாதபாவியென்று
கணக்கருமங்கே கடுங்கோபமுண்டாகி
என்னதான்செய்தாலு மேந்திழையாள்தன்னைவிடோ [ம்
பூமிதனிலிருந்து பொருந்தியேவாழாமல்
அதற்கானபடிசெய்ய அழைப்பிக்கவேணுமென்று
கணக்கருக்குக்கைக்கூலி கட்டுவாருலகமதில்
இந்தவசனமதை எவ்வளவுமறியாமல்
இருந்தஅமராவதியை யிங்கழைக்கவேணுமென்று
ஏவினர்தூதுவரை யின்னமொருவார்த்தை
அவளுடையவாச லடையாளங்கேட்டீரோ
தென்னமரங்களுஞ் சேரவேசூழ்ந்துநிற்கும்

கப்பல்படகுமரக்கல் கரையருகேவந்துநிற்கும்
இ[illegible]
[illegible]கொளொருகோடிநிற்கும் பைங்கொடியாள்வாசலி
அரதேசிபரதேசிக் கன்னம்வழங்கிடுவாள் [லே
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் ஏவினர்தூதுவரை
அந்நேரந்தூதுவர்கள் அதிககோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியுடனே யேற்றதோராயுதமும்
பாசக்கயிறும் பெருவலையுந்தானெடுத்து
வந்துவளைந்தார்கள் மனையாட்டிவாசலிலே
வாசலிலேவந்துநின்று வளமையெல்லாங்கண்டார்
அதிதிபரதேசிகட்கு அன்னங்கொடுக்கிறது [கள்
கூனர்குருடர் குறைகால்முடவருக்கும்
ஆராய்ந்துபார்த்து அமுதுகொடுக்கிறது
தருமங்களெல்லாந் தயவுடனேசெய்கிறதும்
இத்தனையுங்கண்டு இயல்பானதூதுவர்கள்
அமராவதியாளை யழைத்துவரச்சொன்னார்கள்
இவளைநாமழைத்துப் போனோமேயாமாகில்
தருமங்களெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுங்கண்டீரே
அன்னக்கொடிகளெல்லா மறைந்துவிடுங்கண்டீரே
என்றுசொல்லிதூதுவர்கள் ஏங்கிமனங்கலங்கி
கையில்தடியைக் கடக்கவேபோட்டுவிட்டு
நின்றுபெருமூச்சும் நெடுமூச்சுந்தானெறிந்தார்
அந்நேரமோடிவந்தாள் அமராவதியாளும்
கண்டாளேதூதுவரைக் கலங்கியிருக்கிறதை
அமராவதியவள் அவர்முகத்தைப்பார்த்து
பொருங்கள்மக்களே மயங்கியேயிருப்பானேன்
இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
அடியாள்தன்பேரில் அபராதமுண்டுகண்டீர்
என்றுசொல்லியிங்கிருந்து இனியமுதுகொள்ளுமென்
இந்நேரந்நாங்கள் இனியமுதுகொள்வதில்லை [றாள்
என்றுசொல்லிதூதுவர்கள் இருந்தாவிசாரமுற
பொருங்கள்மக்களே வருந்திமெலிவானேன்
கன்னமிடவந்தீரோ களவுசெய்யவந்தீரோ
வேந்தனுக்கஞ்சி வேண்டிதான்வந்தீரோ
தாய்க்குத்தாயாகித் தானிருந்தவுங்களுக்கு
உண்டிருக்க அன்னமுதல் உடுபுடவையும்நான்தருவேன்

அஞ்சாமல் நீங்க ளன்னங்கள் தான்பொசிக்க
வாருங்களென்று வருந்திமிக வழைக்க
இவ்விடத்தில் தானமுது பொசித்தோமேயாகில்
எங்கள் நயினார் எழுதுவார்பட்டோலை
ஆனதினால் நாங்க ளமுதுபொசிப்பதில்லை
இருந்தரசாளுமென்று ஏகினார் தூதுவர்கள்
வந்துகணக்கர் மலரடியைத் தெண்டனிட்டு
சித்திரபுத்திரரே சீமானே கேளுமையா
செட்டிச்சியாலெங்களைத் தீங்கழுவிற்போட்டதுவும்
செட்டிச்சியை நாங்கள் தீண்டோமொருநாளும்
என்றுசொல்லியக்கணக்க ரிருகண்ணுஞ் சிவந்தா
உங்களையுள்ளே உபசாரஞ்சொன்னோமோ
மற்றுமொரு தூதுவரை வரவழைத்தே துசொல்வார்
அமராவதியொருத்தி ஆனதர்மஞ்செய்துகொண்டு
என்னேரன்புகொண்டா லெந்தனையும் நீங்காமல்
பூதலத்திற்செல்வம் புகழ்பெறவேதானிருந்து
தனிக்குறிப்புசெய்துகொண்டு தாரணியிலிருப்பவளை
இந்நேரமிங்கே யழைத்துவாவென்றுசொன்னார்
என்றுசொல்லித்தூதுவரை யியல்பாகத்தானனுப்ப
அந்நேரந்தூதுவர்க்கு அதிககோபமுண்டாகி
இருப்புத்தடியெடுத்தார் பெற்றதொருகிங்கிலியர்
வந்துவளைத்தார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
நந்தவனம்வைத்து நறும்புட்பமிக்கிறதும்
அன்னங்கொடுத்து ஆதரவுசொல்லுவதும்
சத்திரங்கள்கட்டி தயவாய்நடக்கிறதும்
தருமங்களெல்லாந் தவறாமல்செய்கிறதும்
கண்டார்கள்கிங்கிலியர் கவலைமெத்தவுண்டாகி
கையிற்றடியைக் கடக்கவேவிட்டெறிந்தார்
தலையிலேகையைவைத்துச் சலிப்பாயிருக்கையிலே
அந்நேரம் அங்குவந்தாள் அமராவதியாளும்
வாருங்கள்மக்களே வாடியிருப்பானேன்
அமுதுகொள்ளவாருமென் றழைத்தாளேயப்போது
பானக்கம்வாங்கிப் பசியாறக்குடித்தார்கள்
இப்போதிவளை யழைத்துப்போனக்கால்
தருமங்களெல்லாந் தவறிவிடுமென்றுசொல்லி
ஏதுகுறையென்று ஏகினார் கிங்கிலியர்

சித்திரபுத்திரரே சீமானே கேளுமையா
எங்களையும் நீங்கள் என்னபழிசெய்தாலும்
செட்டிச்சியைக்கூட்டி வாரமாட்டோமென்றுசொன்னார்
அந்நேரமக்கணக்க ரதிககோபமுண்டாகி
உங்களுக்குக்கைக்கூலி கட்டினாளோ காரி
பானக்கம்வாங்கிப் பதிவாய்குடித்தீர்கள்
இதற்கோ [illegible] வைத்தே னென்றுரேயுத்தமனார்
அதையுங்கணக்கெழுதிக் கொண்டாரேயுத்தமனார்
சினத்துமிகவுரைத்துச் சீறியேயப்போது
மற்றுமொரு தூதுவரை வரவழைத்தாரந்நேரம்
பெற்றதாயைக்கொன்ற பெரும்பாவிமொட்டையனைக்
கொண்டகணவனைக் கொன்றகொலைப்பிராமணியை
இவர்கள் தனையழைத்து யேவினார் நற்கணக்கர்
அரைநாழிகைப்பொழுதி லழைத்தோடிவாருமென்று
அந்நேரமொட்டைய மானபிராமணியும்
ஆயுதங்கள்தானெடுத்து அடைந்தாரிருவருந்தான்
வந்துதலைப்பட்டார்கள் வாழ்வாசிவாசலிலே
பனையிலொருபுரத்தே மறைவாயிருந்தார்கள்
தானதருமங்கள் தயவாய்நடக்கிறதை
இத்தனையுங்கண்டு எடுத்துரைத்தான் மொட்டையனும்
இவளெத்தனை தருமமினிதாகச்செய்தாலும்
நயினாருரைப்படியே நான்விடுவதில்லையென்றான்
என்றுசொல்லிமொட்டையனு மிருகண்ணுந்தான்சிற
அந்நேரமேகாணும் அமராவதியாளும்
தீர்த்தமுமாடித் தெருவீதிவருகையிலே
பூனையாய்வந்து குறுக்கிட்டான்மொட்டையனும்
அப்போதுசெட்டிச்சி யனேகங்கவலையுற்று
துக்கமுமுண்டாகித் துடித்துதேவலதுகண்ணும்
மயக்கம்பிறந்து மதிமறந்து அவ்னேரம்
ஏதோகொடுமை யினிகேட்கவேணுமென்று
பூ[illegible]
தருமங்கள்செய்வதிலே தப்பிதமுண்டாச்சோ
என்று[illegible]ருபாத்திரத்தில்
[illegible]
[illegible]
ஆராய்ந்துதேடி யமுதுகொடுத்திடவே

திட்டசட்டமாகச் செய்வித்தாளந்நேரம்
ஒன்றுந்தவறாமல் உள்ளபடியே நடத்தி
வந்தாரவள்மனையில் வாழ்வாசிதானப்போ
இறக்கும்பதியில் யியல்பாகத்தானிருந்து
பேத்திமார்பாட்டிமார்பிரியமுடனேயிருந்து
பாலோடும்நெய்யும் பதிவாயமுதருந்தி
சாந்துபுனுகுஞ் சவ்வாதுமுதல்தானணிந்து
புஷ்பாதிகளெல்லாம் போதவேதான்சூடிச்
சந்தோஷமாகவே தானிருக்கும்வேளையிலே
கொல்லவந்தகூற்றுவனுங் கோலப்பிராமணியும்
அவ்வேளை தான்பார்த்து அவளை நடையில்வந்தார்கள்
வாசற்படியில் வந்து நின்றானந்நேரம்
கண்டமராவதியாளும் கர்மமோவென்றுசொல்லி
இத்தனைநேரமட்டும் இளைப்பாயிருந்தீரே
இருபேரும் நீங்கள் இனியமுதுகொள்ளுமென்றாள்
சத்திரத்தில்வாருமென்று தான்விரும்பிச்சொன்னாளே
அப்போதுகூற்றுவனு மானபிராமணியும்
இந்நேரம்நாங்கள் அமுதுகொள்வதில்லையெனப்
பலகாரம்தான்தருவேன் பதிவாகக்கொள்ளுமென்றாள்
பலகாரம்நாங்கள் புசிப்பதில்லையென்றார்கள்
எதின்பேரிலிச்சையென்று எந்திழையாள்தான்கேட்க
பாலின்மேலாசையென்றாள் பிராமணியப்போது
பாலும்பழமும் பரிவாகக்கொண்டுவந்தாள்
காய்ச்சினபால்நாங்கள் கண்ணாலேகொள்வதில்லை
கண்காணும்பால்தான் கறந்துதாவேணுமென்றார்
இதுவுமொருசோதனையோ வென்றுமனதிலெண்ணி
ஆறுதறந்து அடைவாகத்தருவேனென்றாள்
அணைக்கயிறுங்கடைக்காலும் அன்பாகத்தானெடுத்து
காராவினண்டையிலே காரிகையாள்தான்வரவே
கொல்லவந்தகூற்றுவனுங் குதிநடனமாடிவந்து
கொம்புதனிலேறிக் கொற்றவனுந்தானிருக்க
அணையாமென்றுதானும் அமராவதியாளே
அப்போதுபசுவுங் நடுக்கமுண்டாக்க
காடிகழுநீர் கலந்தவைப்பதில்லையென்று
வைக்கல்பிடுங்கி யாரியேமனைக்கணியிலே
குத்தியெடுக்கக் கூறியகொம்பதனால்

இருந்தாள்அமராவதியுமிகக்கலங்கிக்
கதறக்கொடுத்தாளே காரிகையாளந்நேரம்
வங்கியமுதாள் யமலோகந்தானறிய
தருமங்கள்செய்ததிலே தனக்கேடுவந்ததுண்டோ
பொல்லாதகாலமாய்ப் பூனைகுறுக்கிடவும்
துர்க்குறிகள்காட்டினதுஞ்சோதனையுமுண்டாக்க
ஏதுகுறைகளுண்டோ என்னமோவென்றுசொல்லி
எண்ணாததையெண்ணி யேங்கியேயுயிர்பிரிந்தாள்
கொல்லவந்தகூற்றவனும் கோலபிராமணியும்
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தானெடுத்து
கட்டினாப்போது கண்மண்டைதான்பிதுங்க
இருப்புத்தடியால் இறக்கமற்றுதானடித்துப்
பாப்பாத்திகள்ளியவள் பாசக்கயிர்பிடித்து
அடித்தானேகூற்றவனும் அமராவதியாளைக்
காயவல்லியென்றுமொரு காற்றுவந்துவீசிடவே
ஆகாயமின்னொளியு மதிககோபத்தோடுவந்து
இருப்புத்தடிமுறிந்து இறக்கமற்றார்தான்விழவே
பாசக்கயிறும் பருவலையுந்தான்தெறிக்க
அப்போதுகூற்றவனு மானபிராமணியுந்
திடுக்கிட்டுநின்று தடுமாறியந்நேரம்
இத்தனைக்குத்தருமங்கள் இனிதாகச்செய்தாளே
இவளைநாம்விட்டால் இயல்கணக்கரேதுசொல்வார்
கோபித்துக்கண்சிறிக் கொலைகளவிற்போட்டிடுவார்
எப்படியுந்தானிவளைக் கொண்டுமேபோகவென்று
இருபேருமாக நினைத்துமேதான்பணிந்து
வுலைக்கயிறுதானெடுத்து வாரியவேதான்பூட்டிக்
கட்டியிழுத்தார்கள் காரிகையையந்நேரம்
கொண்டுவந்துவிட்டார்கள் கொற்றவர்முன்பாகச்
சித்திராபுத்திரருஞ் சீறியேயேதுசொல்வார்
தருமத்தைத்தானே தயவாய்நினைத்தாயே
என்றுசொல்லிநற்கணக்கர் இருகண்ணுந்தான்சிவக்க
காட்டிக்கொடுத்தாரோ கடிந்தார்கள் [illegible]வந்தான்
[illegible]ல்கட்டாய்க்கட்டிப் பிடரியிலேகுத்துமென்றார்
செப்புத்தூணோடே சேரவேகட்டுமென்றார்
தாராசங்சாய்ச்சி நடுச்செவியில்ஊத்துமென்றார்
உச்சிதனிலாணி யோங்கியடியுமென்றார்

அமராவதிக்கு அதிககோபமுண்டாகி
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
சித்திரபுத்திரனார் சீமானார்தான்கேட்டு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துக்கொடுங்களென்றார்
அந்தப்படித் தூதுவர்க ளமராவதியாட்கு
செம்பையுருக்கித் தெளியவைத்துதான்கொடுத்தார்
பானக்கமென்று பதிவாகத்தான்குடித்தாள்
இதையுமறிந்தாரே யியல்பாகநற்கணக்கர்
மழுவையுங்காய்ச்சி வைக்கவேசொன்னார்காண்
சந்தனசேறாகத் தான்குளிர்ச்சியானதுவே
அப்போதொருகாற்று அவனிதனில்வந்தடித்து
கயிறுதெரித்துக் கடுந்தூரந்தான்விழவே
கணக்கருமப்போது கடுங்கோபமுண்டாகி
ஐந்துநூறுகாத மகலமுள்ளகாட்டூடே
கல்லுங்கறடுங் காரமுள்ளுந்தான்படவே
கட்டியிழுக்கவென்றார் கண்விழிகள்தான்பிதுங்க
இந்தப்படி நாடெங்கும் இழுக்கலுற்றார் தூதுவர்கள்
அந்நேரங்காட்டி லதிசயங்களுண்டாச்சு
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
புட்பங்கள்தான்சொரிய பூஞ்சோலையுண்டாச்சு
சாந்தபுனுகுஞ் சவ்வாதுமணந்தான்வீச
தாமரைத்தடாகங்கள் தானுமேயுண்டாகி
இந்திரலோகம்போ லிருந்தாள்பொன்கொடியும்
வாசம்பொருந்தியே மனமகிழ்ந்துதானிருந்தாள்
தருமங்களானதெல்லாம தற்காத்துநின்றதுவே
வந்துகாற்றுக்கூடிக் கயிறுந்தெரிந்ததுவே
ஓடிவந்துதூதர் உரைத்தார்கணக்கருடன்
பொல்லாதகாடெல்லாம் பூங்காவனமாச்சு
ஆனையைகட்டுங் கயிறுமறுந்ததென்றார்
இத்தனையுங்கேட்டு இயற்கணக்கரந்நேரம்
செப்புத்தூணொட்டிச் சிறக்கவேதான்காய்ச்சி
செப்புத்தூணோடே சேர்த்துஇருக்குமென்றார்
கொல்லனைக்கூட்டிவந்து குறடுகள்தான்காய்ச்சி
காய்ச்சிவிடுங்கவுடனே கம்மாளர்வந்துநிற்க
அமராவதியு டம்பமிடத்தொடுத்தாள்
கண்கள்தெரிந்துவிழக் கன்னத்திற்போடுமென்றார்

தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
[illegible] பெறவேதான்கொடுத்தார்
பன்னீர்சலமாகப் பாங்குடனேதான்குடித்தாள்
அத்தையும்அறிந்தார்காண் ஆனதொருநற்கணக்கர்
இரும்புலக்கையாலே யடியென்றுருத்தமனார்
அந்நேரஞ்செட்டிச்சி யானைபோல்வீறிடவே
வீறிட்டசத்தம் விமலனார்தானறிந்து
சிருட்டித்தாரந்நேரஞ் செட்டிச்சிநோகாமல்
மின்னுமழையு மிகவேதானுண்டாகி
காற்றும்புயலுங் கலமாகிவந்திடவே
செப்புத்தூணெல்லாஞ் சேரக்குளிர்ந்ததுவே
கொல்லர்குறடுங் குளிர்ச்சிகளானதுவே
தாமக்குழலாளுந் தற்சொரூபமாயிருந்தாள்
இன்னமொருவுபாயமா மெடுத்தாரேயுத்தமனார்
ஆனையளவுகுழிகள் ஆழமாய்வெட்டியதில்
செட்டியார்மைந்தனைச் சீராகத்தானிருத்தி
கைகள்தலைப்பின்னிக் கிட்டாகத்தானிறுக்கி
உச்சிமயிரை யொருமிக்கத்தான்வகிர்ந்து
மூன்றுதிசைமரத்தில் மூன்றுவகையாய்முடித்து
ஆனைதனைகொண்டிடற யடித்துவிடுமென்றுரைத்தார்
இந்தமொழிகேட்டுடனே யேங்கினாள்பைங்கொடியும்
அப்போததூதுவர்கள் அதுசெய்யவந்தவுடன்
தருமங்கள்செய்ததெல்லாந் தழைத்துமிகவோடிவந்து
காற்றுபுயலுங் கடுகெனவேதானடித்து
எல்லாரையுமமுக்கி யெறிந்ததேபூமியிலே
அதையுமறிந்தார்கள் ஆனதொருநற்கணக்கர்
அட்டைகுளத்தி லழுந்தவேதள்ளுமென்றார்
தாமரைத்தடாகமாய்த் தானுமேயுண்டாச்சு
அட்டைகுளத்தி லழுந்தநற்பாவிக்கு
செட்டிச்சியாலே சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
வாசம்பொருந்தி மணந்தேயக்குளமும்
செக்கிலேபோட்டுத் திருகுமென்றாராழிகையை
வாணியரைக்கூட்டிவந்து வடங்களுந்தான்முறுக்கி
அந்தச்சமயத்தில் அங்கொருவரில்லாமல்
தாயில்லாபிள்ளை நின்று தவிக்கிறதைக்கண்டாளே
பிள்ளைதனையெடுத்துப் புழுதியெல்லாந்துடைத்து

கண்ணீர் துடைத்துக் கடுகவனுப்பினளே
ஆதூரவுசொல்லி யனுப்பினாள்பிள்ளைதனை
உடனேவடமுறுக்கி யோடிவந்தார்வாணியருஞ்
செட்டிச்சியம்மைதனைச் செக்கிலேதான்போட்டு
ஆட்டவேணுமென்று அங்குவந்தாரந்நேரம்
செட்டிச்சியப்போ சிவனை நினைந்தழுதாள்
அப்போதொருகாற்று அவனிதனிலுண்டாகி
ஆலைகள்பட்டு அழகுவடந்தான்முறிந்து
செப்புத்தகர்ந்தவுடன் செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடியேதாதுவர்க ளொருவருமேகாணாமல்
அந்நேரம்வாணியர்கள் அதுசெய்திகண்டவுடன்
வந்துமேசொல்லுகிறார் வாய்த்தகணக்கருடன்
ஆகாசகாற்று அதிகோபமாகவந்து
செக்குத்தகர்ந்து செக்குலக்கைதான்முறிந்து
ஓடினார்தாதுவர்க ளொருவருமேதான்காணோம்
அமராவதியாளு மன்னம்போலவேயிருந்தாள்
கணக்கரிதைகேட்டவுடன் கண்களிரண்டுஞ்சிவந்து
அமராவதியாளை யழிநரகில்தள்ளுமென்றார்
நரகத்தைக்கண்டாளே நல்லதொருமாதும்
நரகத்திலேகிடந்த பாவியர்களெல்லோரும்
செட்டிச்சிபார்த்தவுடன் சிவலோகஞ்சேர்ந்தார்கள்
நரகக்குழிகளெல்லாம் நல்குழியாயினதே
அதையுமறிந்தாரே ஆனதொருநற்கணக்கர்
எண்ணெயும்பிண்ணாக்கும் எடுக்கவென்றாவள்தலையில்
விற்றுவரச்சொல்லி விடைகொடுத்தாரந்நேரம்
அந்நேரந்தாதுவர்கள் அவள்தலையிற்றானெடுத்து
வழுதெருவும் யியல்புடனேகூறிடவே
கொள்ளுவாருமில்லைக் கூப்பிடுவார்தானுமில்லை
பட்டணத்துள்ள பலபேர்களெல்லோரும்
புண்ணியளைச்சற்றும் புகழ்ந்தரியாப்பாவியிட
யெண்ணெயும்பிண்ணாக்கு மினிவாங்கலாமென்று
செட்டிச்சியைக்கண்டவுடன் தெருக்கதவைதானடைத்
தெருவுகளெல்லாஞ் சேரவேதான்சுமந்து [தார்
கழுத்துத்தெரிந்து கண்மண்டைதான்பிதுங்க
அமராவதியாளும் அனியாயமென்றழுதாள்
ஐயையோதெய்வமே அரும்பாவஞ்செய்தேனே

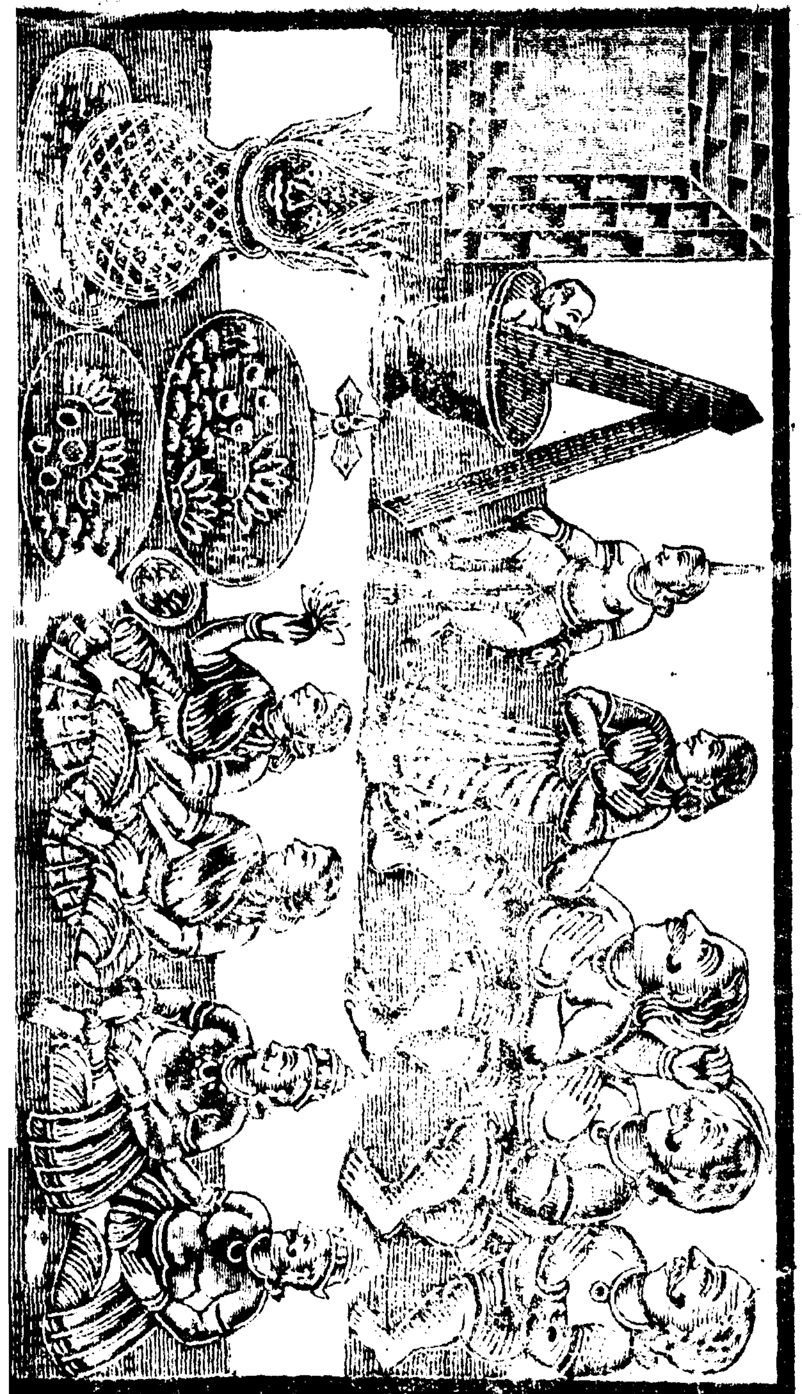

இந்தவிதிகளெல்லாம் எனக்கொரு வேணும்
விதியை நினைத்தந்தணர் விதியில்லாதவுடன்
அதிலொருபிராமணியும் அந்நேரமோடிவந்து
என்னையும்பின்னுக்கு மிறக்குமென்றாளப்போது
அந்தக்ஷணமே யிரக்கினாளப்போது
தண்ணீர்தவிக்குதென்றாள் தாமக்குழலாளும்
நீர்மோர்பெருக்கி னிறையவேகொண்டுவந்தார்
கொண்டுவந்தநீர்மோரை குடித்தாள்வயிறுமுட்ட
தாகந்தெளிந்து களைதீர்த்தாள்செட்டிச்சி
பிராணியுமப்போ பெருக்கமொழிமாத்தாள்
அமராபதியாள் அருகிருந்துகேட்டிருந்தாள்
அன்னமேதேனே யமராவதியாளே
நீயெத்தனை தருமம் நிலையாகச்செய்தாலும்
சித்திரபுத்திரனைச் சிந்தையில்வையாமல்
புண்ணியவானென்று புத்திகளில்லையாமல்
யமதருமர்வாசலிலே யிருந்துகணக்கெழுதப்
புதுவில்வயிற்றில பாலகனாய்வந்தவரை
அவரை நினையாமல் அனியாயம்போனதென்ன
தருமங்களெல்லாம் தவிடுபொடியாக்கிடுவார்
அண்டபுவனமெல்லா மறிந்துகணக்கெழுதப்
புண்ணியனார்வந்து பிறந்ததறியாயோ
இத்தனைபாடுபட்டும் மெள்ளவும்புத்தியில்லை
அவரை நினையாமல் அவதிப்பட்டாயே
அவர்தோன்றிருக்க அறிவிக்கவேணுமென்று
உன்னாலேதானும் மூலகெங்குங்காணரிய
கூட்டிவந்தேயுன்றனைக் கோரணிகள்செய்கின்றார்
என்றேபிராமணி எடுத்துரைத்தாளந்நேரம்
அமராவதியாட்கும் அறிவுமிகவுண்டாகி
சித்திரபுத்திரரே சிவனார்பெருங்கணக்கர்
பாவங்கள்புண்ணியங்கள் பகுத்தெழுதவந்தவரோ
காணாதகாட்சியெல்லாங் காட்டிவைத்தாரிமானும்
அவரை நினையாம லல்லலெல்லாம்பட்டேனே
அறியாமல்நானும் அலுதியுற்றேனென்றுசொல்லி
மண்ணில்விழுந்து மலரடியைத்தெண்டனிட்டு
அரிபிரமனுக்குமெட்டாதவையா ஆனதொருபாலகரே
செய்தபிழைபொறுப்பீரென்றுசொல்லித்தெண்டனிட்டு

கணக்கருமப்போது கருணைமிகவுண்டாகி
சித்தந்திரும்பித் திருவாய்மலர்ந்தருளி
மெத்தமனமகிழ்ந்து தேகமெல்லாந்தான்தணிந்து
என்னை நினைந்ததினால் என்னோடுடன்பிறப்பும்
இவளுக்குநற்பலனும் இனிகொடுப்போமென்றுசொ
ல்லி, ஸ்நானங்கள்பண்ணிவரத் தாமேயனுப்பினார்கண்
ஸ்நானங்கள்செய்து தவத்தையுந்தான்முடித்து
சிவனை நினைந்து திருநீறுதானணிந்து
சித்திரபுத்திரரே சேமமேயென்றுசொல்லி
கணக்கரிடத்திலே வாணிகையாள்வந்துநின்றாள்
அந்நேரமுங்கணக்கர் ஆனையையவரவழைத்து
திருபந்தனங்கொண்டுவந்து சிறக்கவேதான்சொரிந்து
பட்டுமுதலுள்ளதெல்லாம் பண்பாகத்தான்கொடுத்தார்
ஆபரணமெல்லா மழகாகத்தான்கொடுத்தார்
எல்லாப்பழமும் மினிமையாய்த்தான்கொடுத்தார்
அந்நேரமேதானும் அமராவதியாளும்
தருமங்களெல்லாந்தான் மறுமல்செய்திடவே
என்னையிழுத்துவந்து இடருகள்செய்தாலேன்
மனமகிழ்வாக வசனிக்கவேணுமென்றாள்
அப்போதுநற்கணக்கர் அறிவித்தாருத்தமிக்கு
உன்னாலேயென்பே ருலகமெல்லாமுத்தமிக்கு
செய்துவைத்தேனுத்தமியே செய்தபிழைபொறுப்பாய்
என்னோன்பிருந்தவர்கள் இகபரங்கள்தானடைவார்
இந்தவிரதம் எடுக்காமற்போனவர்கள்
நீபட்டதெண்டனைகள் நிலையாகத்தானடக்கும்
அப்படிக்குவாராமல் உன்னையழைத்துவந்தோம்
என்னாலேமோட்ச மடையவென்றேயுன்னைநான்
கூட்டிவந்ததென்றவுடன் கொம்பனையாள்கேட்டுவொ
அறிவித்தால்நானு மப்படியேநடப்பேனென [ன்
சொல்லுகிறேன்கேளாய் சுகமானவென்பிறப்பே
சித்திரைமாதம் பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையில் சீராபவுர்ணையில்
பூதலத்திலுள்ள புகழுந்தமனுச்செந்துவெல்லாம்
ஆண்பெண்ணுடனே யடைவாக நோன்பிருந்து
ஆறுகுளத்திலே அன்பாகத்தான்முழுகி
திருநீறணிந்து சிவனைமிகவணங்கி

சூரியநமஸ்காரந் தொழுதுமிகவணங்கி
புதுப்பாணிகளெல்லாம் பூட்டியலங்கரித்து
சாந்தாற்றிறைமெழுகிச் சந்தனத்தால்கோலமிட்டு
வாழைக்கமுகு வான்கமுகு காணிறைத்து
பழக்குலைகளாலே பாங்காயலங்கரித்து
மஞ்சள்குலையும் மாங்குலையுந்தான் தூக்கி
பலகைதனைப்போட்டு பாவாடைமேல்விரித்து
வேழமுகத்து விநாயகனை முன்புவைத்து
பூரணகும்பம்வைத்துப் பொன்னின்விளக்கேற்றி
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து
அடைக்காயும்வெள்ளிலையும் அன்புடனேதான்படைத்து
கடலைதுவரை முதல் காராமணிப்பயறும்
பயிறுவகையுள்ளதெலாம் பாங்குடனேதான்படைத்து
பலகாரவகைகள் பாங்காகச்செய்துவைத்து
பச்சரிசிப்பொங்கல் பாங்குடனே தானும்
பொன்னினெழுத்தாணியுடன் புத்தகமுங்கூடவைத்து
உப்புமுதற்கற்பூர முள்ளதெல்லாந்தான்படைத்து
எள்ளுபருத்தி யேற்றதொரு முத்துகளும்
இத்தனையும்நன்றாயியல்பாகவைத்தபின்பு
புதுப்பானைதன்னிலே பொங்கலிட்டுக்கீழிறக்கி
திருக்கண்ணமுதுஞ் சேகரமாய்வைத்திறக்கி
புத்துருக்குநெய்யும் பொரிக்கறியும்பாற்குழம்பும்
கறிவகைகளுள்ளதையுங் கட்டாகத்தான்படைத்து
தயிருமோரைத்துவைத்தார் சகலகறிவர்க்கமுடன்
நேமநிட்டையாக நைவேத்தியஞ்செய்து
அரகராவென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
கற்பூரங்காட்டித் தோத்திரங்கள்செய்துநன்றாய்
கூடன்பணியாறிச் சூழக்குலவையிட்டு
வாத்தியங்களெல்லாம் வகைவகையாய்த்தான்முழங்க
ஆண்டவரேயென்று அடிபணிந்துதெண்டனிட்டு
ஆசாரியர்தன்னை யன்புடனேகூட்டிவந்து
கட்டாகநன்றாய்ச் சகதைகள்படிக்கவைத்து
இன்பமாய்த்தானிருந்து இக்கதையைத்தான்கேட்டுக்
கேட்டுமுடிந்தபின்பு பெருமையாய்த்தெண்டனிட்டு
இப்படிநோன்பு இயல்பாயிருந்தவர்க்கும்
இக்கதையை விருப்பமாய்க் கேட்டோர்க்கும்

எல்லாப்பதமுங் கொடுப்போம்நாமேந்திழையே
புத்திரசம்பத்தும் புண்ணியமுமுண்டாகும்
மங்கிலியம்வாழ்ந்து மக்கள்தழைத்திருப்பார்
இந்தப்படிநோன்பு எல்லோருந்தானிருக்க
பூலோகமெல்லாம் புகழ்ந்துமறைசாற்றிடென்று
இந்தப்படி கனைக்கவியல்பாயுரைத்திடவே
நயினருரைத்தபடி நன்றாய்க்கருத்தில்வைத்து
தப்பாமல்நோன்பிருந்து தவம்பெருமேவீர்முத்தமரே
சித்திரபுத்திரரே சிவனே நீர்கேளீர்
உயிரோடேசொர்க்கம் வரவழைத்துக்கொண்டாக்கால்
இப்போதேயென்னை யிங்கேவரவழைத்தால்
என்தர்மமெல்லாந் தவிர்ந்துவிடுமென்றுசொல்ல
சித்திரபுத்திரற்குச் சிந்தைமிகவுண்டாகி
பூலோகத்திற்போய் பொருந்தவேதான்வந்து
தருமங்களெல்லாம் தப்பாமற்செய்யவும் [முன்
போகவிடைகொடுப்போம் பொற்கொடியேகேளென்
றாறுமயதிருப்பாய் நாற்றுண்டுசென்றபின்பு
உன்னையும்நானு முடனழைத்துக்கொள்ளுகிறேன்
ஆனதினால்நீயு மாக்கையழியுமுன்னே
பூந்தேரிலேறிப் போய்வாருமென்றுசொல்லி
அப்படியேதேரேறி அமராவதிவருமுன்
அங்குநடக்கு மதிசயத்தைக்கேளுமினி
கூறியகொம்பதினால் கொன்றபசுத்தானும்
இரையுமருந்தாமல் இனத்தோடுங்கூடாமல்
கண்ணீரொழுகி கதறுதேநற்பசுவும்
அமராவதியாளென அன்னையிறந்தாளென்று
ஊராருறவுள்ளா ருற்றார்கள்தான்கூடி
கூப்பிட்டழுது கோவிந்தாவென்றிடவே
ஆண்டிபரதேசி அனியாயமென்றுதுவே
அமராவதிகூட்டை யன்பாகத்தானெடுத்து
செய்யுஞ்சடங்குகளைச் சீக்கிரமாய்த்தான்முடித்து
பஞ்சணையும்பூசி மலர்களுந்தான்சூட்டி
பட்டுமுடுத்திப் பாடைமேற்போட்டு
மாலைக்கழுத்திலிட்டு மருக்கொழுந்துதானணிந்தார்
பூந்தேருங்கட்டிப் புட்பமலங்கரித்து
வாத்தியங்களெல்லாம் வரிசையாய்த்தான்முழங்கி

குறவைதனை முழங்கிக் கோவிந்தாவென்றுசொல்லி
அமராவதிகட்டையானதொருபூந்தேரில்
வைத்துமேதாளமொத்து வாணமெல்லாந்தான்முழங்கி
மயானக்கரையில்வகைவகையாய்ப்பாக்கவிட்டு
சந்தனக்கட்டை சதிராகத்தானடுக்கி
கருமங்கள்செய்தார்கள் காரிகைக்குமப்போது
கொள்ளிகள்வைத்து சுட முடித்தார்கள்
இப்படியாக இருக்குந்தருவாயில்
வாய்க்கரிசிபோட்டார்கள் வந்தவர்களெல்லோரும்
அமராவதியாளை 'அனுப்பினோந்நாம்
மயானத்துறைக்கு வந்தாளேதேரோடும்"
கட்டையிலேயிட்ட கனத்தவுடல்புகுந்தவுடன்
செட்டிச்சியார்தனக்குச் சிவன்பிறந்ததுவே
தீத[illegible]தெளித்ததுபோல் நினைவுமிகவுண்டாகி
சிவசிவாவென்று சிவனைமிகத்தொழுதாள்
திசைநோக்கித்தானும் தெண்டனிட்டாளுத்தமியும்
நன்மையுந்துன்மையும் நடுவெழுதவந்தவரே
காணாதகாட்சியெல்லாம் காட்டிவைத்தாய்சீமானே
படாதபாடெல்லாம் படுத்திவைத்தீர்சீமானே
இப்படிநினைந்து ஏகினாளுத்தமியும்
அடுக்கினகட்டையெல்லாம் ஆல்போல்தளிர்த்திடவே
அமராவதியாள் அகத்திலேவந்தவுடன்
உற்றார்வுறவுடையார் ஊராரைக்கூட்டிவந்து
போசனம்பண்ணுவித்துப் போகவிடைகொடுத்தாள்
கருமங்களெல்லாந் தப்பாமல்செய்திடுவாள்
நயினார்தன்நோம்பு நன்றாகவிருக்கவென்று
நாயனார்தம்மிடத்தில் தானுமிகப்பயந்து
ஸ்ரீபுருஷாள் தானுஞ்சிறக்கவேநோன்பிருப்பார்
சித்திரைமாதப்பதினெட்டாந்தேதியிலே
சித்திரைக்குச்சித்திரையிற் சிறப்பப்பௌர்ணையில்
பறையோசைகேட்டுப் பதம்பெற்றோமென்றுசொல்லி
பூலோகத்திலுள்ள புகழ்ந்தானுடனெல்லாம்
நயினார்திருநோன்பு நன்றாகத்தானிருங்கள் [வே
என்றுசொல்லியவனுவனும் எடுத்துப்பறைசாற்றிட
பலகைதனைப்போட்டுப்பாவாடைமேல்விரித்து
நிறைநாழிவைத்து நிறைமரக்கால்தானும்வைத்து

தேங்காய்ப்பழமுஞ் சிறக்கவேதானும்வைத்து
சர்க்கரைபொருளுருண்டை சகலபதார்த்தமுடன்,
பருப்பரிசிபாணக்கம் பாங்குடனேதான்படைத்து
கறிவகைகளுள்ளதெல்லாம் கட்டாகதான்படைத்துப்
பொங்கலுமிட்டுப் போதமிகப்படைத்து
திருக்கண்ணமுதுஞ் சேகரமும்தானும்வைத்துப்
புத்துருக்குநெய்யும் போதவேதான்படைத்துத்
தூபதீபங்காட்டித் தோத்திரங்கள்தான்செய்து
தெண்டனிட்டுதான்பணிந்து திருநீறுந்தானணிந்து
ஏங்கிப்பரதவித்து இருக்குந்தருவாயில்
உத்தமனார்தாமு முடனேயறிந்தார்கள்
இதற்கென்னசெய்வோமென்று ஏற்றபடிநினைத்தார்
பார்வதியாளிடத்திற் பண்பாகச்சொல்லென்று
சித்திரபுத்திரருஞ் சிறப்பாகத்தான்பார்த்து
எந்தன்பிறப்புவளர்ப்பு யெல்லோருந்தாமறிய
என்னோன்புநல்விரதம் எல்லோருந்தாமிருக்க
வேணுமென்று நினைந்து மேன்மையுள்ளசெட்டிச்சி
அமராவதியாளை யன்புடையமாதரசை
வரவழைத்துதானும் வகைப்படிசொல்லிவிட்டேன்
சொன்னபடியவளும் தோத்திரங்கள்செய்துமிப்
பூலோகத்துள்ள புகழ்ந்துமனுடற்குரைத்தாள்
விரதமிருந்து விஸ்தாரஞ்செய்துவைத்தாள்
எந்தன்பிறப்பை எடுத்துரைக்கயாருமில்லை
சிவனாருமப்போது சிந்தைமிகவுண்டாகி
பார்வதியம்மாளைப் பக்கத்திற்றானழைத்து
புத்திரநற்பிறப்பைப் பேராசிமிகநீயும்
பார்ப்பாத்திவேஷம் புகுந்தாளேபார்வதியுங்
கையிற்பிரம்புங் கனத்ததொருபுத்தகமும்
தானெடுத்துக்கொண்டு சதிராகவந்திருந்து
ஏதுக்குநீயும் வுரைத்திடுவாயுத்தமியே
அமராவதியாள் அறிவுமிகவுண்டாகி
நயினார்திருநோன்பு நாங்களிருக்கின்றோம்
அவருடையபிறப்பை யறிவிப்பாரில்லாமல்
தயங்குறோமென்றாள் தாமக்குழலாளும்
அப்போதுபிராமணியும் அவிழ்த்தாளேபுத்தகத்தைக்
கேளுங்களிக்கதையை கிருபையுடன்சொல்லுகிறேன்

நாட்டுக்கணக்கர் நயனார்பெருங்கணக்கர்
பூலோகத்துள்ள [illegible] னிருக்கும்
[illegible]யும் நடுவே [illegible]மென்று
[illegible] கதைக்கெழுதும்
[illegible]
தவத்தாலே [illegible]
[illegible]ல் [illegible]
சப்புதல [illegible]யிருந்தது
எல்லாக்கதையும் [illegible]
புத்தகமுந்தானும் பொன்னும் [illegible]டன்
கேட்டார்களெல்லோருங் கிருபையுடனே [illegible]
தெண்டனிட்டுத்தான்பணிந்து திருநீறுவாங்கியிட்டார்
சாந்துசவ்வாது சந்தனமுந்தான்கொடுத்தார்
அப்பொன்னும்வெள்ளியும் அன்புடனேதான்கொ
மாலைகளுந்தானிட்டார் மண்டலமெல்லாமறிய [டுத்தார்
ஆபரணம்பூஷணமு மன்பாகத்தான்கொடுத்தார்
இப்படியேவரங்கள்பெற்று மெய்ஞ்ஞானப்பார்வதியும்
சிவனாரிடத்திற் சேர்ந்திருந்தாள்பார்வதியும்
புத்திரனாரிடத்திற் போனதொருசேதியெல்லாஞ்
சிவனாருங்கேட்கச் சிந்தைதனிற்கூர்ந்து
செப்பினாள்பார்வதியும் சேதியொன்றுந்தப்பாமல்
புத்திரரும்படியே புகழ்ந்து [illegible]த்தொழுது
இயமனிடம்வருவதற்கு மெய்ப்பவிடைவாங்கி
புத்திரரும்வந்து புகழ்ந்துபேசாதிருந்தார்
இந்தக்கதையை யின்பமாய்க்கேட்டவர்கள்
அமராவதியாட்கு அதி[illegible]ண்டாச்சு
செல்வங்களெல்லாம் சேரவேயுண்டாகி
நாளுக்குநாளதிகம் நன்றாய்த்தழைத்ததுகாண்
கேட்டபேர்களெல்லோரு மேன்மையுடன்வாழ்ந்திருப்பார்
[illegible] நீடூழிவாழ்ந்திருப்பான்
அ[illegible] [illegible]லிகைத்ததுவே
நோன்புகள்செ[illegible]ன்றவுடன்
சித்திரபுத்திரருஞ் சிந்தை[illegible]
நோன்புந்தவறாமல் நாளுண்டுதானிருந்த
அவளையிங்கே [illegible]ழைக்கவேவேணுமென்று
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூட்டிவரவேணும் ..

பூந்தேரனுப்பினர் புண்ணியனரன்புடனே
அந்நேரந்தானும் அமராவதியாளும்
நூறுவயதளவு நோன்புவிடாதிருந்தாள்
சிவலோகம்போகிறேன் செகத்துள்ளபுண்ணியரே
நோன்புவிரதத்தை நுணுக்கமாய்த்தானறிந்து
கிருபைபெறவேயிருந்து கேளுங்களிக்கதையைப்
பயபக்தியாயிருந்து பலன்பெறுங்கள்புண்ணியரே
என்றுமிகச்சொல்லி யேற்றதொருஉத்தமியும்
அந்தியகாலம் அடுக்கவேவந்திடவே
தானதருமங்கள் தயவாகத்தான்கொடுத்தாள்
பிராமணபோஜனங்கள் பிரியமாய்நடத்திவைத்தாள்
சிவபூஜைகுருபூஜை செய்துமேதான்முடிக்க
கூட்டோடேசொர்க்கத்திற் கூடுகிறேனெனவுரைத்தாள்
இந்தப்படிசொல்லி யிருக்குந்தருவாயில்
அந்நேரம்வந்ததுகாண் அழகானபூந்தேரும்
அமராவதியும் அவள்தர்மராஜாவும்
இருபேருமொன்றாய் ஏறினள்தேர்மீதில்
சிவகணங்கள்வந்து தேர்கொண்டுபோனார்கள்
பூமாரியாகப் பொழிந்தார்களந்நேரம்
பரமசிவனும் பார்வதியுமிதுகண்டு
சொர்க்கத்துவாசலையுந் திறக்கவேசொன்னார்காண்
சித்திரபுத்திரனைச் சென்றுமேதெண்டனிட்டு
சிவஞானியாளைச் சேரவேதெண்டனிட்டுச்
சிவனாரிடத்திற் செப்பினாளுத்தமியாள்
தருமங்கள்செய்யவென்னைத் தானிதனிற்றரிப்பதற்குள்
புத்திரரும்படியே பொருந்தத்தரிப்பதற்குப்
பிரமனைப்பார்த்துப் பிறப்பிக்கச்சொல்லினார்காண்
அந்நேரம்பிரமனும் அகமகிழ்ந்துகொண்டாடி
தலைமகளாகப் பிறப்பித்தாரன்னேரம்
தருமராசனையுந் தலைமகனாய்ப்பிறப்பித்தார்
ஒருவருக்கொருவர் ஒப்புரவாய்வாழ்ந்திருந்தார்
அந்தப்பிறவியிலும் அப்படியேதானதர்மம்
புண்ணியங்களெல்லாம் புகழ்ந்துநடத்தினார்காண்
அன்னக்கொடிகட்டி [illegible]வாகத்தான்வாழ்ந்து
தவறாமல்நோன்புதானிருந்தாள்பூர்த்தி
ஆவலுடவாழ்ந்தே யான்[illegible]

சித்திரபுத்திரருந் தேரையாரும்பினைக்காண்
கூட்டிவந்துவிட்டார்கள் குற்றமில்லையிருவரையும்
இன்னமுந்தான்பிறக்கவே யாரோபோந்திறையே
என்றுசித்திரபுத்திரர் இதமாகத்தான்கேட்க
இறப்பதுவும்பிறப்பதுவும் இனிமேலைக்கு ஆகாது
கலியுகங்கள்வந்து கலந்துபோமானாலுமே
அசரங்கள்வந்து அழிந்துபோமானாலுமே
நட்சேத்திரபதவி நமக்காகவருமோவென
சிவனிடத்திலவர் செப்பினர்கள்தானுரைத்து
அந்நேரமீசுபர அப்படியேயெனத்தானுரைக்க
நட்சேத்திரபதத்தில் நன்றாகவேயிருந்தார்
இந்தக்கதைதனை யெழுதிப்படித்தோர்கள்
ஆல்போல்தழைத்து அருகுபோல்வேரூன்றி
மூங்கில்போலன்னோர்கள் முசியாமல்வாழியவே
எல்லோருநன்றாயிருக்க வாழியவே
சித்திரபுத்திரர் சீராய்வாழியவே
பொன்னிலெழுத்தாணியுடன் புத்தகமும்வாழியவே
நெல்வேலிநாதர் நெடுங்காலம்வாழியவே
காந்திமதியம்மாளுங் கனமாய்வாழியவே

அமராவதிகதை முற்றிற்று.